

ARCHIEF 2018

MAANDAG 31 DECEMBER

SYLVESTERRIT

En zo is er alweer een mooi wielerseizoen ten einde. Voor deze laatste rit meldden zich maar liefst 29 deelnemers. Natuurlijk werden er twee groepen gemaakt. Groep 1, onder aanvoering van Jo Vergoosen, koos voor een ritje over de Duitse Selfkant. Ze reden de zg. Molenrit, een tripje van dik 60 km. Groep 2 koos voor de Belgische variant. Ze gingen via Maaseik richting Kessenich en daarna over de stuw in Linne en via Berg terug. Een tripje van dik 50 km. De B-groep, 11 man sterk, ging in een lekker tempo onder aanvoering van Leon en Har F. op pad. De twee kopmannen hielden het tempo prima onder controle en je hoorde dan ook alleen maar lekker gekeuvel in het peloton. Probleemloos werd Thorn bereikt waar Henk bij de kapel onder de Linden een leuke band kreeg. De gelovigen onder ons konden nog vlug een kaarsje opsteken en met de twee mecaniciens Piet en John in de gelederen was het klusje weer snel gefikst. Zo konden we de weg snel vervolgen en via Linne en Berg werd koers gezet naar St. Joost, waar we even voor twaalf uur aankwamen. Paula had de wafels en oliebolletjes al klaar staan en dat lieten we ons dan ook heerlijk smaken. Onder het genot van een kopje koffie of een warme chocomel was het hier goed vertoeven. Even later kwamen de snelle mannen ook aan. Ook deze groep had een leuke band gehad zodat de pech netjes was verdeeld. Gelukkig waren er genoeg oliebolletjes en wafels. Paula had het weer uitstekend voor mekaar. Namens alle Suisters, heel hartelijk bedankt hiervoor. Een geweldige gebaar van deze uitstekende kasteleinsvrouw. Na enkele versnaperingen gingen de meeste mensen weer huiswaarts en men ging zich klaarmaken voor de jaarwisseling. Ook namens de redactie wensen we jullie allemaal een goed uiteinde en een voorspoedig wielersjaar 2019. En tot ziens in het volgende seizoen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 29 DECEMBER

3 GROEPEN

Inderdaad, een vreemde titel. Toch klopte dit voor vandaag. Ondanks het druilerige weer was het behoorlijk druk op het Hingen. Voor deze laatste zaterdag van het seizoen 2018 was gelukkig veel belangstelling. Maar liefst 22 rijders tekenden de presentielijst. Natuurlijk werd er in twee groepen gestart. De snelle jongens gingen richting speeltuin en verder hebben we ze niet meer gezien. Hoe het hen is vergaan zullen we nog wel te weten komen via de razende reporter. De rest, de zg. B-groep, vertrok 9 man en 1 vrouw sterk richting Col du Canal. Leon Renet en Wil v. Montfort namen de taak op zich om de groep aan te voeren. Omdat er vandaag verschillende mensen bij waren die terugkwamen van een korte winterstop, zoals de delegatie uit Montfort en Nicole, de dochter van John, werd het tempo bewust kalm gehouden, wat ook wel nodig was door de straffe wind. Maar de twee kopmannen voelden blijkbaar geen wind, want af en toe moest John ze toch tot kalmte manen. Natuurlijk werd dit meteen opgevolgd zodat we mooi als een groep aankwamen in Elsloo. Hier kwam er dan toch een afscheiding zodat we vandaag een heuse C-groep konden verwelkomen. De mannen van Montfort, Nicole en natuurlijk het Hijgend Hert namen de afslag richting Graetheide en de 5 "snellere" mannen gingen rechtsaf richting de Adsteeg. Of ze het rondje van afgelopen donderdag hebben gereden zullen we ook nog wel horen. De 5 C-rijders deden het rustig aan en met de wind in de rug was het heerlijk fietsen. Zodoende kwamen we met een kleine 55 km. op de teller weer terug op het Hingen, net voordat het begon te regenen. Dus uitstekend naar de buienradar geluisterd en de fietsen en ook de kleren droog thuis gekregen. Of dit bij de twee andere groepen ook is gelukt is nog maar de vraag. Hopelijk hebben zij het ook droog kunnen houden. Komende maandag, 31 december, zullen we onze traditionele Sylvesterrit gaan rijden. Het vertrek is dan om 10:00 uur op het Hingen en het is de bedoeling dat er dan een kleine 50 km. gereden zal worden zodat we rond 12 uur zullen aankomen bij Café 't Heukske in St. Joost. Hier zullen we het seizoen dan afsluiten onder het genot van een kopje koffie en een lekkere oliebol. En hopelijk kunnen we op deze laatste rit van het jaar 2018 ook weer een mooi startveld tegemoet zien.

ZATERDAG 22 DECEMBER....EN DAARNA NOG EENS 15 DECEMBER

Met een straffe wind op kop ging het eerst richting Maaseik. In de gelederen de 8-jarige zoon van Lyon Ohlenforst Jesper. Met zo rond de 30 km/uur kon deze knaap het al allemaal bijbenen. Op de Col de Canal haalde hij Jo V aan de rechterkant in. Jo was compleet verbouwereerd maar volgens Lyon doen wedstrijddrijders dat nu eenmaal; als ze een gaatje zien, maken ze er gebruik van en ben je gezien. Moeder Ohlenforst had waarschijnlijk de handen voor de ogen geslagen maar gelukkig ging het goed. In Maaseik namen Jesper en Lyon afscheid en Har Feijen draaide ook met hen terug. De rest nam het fietspad via Heppeneert naar de brug in Elsloo. Via Beek weer terug naar Geleen en van daaruit naar Einighausen en Guttecoven. Daarna was Born niet ver meer en via Holthum ging het over de bekende wegen naar Dieteren. Math, de architect van de route van vandaag, draaide daar af en de rest ging via de Doort naar huis en haard. Roger, Fred en Jo evalueerden nog even bij Nicole en toen kwam er een olifant met een hele grote snuit en die blies ons mooie sprookje uit.

ZATERDAG 15 DECEMBER

GRUPETTORONDJE

Lekker winters weertje. Een temperatuur van net boven de 0 graden en een pittige oostenwind. Dus daarom flink warm aangekleed, en zo was het heel goed te doen. Maar liefst 12 rijders dachten en zo over dus het was weer een flink peloton. Maar wel haast allemaal "A-rijders", en daar stond John dus vandaag ook bij. Collegiaal als ze bij Suist zijn werd er besloten om in een aangepast tempo te rijden zodat we als een groep konden koersen. Er werd besloten om het Grupettorondje nog maar weer eens te pakken. Goed omkijkend of iedereen bij kon benen werd er richting Montfort gereden. Jo en Math op kop, en dan weet je dat het in de hand gehouden wordt. Klasse gedaan, heren. Maar John was toch niet zo goed als eigenlijk zou moeten, en dan zijn er twee opties. Of het tempo nog verder laten zakken zodat 11 rijders in een voor hun doen veel te laag tempo rijden, of de groep verlaten en alleen verder rijden. John koos voor dit laatste en besloot, nadat hij dit netjes had aangegeven, om alleen verder te rijden. Tussen Linne en Berg reed hij rechtdoor waar de rest de Linnerheide op ging. Hoe het ze verder is vergaan zullen we nog wel horen. John reed in zijn eigen tempo richting Berg en zo via Ierop en Roermond naar de "Oo". Het ging prima en hij kreeg er steeds meer zin in. Lekker bollend ging het nu richting Etsberg en Rothenbach. Nog even wind tegen en daarna rechtsaf naar Effeld. Met de wind van opzij was het heel goed te doen en via Haaren en Putbroek ging de rit door Montfort naar St. Joost waar hij besloot om bij Paula een warme chocomel te pakken. Tevens werd meteen de afspraak gemaakt voor de oliebolletrit op 31 december, dus noteer dit maar alvast in jullie agenda. Op de rit naar huis zag hij op het Hingen nog enkele fietsen staan, dus ook de grote mannen hebben hun rit kunnen volbrengen. Mooi een kleine 60 km. op de klok en evengoed lekker op tijd thuis.

ZATERDAGMIDDAGRITTEN, TWEE VOOR DE PRIJS VAN EEN 1 DECEMBER 2018

Veel water in de voorspellingen had in relatie daarmee toch een hoge opkomst opgeleverd. Na wat overleg werd het een potloodschets naar Borgharen. Jo V had het Duits op willen gaan gezien het traject van de buien en waardoor we mogelijk er omheen hadden kunnen rijden. Maar democratisch werd voor het andere scenario gekozen. Het waaide nogal stevig maar de delegatie van Susteren waren al wat meer opgewarmd en namen plaats op de voorste rijen. Tot Obbischt ging het goed maar daar kwamen de druppels ons tegemoet. Vlak voor Elsloo draaide Piet om vanwege de regen. Ik hoop dat het niet wegens het tempo was. Hij had daarover overigens niets gezegd en zat mooi in de groep verscholen dus denk ik dat dat echt niets met het tempo te maken had. De druppels werden serieuzer en Jo V kneep ook in de remmen... om zijn regenjasje aan te trekken, iets wat nog een aantal mannen

deden nadat we de Maasberg in Elsloo hadden afgedaald. Borgharen werd geschrapt en Math tekende een nieuwe route via Bunde, Meeressen, Ulestraten en zo terug. Reden hiervoor was de regen die nu toch wel serieus was geworden. In Beek vlak voor de oude Adsteeg eens linksaf en door bewoond gebied richting Geleen. Daar langs het spoor naar Sittard, bruggetje over en via Leijenbroek rechtsaf richting het Duits en linksaf via Millen naar het buitengebied tussen Susteren en Nieuwstad. De mensen zonder jasje hadden het zwaar want doorweekt en koud hunkerden zij maar ook de jasjesmannen overigens, naar de finish. In Susteren zwaaiden de inheemsen van daar af en de rest via de Sleik naar school en kantoor maar vooral naar een warme douche. Gelukkig geen lekke banden of ander malheur en na een douche was het leed al weer snel geleden. Toch weer een streepje achter onze naam en we hadden het weer geflikt ondanks het weer.

8 DECEMBER 2018

Een harde wind zorgde niet voor goed fietsweer. We zaten echter tussen twee buiencomplexen en 's middags zou het een paar uur droog zijn. Slechts vijf aanwezigen, Fred, Jo V, Henk, John Mols en Math natuurlijk. De rest van Susteren moesten werken of shoppen met de vriendin. Wat Jo Storms moest doen, wist niemand maar hij was er ook niet. Jo V had al een route voorgekookt via de Meinweg, Vlodrop op en Herkenbosch af en dan weer door naar Effeld en via Karken, Haaren, Waldfeucht weer terug. De voltallige vergadering ging akkoord en zo gingen we op weg. Lekker ontspannen met de wind in de rug de spieren opwarmen en toch dik boven de dertig werden de kilometers tot de Meinweg afgelegd. Vooraan werd eens gewisseld want dat was nog niet nodig geweest. De "klim" naar Vlodrop Statie ging mooi in formatie en zo over het verbeterde zandweggetje naar Dalheim en dan eens de eerste weg links omhoog en zo via Arsbeck over het fietspad terug naar Oberkruchten. Daar begon het gevecht met de wind. Henk moest even recupereren en toen moesten we er toch aan beginnen. De wind nam ons duchtig te grazen maar we gaven geen krimp en na hele lange kilometers draaiden we in Waldfeucht eindelijk rechtsaf en kregen we de wind van opzij, iets wat al een slok op een borrel scheelde. Daarna was het leed voor het grootste deel geleden en bereikten we moe maar voldaan zoals dat heet de virtuele finish. Geen druppel regen gezien en mooi getraind. Jo en Fred wilden bij Nicole debriefen maar het was daar blauw van de rook en ze namen hun toevlucht bij Paula waar ze genoten van een paar lekkere Affligems. Weer een middag waar we het beste van gemaakt hebben ondanks het weer. 's Avonds gingen de hemelsluizen weer open maar dat kon ons niet meer deren.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAGMIDDAGRITTEN

Het weer zit de laatste tijd niet mee. Waren er vorige week nog 11 deelnemers, wie er afgelopen zaterdag 8 december aanwezig is geweest is nog niet bekend, want het fluitend Hert moest ook op bezoek bij Sinterklaas. Ook heeft de Razende reporter het te druk met het voorbereiden van het Sinterklaasfeest, dus daarom zullen we nog wel geen verslagen hebben binnengekregen. Hopelijk zal de Sint hem goed hebben bedacht, want hij verdient het echt. Wel was de Sint al langsgelopen bij Fred Stoffels. Een prachtige Gravelbike stond op zijn verlanglijstje en die heeft hij warempel ook nog gekregen. Zo zie je maar weer, als je braaf bent wordt dat heel zeker beloond. We zijn erg benieuwd wat er nog meer voor nieuws op het Hingel zal verschijnen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 17 NOVEMBER

OVERHETFELD

In tegenstelling tot voorheen vertrok vandaag als eerste de B-groep. De groep bestond uit 10 deelnemers. Er werd gefietst op een wijze "Zoals het heurt". In OVERHETFELD reed Piet lek. Nadat het euvel was verholpen, werd de route vervolgd. Ook nu weer in gesloten formatie, regelmatige aflossingen aan de kop van de groep en het tempo afgestemd op de omgevingsomstandigheden. In Montfort werd afscheid genomen van Cor, Geert, Tjeu en Piet. Enkele km's verder van John en Wil.

Tegen 16.00 uur waren de overige groepsleden terug op het Hingen. De route had een lengte van 70 km.

ZATERDAG 3 NOVEMBER Fromberg

Zoals te verwachten meer volk dan op onze feestavond maar het was dan ook lekker weer en dan weet je het wel, dan is het druk. Math had zich de moeite getroost om voor een route te zorgen, met de Fromberg en om half twee vertrok de eerste groep. Tot verbazing van deze A-groep bleven vele vaste A rijders achter om met de B groep te rijden. Waar dat vandaan kwam wisten we niet maar het was wél een feit. Wij besloten met ons groepje de route van Math te rijden en in een strak tempo werd dit plan ten uitvoer gelegd. Via Tuddern naar Sittard, stukje fietspad in Leyenbroek, tunneltje in en via Munstergeleen, Geleen en Spaubeek naar Schimmert. Op de klimmetjes was het even doorbijten maar in de wielen was het goed te doen. In Schimmert linksaf ergens en zo naar Aalbeek. In Hulsberg weer links en zo naar Klimmen. Daar weer ergens links en dan dat smalle weggetje omlaag naar Ransdaal. Er kwam een auto omhoog en er was zo weinig plaats dat de linkerarm van Jo de spiegel raakte. Gelukkig zonder verdere gevolgen. We wilden net beginnen aan de achterkant van de Fromberg toen Jeremy lek reed. Dat gaf wat werk maar ook de gelegenheid om het werkelijk prachtige uitzicht te genieten. Eenmaal boven ging het linksaf richting Voerendaal via Winthagen. Zo kwamen we weer op bekender terrein. Via kasteel Hoensbroek langs Naanhof en zo naar Thull waar we rechts omhoog reden en zo boven in Schinnen uitkwamen. Halverwege de Putherberg rechtsaf naar de grote weg en via Hillensberg en Millen weer terug. Thuis had ik exact 85 km, net als Math had voorspeld.

NB Ik heb het stukje van de feestavond hierna bijgevoegd.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Seizoen 2018

En weer is een seizoen voorbij, weer een jaar ouder en wijzer, weer duizenden km gereden en weer heelhuids aan de virtuele finish gekomen, hier bij Nicole.

Ik ga niet het hele seizoen hier evalueren want het seizoen hebben we met ons allen geschreven en beleefd zeg maar, dus alles wat ik daarover zou zeggen weten jullie al want jullie waren er immers zelf bij.

Wél een tendens is dat er toch ieder jaar nieuwe deelnemers verschijnen die het kennelijk goed bevalt hier. In dit kader kunnen we de groep uit Merum rondom de "Bekker van Merum" noemen die zich vaker laten zien maar zeker ook de mannen uit Susteren die bijna vaste waarden zijn geworden. Prettige bijkomstigheid is dat die mannen ook nog een houtje kunnen fietsen en dat met name Math nooit te beroerd is om als routekapitein te fungeren.

Doordat de andere deelnemers ook niet of nauwelijks afhaken wordt de groep groter en groter. Daarmee ligt altijd het gevaar op de loer dat we ten onder dreigen te gaan aan ons eigen succes. Hoe groter de groep hoe groter namelijk het niveauverschil. Gelukkig hebben we dat al een paar jaar geleden onderkend door het vormen van twee groepen. Dat ging ook niet gelijk helemaal goed maar dat is nu zodanig verbeterd dat het goed werkt. Niemand hoeft met de spreekwoordelijke knikkende knieën naar het Hingen te rijden, bang om door de kleppers op een hoop gereden te worden. En er is, behalve een tweede groep nog een alternatief voor strijd tegen te hard rijden bedacht. Dat is namelijk GEWOON RIJDEN LATEN, dat werkt altijd, zij het dat je dan misschien wel alleen naar huis moet, maar het gaat dan in

elk geval niet meer te hard. Dat laatste redmiddel moet, als het goed is, niet nodig zijn, want Samen Uit Is Samen Thuis, en is dit jaar ook niet vaak gebeurd, dus hulde daarvoor.

Communicatie is in alle organisaties o zo belangrijk, zelfs in een organisatie als die van ons. Op het Hingen is het altijd een drukte van jewelste; het lijkt vaak op het Praathuis uit de fabeltjeskrant. De laatste roddels worden doorgenomen, net als allerlei andere wetenswaardigheden. Waar niet over wordt gesproken is welke route er wordt gereden en wie in welke groep gaat rijden. Om half twee is er plotseling blinde paniek als er rijders beginnen te fietsen; waarheen en hoeveel groepen klinkt het dan vragend. In allerijl wordt dan vanalles geregeld. Als je dat zo ziet iedere keer is het nog een wonder dat het toch nog goed komt. Maar een beetje eerder afspraken maken zou wel helpen...denk ik.

Ondanks dat we geen echte vereniging zijn, hebben we wél een gelikte website die een paar keer per week wordt ververst met verslagen van de ritten, over techniek, voeding, presentielijsten, foto's tourtoto, puzzels, ziekenboek en dat soort zaken. De site heeft zijn waarde inmiddels wel bewezen. Ook nu weer is het voorlopige programma voor 2019 al te lezen. Zal ook wel het definitieve programma worden want de heren en dames deelnemers vinden de bedenksels van John wel prima; als zij maar kunnen fietsen, maakt kennelijk niet uit waarheen. Als er echter nog voorstellen tot wijziging zijn, geef dat dan door, dan kan daar eventueel nog rekening mee worden gehouden.

Tot slot nog even een bedankje voor John voor zijn webmasterschap. Het is toch altijd weer een hoop werk dat onderschat wordt. Dus John, nog bedankt voor hetgeen je gedaan hebt en voor hetgeen dat je nog gaat doen op dit gebied.

ZATERDAG 27 OKTOBER

SLOTBIJEENKOMST

's Middags was het nog flink druk op het Hingen, maar voor de slotbijeenkomst is er toch nog steeds weinig animo. Ondanks het vele werk dat sommige mensen, en dan vooral Chris Hannen, zich hiervoor getroosten blijft de opkomst mager. Gelukkig was er vanavond een delegatie uit Susteren aanwezig. Deze mensen zien dus in dat het bij Suist niet alleen om het fietsen gaat. In totaal waren we vanavond met 20 mensen, als we de presentielijsten bekijken is dit toch wel erg weinig. In totaal hebben 119 mensen een of meerdere keren meegefietst bij Suist, dus waar zijn deze personen? Maar niet getreurd, de aanwezigen hebben zich hopelijk goed vermaakt. Na een klein uurtje begon het officiële gedeelte, zoals gebruikelijk met een pakkende terugblik op het seizoen door Jo Vergoosen. Ieder jaar weer weet hij ons te verrassen met een fraai stukje proza, precies zoals zijn verslagen er ook steeds uitzien. Hierna kwam de verkiezing van de Suister van het jaar. Dit keer was het bijzonder spannend. Na de eerste ronde stonden Jo Vergoosen en Math Peeters samen aan kop, dus een tweede ronde tussen deze twee kleppers moest de beslissing brengen. Maar ook nu bleef de stand in evenwicht. Alle twee kregen ze 9 stemmen, dus dan maar loten. Een munt werd opgegooid en Math was de gelukkige. Zodoende mocht hij de prachtige trofee, gemaakt door Chris, in ontvangst nemen. De rijder met de meeste deelnames was dit jaar Jo Vergoosen, die dus ook een geweldig aandenken van Chris in zijn prijzenkast kon bijzetten. De uitslag van de fotokwis gaf dit jaar twee deelnemers die alle 15 renners hadden herkend. Hier werd dus ook geloot wie met de prijs mocht gaan strijken. Cor was dit keer de gelukkige en hij kreeg zijn aandenken dus van Chris. De 1000ste deelnemer van dit seizoen was Roger Deckers, de Rookie van het jaar was Jeremy Ehlen en er was dit jaar een extra prijs voor de kampioen van de Pensionado's. Dit jaar was dit, zoals al verschillende jaren, weer Geert Creemers. Ook deze mensen kregen hun aandenken uitgereikt. Geert had als verrassing nog voor enkele waardebonnen voor een lekkere Limburgse vlaai gezorgd. Deze werden verloot onder de aanwezigen. Wie de gelukkigen waren weet ik niet meer, maar deze geste werd zeer op prijs gesteld.

Hartelijk dank, Geert, de vlaaien zullen zeken smaken. Hierna werd er nog een tijdje gezellig nagebabbeld over allerlei onderwerpen. Nicole van Café 't Hingen zorgde voor de inwendige mens door ons verschillende schalen met allerlei lekkere snacks voor te zetten. Ook hiervoor hartelijk bedankt. Omdat er iets mis was met het gewone bier werd er overgeschakeld op de speciaalbieren, maar de Suisters weten hier ook wel weg mee. Hoe de avond verder is verlopen is mij niet bekend, maar de aanwezigen kennende zal dat best wel gezellig zijn geweest. Hoe we dit het volgend jaar gaan vormgeven moeten we nog een goed bekijken, want met deze matige opkomst is het jammer van het vele werk dat sommige mensen hiervoor doen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 27 OKTOBER

VLIEGVELDRROUTE

De laatste "Zomerrit" van het seizoen 2018. Wat een massa volk hebben we weer kunnen verwelkomen dit seizoen. Of het door het prachtige weer komt of door de formule die Suist hanteert, wie zal het zeggen. Ook vandaag was het weer gezellig druk. Maar liefst 26 rijders tekenden de presentielijst. Omdat het verzoek was gekomen om de routes niet meer door het centrum van Sittard te laten lopen werd dit natuurlijk meteen aangepast. Want zo zijn ze wel bij Suist, als er verzoeken komen worden deze zo snel mogelijk meegenomen, als het kan natuurlijk. De aanloop werd verlegd richting Hillensberg. Tevens werd de route aangepast vanaf de achterkant van de Slingerberg. Dit omdat de weg door Berg a/d Maas nog steeds openligt. Er werd gekozen voor de terugweg via Graetheide. Na dit bekend te hebben gemaakt werd er om half twee door een flinke groep "snelle jongens" vertrokken, en even later ging een groep van 14 rijders op pad voor hun tour. Het tempo was steeds goed te doen en gezellig babbelend werden de kilometers afgelegd. Boven op Hillensberg en Hobbelrade werd er netjes gewacht en zo ging het richting achterkant Slingerberg. Hier waren enkele rijders die zich niet meer konden beheersen en met een "Gloeiende Vaart" ging het naar beneden. Maar over de spoorlijn gaat de route naar rechts en als men dan hier volle vaart doorknalt gaat het fout. Hierdoor miste Cor de boot en we waren hem kwijt. Dus in het vervolg ook bij de afdalingen eventjes wachten. Met 13 ging het nu verder en op de weg naar Graetheide werd er toch eventjes doorgetrokken. Gelukkig zegevierde het gezonde verstand en in een normaal tempo werden de laatste kilometers afgelegd. Van de mensen van de A-groep hoorden we later dat hier ook bij deze groep de vlam in de pan sloeg. Alleen waren de topsnelheden hier natuurlijk een stuk hoger, maar ook deze groep is als een geheel aangekomen op het Hingen. De B-groep was rond kwart over 4 terug met net geen 75 km. op de klok. De A-mensen die toch nog eventjes een drankje gingen nuttigen zagen rond 5 uur Cor alleen langskomen, dus hij heeft de weg gelukkig toch gevonden. Hierna ging iedereen huiswaarts en kon men zich gaan voorbereiden op de slotbijeenkomst die om 7 uur zou beginnen op het Hingen. Zo kwam er een einde aan een prachtig zomerseizoen en kunnen we ons gaan opmaken voor de wintertijd. Het is evengoed de bedoeling dat er steeds om half twee wordt vertrokken op het Hingen, De richting en de afstand worden dan steeds ter plaatse besloten, maar het tempo zal aangepast worden aan de wintertijd want de boog kan toch niet het hele jaar door gespannen blijven.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 20 OKTOBER

UNTERBRUCH

En alweer was het Bingo op het Hingen. Een lekker zonnetje en bijna geen wind, dus weer volle bak. Maar liefst 26 deelnemers tekenden de presentielijst. Maar voordat er vertrokken werd ging Het Fluitend Hert, zoals dat in politieke spraak zo mooi heet, diep door het stof. Hij verontschuldigde zich voor zijn onbezonnen actie van afgelopen maandag. Gelukkig werd het hem niet verder kwalijk genomen en mocht hij toch evengoed weer gewoon meefietsen. Dus klokslag half twee ging de A-

groep op pad. Roger had nog even met John overlegd over de route en naar later bleek was dit perfect gelopen. De B-groep, met een zeer hoog Pensionado'sgehalte, ging even later op weg. Har en Har namen plaats op de eerste rij en zoals het ook bij de Pensionado's gebruikelijk is werd het tempo in de eerste kilometers bewust wat lager gehouden zodat iedereen lekker in zijn ritme kon komen. Vooraan werd er goed doorgewisseld zodat er steeds verse krachten op kop kwamen. Gaandeweg werd het tempo iets opgevoerd maar er werd uitstekend gekeken of niemand in de problemen kwam. En zo werden de kilometers in een lekker tempo onder de wielen doorgedraaid. De zon scheen lekker, bijna geen wind, prima wegen en een geweldige sfeer, werkelijk een genot om te fietsen vandaag. Eenmaal Straeten voorbij werd de gaskraan toch eventjes opgedraaid. Met de wind mee en lichtjes bergaf ging het snel richting Laffeld. Vooral Cor liet zich niet onbetuigd. Sinds hij in dienst van Sunweb rijdt is hij helemaal opgeleefd. Geregeld neemt hij het voortouw en dan geeft hij er een flinke snok aan. Maar omdat iedereen goed kan volgen is dat geen probleem. Na een tijdje is hij dan weer rustig en kan het gewone tempo weer worden opgepakt. Zo bereikten we even voor 4 uur weer het Hingen waar we dit keer net voor de A-groep aankwamen. Niet omdat we zo hard hadden gereden, en ook niet omdat de snelle mannen de weg niet hadden gevonden, maar omdat deze heren er een extra lusje aan hadden vastgeknoopt. Op het terras werd er nog eventjes nagebabbeld en zo konden we weer met een tevreden gevoel naar huis. Volgende week alweer de laatste officiële rit en hopelijk hebben we dan ook een lekker weertje zodat we het seizoen mooi kunnen afsluiten. En 's avonds natuurlijk weer de traditionele slotbijeenkomst waar de gewonnen trofeeën zullen worden uitgereikt en we het seizoen nog eens de revue kunnen laten passeren. Tevens kunnen er dan al plannen worden gemaakt voor het seizoen 2019.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 13 OKTOBER

Verslag B-groep Geleen-Bunde

Bij de start op het Hingen werd besloten om in twee groepen te gaan rijden. De A-groep vertrok richting Kranenbroek om het centrum van Sittard te vermijden. De B-groep besloot om de route door Sittard te nemen. Dit bleek achteraf geen goed idee. De route is normaal niet goed te doen, maar nu was er ook nog het Oktoberfeest. Ik zou willen voorstellen om voor volgend jaar de routes die door Sittard gaan aan te passen. Er zijn genoeg mogelijkheden om Sittard te vermijden. Misschien een winterklusje voor de programmamaker. Eenmaal door Sittard reden we langs het vliegveld en reden we de Kruisberg naar beneden. Beneden in Meerssen rechtsaf richting Denneberg. Deze werd door iedereen in zijn eigen tempo beklommen en boven werd netjes gewacht. Daarna volgde de afdaling van de Slingerberg en de beklimming van de vervelende Maasberg in Elsloo. Boven bij het café werd netjes gewacht tot iedereen boven was. Bij het vertrek was er nog een valpartij. Harrie Cuypers reed van het trottoir af en gleed vermoedelijk met zijn voorwiel weg in de goot. Met gevolg een flinke smak op de weg. Gelukkig (?) hield hij er alleen maar een schaafwond aan de elleboog en knie aan over. De fiets had na controle geen schade. Bij de brug in Elsloo kwam de A-groep van links aangereden, vermoedelijk hebben zij de Maasberg links laten liggen. De B-groep sloot toen aan en dan gelden andere wetten. In Meers kon Pieter het tempo niet meer bijbenen. John en Har zagen dat en wachtten op Pieter. Gelukkig heeft niemand van de groep dit gezien en vlogen ze er vandoor zonder om te kijken. Dus dan geldt samen uit samen thuis niet meer. In Berg aan de Maas stonden Frank en Harrie stil, Frank had een lekke band. Toen het euvel verholpen was reden we met ons vijven verder. In Buchten gaf Pieter aan dat het tempo te hoog lag en besloten we om Frank en Harrie te laten gaan. Op de brug in Echt namen we afscheid van Pieter en reden John en ik naar huis. We hebben evengoed lekker gefietst maar het kan anders.

Mvg,

Har van der Vorst.

ZATERDAG 6 OKTOBER

GOUDSBERG-HASTENRATH

Wat een weertje, het leek wel hartje zomer. En dan ook nog een leuke rit op het programma. Dus het was geen wonder dat er alweer maar liefst 25 deelnemers waren vandaag. Natuurlijk werden er 2 groepen geformeerd en klokslag half twee vertrok de A-groep. En vandaag hebben ze de route perfect gevonden want de B-groep heeft ze geen enkele keer gezien. Alleen na de rit op het terras, daar waren ze nog aanwezig. Even na half twee vertrok een grote B-groep. Maar liefst 13 rijders tekenden voor dit gezelschap. Hierbij ook verschillende "snelle jongens" die normaal bij de A-groep rijden. Voor hen is het nu langzaam afbouwen want het seizoen loopt toch ten einde. Maar hieraan kleeft ook een nadeel want deze jongens zijn zo sterk dat ze onbewust toch een tandje meer zetten dan de "normale" B-rijders. Met een tempo van ruim 30 ging het, tegen de straffe wind in, richting Graetheide. Maar er was een rijder die hier toch wel flink moeite mee had en hij moest alles uit de kast halen om in het wiel te blijven. Natuurlijk was dit Het Hijgend Hert. Hij wilde wel, maar het lukte vandaag gewoon niet. En om steeds met een maximale hartslag te rijden, dat houd je niet zo lang vol. Dus gaf hij aan dat hij de groep wilde verlaten, maar dit gaat niet zomaar. Het tempo werd drastisch verminderd maar nu gingen ze met een tempo van rond de 25 rijden. Dit zet natuurlijk ook geen zoden aan de dijk dus kwam het commando: "28". Maar onbewust ging het toch steeds weer sneller dus besloot John de koe bij de horens te vatten en resoluut gaf hij aan dat hij omkeerde en naar huis ging. Want anders bleef de groep maar steeds jo-joën en dat wilde hij niet. Dus hij boog af en de rest ging door. Maar John had het plannetje opgevat om de rit evengoed te rijden maar dan in zijn eentje. Dus hij draaide meteen om en zo hobbelde hij een klein eindje achter de grote groep aan en op de Adsteeg had hij ze zowaar bijna te pakken. Roy zag dit en kwam vragen hoe het ging, maar John gaf hem de opdracht om door te rijden en hem lekker alleen te laten koersen. Dit ging ook zo op de Goudsberg maar boven in Walem stonden de mannen ineens stil. Ze wisten niet precies welke kant ze opmoesten en toen nam John maar het besluit om toch maar weer aan te sluiten. Met de wind in de rug was dit ook een stuk gemakkelijker en samen werd nu verder gereden. Wel waren we hier Frits Knoops kwijtgeraakt die schijnbaar alleen verder was gereden. De resterende kilometers werden, evengoed in een lekker tempo, mooi als een groep afgelegd. Wel was er nog een valpartij van Wil v. Montfort omdat men op de weg reed i.p.v. op het fietspad en opeens ging een rijder vlak voor Wil voorlangs en zo kwam hij ten val. Gelukkig viel de schade mee, alleen een schaafwondje aan zijn knie, dat was het. De mensen van Montfort werden weer eens netjes thuis afgezet en zo ging het naar het Hingen. Hier sloot een selecte groep aan bij de mensen van de A-groep die hier natuurlijk al waren en met een drankje werd de rit weer afgesloten.

Het Hijgend Hert

ZATERDAG 29 SEPTEMBER

Op deze dag toch maar twee groepen gevormd, temeer beide groepen de beschikking hadden over de route dus dat was geen beletsel. Maar de weg naar Montfort was al verschillend afgelegd want in een dynamische eenheid als een groep suisters is niets zeker. Maar uiteindelijk gingen beide groepen richting Gangelt en in Schinveld kwam groep 1 voorbij groep 2???? Dat kwam door de andere Montfortroute van groep 1. Sef en Frank maakten de oversteek en wij gingen sightseeën in Mariarade en omstreken. Door woonwijken, langs voetbalveld; de plaatselijke FC dus, kortom al slingerend en laverend door en langs woonerfjes, volkstuintjes, én nog steeds op de route kwam we weer op grotere wegen. Richting Hoensbroek werd Jo bijna van de weg gedrukt door een auto die kennelijk de 23 mm bandjes wilde omvormen tot 21 mm tegen de stoerprand aldaar. Die auto moest echter gewoon, net als wij, rechtdoor en er waren al wel 15 wielrenners doorgereden die ook op de fietsersstrook langs de auto's langsgereden waren. Maar dan krijg je nog een grote mond van bijrijder moeder de vrouw dat niet zij maar ik he-le-maal verkeerd zat. Tsja wat moet je ermee? Via het kasteel Hoensbroek dus verder naar een rondje Ransdaal; eerst naar beneden en dan het holle weggetje onder het spoor door weer naar boven; weer eens wat anders. Daarna alternatief naar Klimmen en Hulsberg langs camping 't Hemelke. Daarna Aalbeek, terug naar Schimmert, Spaubeek, Sweykhuisen helemaal omhoog. Boven stond onze Joris (die lange uit 't Thaal) met de kids en die vertelde dat groep 1 nog geen twee minuten geleden langs waren gekomen. Vlak vóór Puth rechtsaf weer naar beneden naar Schinnen en zo richting Beukenberg. Geert, Cor en Piet weerden zich krانig maar Geert was toch wel erg moe. Maar in de buik van het groupetto hield hij stand. Via Jabeek ging het weer terug naar Hastenrath en Saefelen. Dar zijn we afgeweken en linksaf naar Koningsbosch gereden en zo weer terug. Op het Hingen zat een zeer kleine afvaardiging van groep 1 net aan de

eerste versnapering, dus we ontliepen elkaar niet veel. Zij bleken ook niet helemaal de route te hebben gereden maar iedereen was content en dat is het belangrijkste.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Van Wil v. Montfort kregen we een lijst met de deelnemers van de rit op 29 september. Via Chris Ruyters hebben we een aanvulling gekregen voor de rit van 22 september en de rit van 29 september. Deze wijzigingen zijn aangepast.

Deelnemers rit 29 september

GANGELT-RANSDAAL

Jo Vergoosen	Henk Swillens
Fred Stoffels	Michiel Penders
Roger Deckers	Har v.d. Vorst
Wil v. Montfort	Henry Rours
Frank Thoolen	Berrie Thoolen
Jo Storms	Geert Creemers
Mat Peeters	Sef Laugs
Johnnie Mols	Jeremy Ehlen
Cor v.d. Varst	Chris Ruyters
Roy v. Montfort	Harry Cuypers
Piet Clout	Peter Vilters
Roger Dohmen	Peter Muggleton

GANGELT-RANSDAAL

DONDERDAG 27 SEPTEMBER

MONTFORT-STEVENSWEERT

En vandaag was het dan alweer de laatste donderdagavondrit van seizoen 2018. Het weer was weer geweldig en ondanks de korte afstand waren er toch nog 17 rijders komen opdagen. Klokslag half zeven vatten Cor, Nicole en John de koe bij de horens en ze begonnen aan de trip. Meteen boven de 30 en zo naar het Kranenbroek. Tot onze verbazing bleven de grote mannen vandaag netjes achter de B-groep aanrijden. Dus als ze dat willen kunnen ze dat best. Bij het wisselen kwamen ze toch langzamerhand op kop en natuurlijk gaat dan het tempo omhoog. Maar vooral Mat Peeters hield weer uitstekend in de gaten dat iedereen bij kon blijven. Vooral het Hijgend hert moest af en toe bijgetrokken worden en Jo Vergoosen nam deze taak op zich. Als het nodig was reed hij de gaten netjes dicht en zo kon de groep bij elkaar blijven. Dat het gemiddelde hierdoor fors hoger lag dan normaal mocht de pret niet drukken. Iedereen kon Het Hijgend Hert goed horen en zolang ze dat

gehijg hoorden wisten ze dat het goed zat. Zo bereikten we ruim binnen de geplande tijd weer de kanaalbrug in Ohé en Laak en de grote mannen besloten om de mensen van Susteren ook eens naar huis te brengen. Dus de afslag Roosteren werd genomen, maar John, Nicole en Cor vonden het welletjes en ze besloten netjes via Echt naar huis te fietsen. Toch maar weer een kleine 30 km. afgelegd en ruim binnen het uur terug, dus het kan nog best als het moet. Terugkijkend op het donderdagavondseizoen kunnen we vaststellen dat de opkomst prima was. Alleen jammer dat verschillende "vaste" B-rijders verstek lieten gaan zodat deze groep af en toe toch wat klein was, maar evengoed kunnen we stellen dat ook de B-mensen dit seizoen op de donderdagavond een heel fijn fietsseizoen hebben gehad.

Vanaf volgende week, donderdag 4 oktober, zullen we weer op de donderdagmiddag gaan fietsen. Het vertrek is dan steeds om 1 uur bij Café 't Hingen en het is de bedoeling dat er steeds een rit van rond de 75 km. gereden wordt zodat we rond 4 uur weer terug zullen zijn. Het tempo zal beduidend lager liggen dan de ritten van de zaterdagmiddag zodat iedereen, ook de mensen die al een hele tijd niet meer mee hebben gefietst, deze ritten kan meefietsen.

Het Hijgend Hert

ZATERDAG 22 SEPTEMBER

BEMELEN-CAUBERG

Na het lezen van het verslag heb ik een poging gedaan om alle namen op papier te krijgen. Inderdaad een pittige klus, maar ik heb toch 20 namen gevonden. Als het niet klopt hoor ik het wel. De gereden afstanden heb ik moeten raden maar voor de afdraaiers heb ik 50 km. genomen en de rest 85 km. Als dit niet klopt hoor ik dat ook wel.

John

Deelnemers rit 22 september

Har v.d. Vorst	Frank Thoolen
Roger Dohmen	Ralph Beunen
Jorrit Cuypers	Sef Laugs
Jeremy Ehlen	Paul Sevriens
Jo Storms	Roger Deckers
Fred Stoffels	Johnnie Mols
Jo Vergoosen	Mat Peeters
Erik Dieteren	Emiel Heltzel ??
Henk Swillens	Arno Janssen ??
Paul Hannen	Gilbert Krekelberg ??

Middagrit

Roger, Fred, Jo, Jo Storms, Johnnie, Frank, Henk, Math, De bekker van Merum met twee kompanen, geen idee hoe ze heten, Ralf, Roger Dohmen, Har v/d Vorst, de jongeman uit Sittard die vaak meegaat, Sef, Eric Dieteren, Paul Sevriens, een deelnemer uit Linne dacht ik, met een baardje (kan heel hard fietsen, naam ben ik kwijt, met een Wilier dacht ik). Succes ermee John. Met één groep

vertrokken en omdat ze vooraan de opdracht kregen om af en toe eens om te kijken, ging het voortreffelijk. Het zwerk trok echter dicht met donkere wolken en achter Roosteren begon het te druppelen. Geen idee wie waar afdraaide maar Jo S, Johnnie, Sef, Frank, Fred, Ralf, Roger Dohmen zijn voortijdig naar huis gereden, de laatsten op de Slingerberg. De rest trok, voor zover nog niet gedaan en voor zover die meegenomen waren, de regenkleding aan om de weg te vervolgen richting Denneberg. We raakten steeds natter en slechts bergop kregen we het een beetje warmer want we raakten toch wel behoorlijk verkleumd. Op de Bemelerberg reden twee man lek. We besloten daar om ook maar via de Daelhemmer en Ravensbos de kortste weg naar huis te kiezen. Dat plan hebben we uitgevoerd en dat gelukkig zonder verder oponthoud vanwege lekke banden. Daarna snel naar huis voor een warm bad of douche, brr, een onaangenaam ritje na die geweldige zomer.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Glück muss man haben.

Dit is volledig van toepassing voor het Fluitend Hert. Omdat er 's middags voor John wat anders op het programma stond besloot hij de rit Bemelen-Cauberg 's morgens alleen te gaan maken. Om negen uur vertrokken en lekker in zijn eigen tempo de kilometers afgelegd. Zelfs alle 6 de beklimmingen werden genomen, een zware opgave voor het Fluitend Hert. Onderweg kwam ik nog een bekende van verschillende Suisters tegen. Een zekere Jimmy uit Meerssen. Hij vroeg me om de groeten te doen aan de bekenden van hem zoals Berrie, Wil en Tjeu. Na dik vier uur en een kwartier uur was het varkentje gewassen en moe maar voldaan kwam ik om kwart over een weer terug op het Hingen. De hele rit heb ik het droog gehouden en in mijn eentje heerlijk gefietst. De middagploeg heeft denk ik minder geluk gehad want rond twee uur begon het te regenen. En het heeft de hele middag doorgeregend dus de mensen die zijn gaan fietsen hebben een behoorlijk nat pak gekregen. Wie de mensen zijn die het toch gewaagd hebben is nog niet bekend. Dus als er mensen zijn gaan fietsen, graag een verslagje en een lijstje met de deelnemers.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 20 SEPTEMBER

MONTFORT-KONINGSBOSCH

Het donderdagavondseizoen loopt nu toch wel hard naar zijn einde toe. Na vandaag nog maar een keer, dan is het alweer voorbij. Om half zeven stonden 14 rijders klaar voor een kort ritje. Klokslag half zeven bewoog er niemand, dus namen John en Nicole maar het voortouw en ze vertrokken voor dit ritje. Nicole zette de teller meteen op 30 en John bleef er, zoals gebruikelijk, netjes achter. Maar ze waren gelukkig niet met z'n tweeën want Cor, Chris, Jo en later ook opeens Fred, sloten netjes bij de twee aan. Dus zo kregen we een leuk groepje. De snelle mannen, toen ze eenmaal van de schrik van dat plotselinge vertrek bekomen waren, gingen even later op pad. Net achter het Kranenbroek stoven ze langs. Ze hielden nog eventjes wat in om te zien of de rest toch wilde aanpikken, maar al snel bleek dat hier geen animo voor was. Dus zetten ze er de sokken in en we hebben ze niet meer gezien. Bij de B-groep werd er netjes gewisseld zodat zelfs het Hijgend Hert ook eens op kop mocht komen. Maar het meeste kopwerk werd toch vandaag gedaan door Jo die bijna de hele rit op de eerste rij vertoefde. Afwisselend kwamen Chris, Cor en Fred hem vergezellen en ze hielden het tempo zodanig dat iedereen goed kon volgen. Er waren dan ook bij niemand problemen, al liet Het Hijgend Hert zich vandaag duidelijk horen. Maar dat is gelukkig geen probleem. Bij SUIST zijn ze dat na al die jaren wel gewend. Zo bleef de groep netjes bij elkaar en omdat het zo lekker ging werd er weer besloten om er nog een lusje aan te plakken. Via Susteren en Dieteren, waarbij we vandaag eens langs de visvijver reden, ging het naar de Doort. En zo kwamen we na een dikke 35 kilometer weer ruim op tijd aan op het Hingen. Ook al was het maar kort, toch was het weer een prachtige rit.

Het Hijgend Hert

ZATERDAG 15 SEPTEMBER

MIDDAGRIT

Veel volk op de been voor een zaterdag waar 's morgens al gereden had kunnen worden. Roger had zich bedacht en besloot niet met Jo V maar met Roy, Ralf en consorten een rit te maken. Die waren er dus ook niet 's middags. Jo had 's morgens ook geen goesting en besloot het morgenprogramma over te slaan en draaide zich nog eens om in zijn bedje. Henk had wegens familieomstandigheden de morgenrit ook laten schieten maar was nu wél van de partij. De route was door enkele heren ingeladen en er werd besloten om samen te vertrekken. Er werd vooraan regelmatig omgekeken en dat zorgde er voor dat de groep intact bleef. Bij Hillensberg besloot Geert om te laten lopen en Pieter zou tot Spaubeek meerijden. Piet en Cor hebben de hele rit in de buik van het peloton meegereden, prachtig dat dit toch nog kan, zeker gezien het aantal snelle mannen die erbij waren. Op de klimmetjes eigen tempo en boven netjes wachten scheelt al heel wat. Op de vlakke stukken ging het wel hard maar niet té. Roger Dohmen reed in Ulestraten lek maar verder oponthoud was er gelukkig niet. En dus kwamen we inderdaad even na half vijf bij John langs en besloot een kleine delegatie even de dorstige kelen te smeren.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 15 SEPTEMBER

ST. GEERTRUID

Geweldig weer, dus de verwachtingen waren hoog. Maar tot onze verbazing waren er om 8 uur maar 3 deelnemers voor de prachtige toertocht van St. Geertruid. Deze tocht staat bekend als de mooiste van het seizoen, dus beslist een aanrader. Leon, Annie en John waren de deelnemers van vandaag. Klokslag 8 uur werd er vertrokken naar St. Geertruid en om kwart voor negen konden we de rit beginnen. John had aangegeven dat hij het vandaag heel rustig zou doen. Maar dat is bekende koek, hij doet nooit iets anders. Annie had al van te voren aangegeven dat ze John zou bijstaan in zijn zware opdracht en dat heeft ze ook voortreffelijk gedaan. Heel hartelijk bedankt voor de morele steun. De aanloop was redelijk vlak en tot aan de Loorberg was het lekker peddelen. Omdat Leon alleen was van de “grote mannen” besloot hij om ook met Annie en John mee te rijden, want alleen is ook maar alleen. De Loorberg werd met een klein verzetje opgeklimmen, want er moest nog heel wat klimwerk komen, dus voorzichtigheid was troef. Boven werd netjes gewacht en zo ging het, via toch weer enkele nieuwe stukken, richting Vaalserberg. Hierna kregen we het Belgische gedeelte en zoals gebruikelijk zaten hier weer verschillende slechte stukken in. Maar dat kun je verwachten als je in deze contreien rijdt. Het slechtste stuk, een soort veldweg waar ze wat asfalt op hadden gegooid, ging ook nog eens steil omhoog. John vertrouwde het hier niet want door al die gaten was het toch wel linke soep. Dus maar afstappen en als ridder te voet deze klim overwonnen. Boven stond alleen Annie nog maar te wachten want Leon had besloten om vanaf hier alleen verder te rijden. Voor hem ging het toch te langzaam en hij wilde toch ook wel enige inspanning leveren. Hoe het hem vergaan is horen we nog wel, want toen wij in St. Geertruid aankwamen was hij natuurlijk al weg. John en Annie vervolgden hun weg door het Belgische land, goed oplettend want je weet hier nooit wat achter de volgende bocht verscholen ligt. Over nu redelijke wegen ging het weer richting Gemmenich en ze besloten om in Sippenaeken aan de kerk een “vlaaienstop” te maken. De rijstevlaai was voortreffelijk maar hier kregen ze wel de steilste helling van deze dag te verhapstukken. Want de WC was ergens boven en om hier te komen moest je een vreselijk steile trap opklimmen. Best een pittig karweitje voor John op zijn fietsschoentjes. Maar ook dit overleefde hij en zo konden ze verder. Even later kwamen ze enkele bekenden tegen. Roger, Harold en Roy waren hier ook aan het fietsen. Waarom ze dan niet hebben meegefiets met de toertocht is de vraag, maar misschien hebben ze een andere afstand gereden en liep deze in tegenovergestelde richting. Of dat ze gewoon vanuit het Hingen een rondje Voerstreek hebben gemaakt, wie weet. Over weer verschillende nieuwe wegen, waaronder de Planckweg in Teuven, ging het richting Noorbeek waar de zwaarste klim van deze dag lag. Het

Meehrlindje stond als slotstuk op het programma en John kwam hier zowaar fietsend boven dit keer. Dus de voorzichtige aanpak had zich toch geloond want voorgaande jaren was het hier lopen geblazen. Zo kwamen we na 90 prachtige fietskilometers weer terug in St. Geertruid. Een prachtige afsluiting van het Voerstreek- en Ardennenseizoen. Zoals boven al vermeld, jammer dat er zo weinig animo is voor deze prachtige rit, maar de mensen die wel hebben gereden kunnen met recht zeggen: "LEKKER GEFIETST".

Rond half vijf, lekker uitrustend op de bank, zag ik nog een grote groep Suisters langszoeven die terugkwamen van de middagrit. Wie aan deze rit heeft meegedaan en hoe het ze is vergaan zullen we nog wel horen.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 13 SEPTEMBER

WALDFEUCHT-BREBEREN-DIETEREN

Voor een donderdagavond in september was het weer eens een fantastisch weer. Daarom stonden er toch weer 20 deelnemers klaar voor een kort ritje. Alweer 2 nieuwe deelnemers. Paul Sevriens, die vorige jaren ook al heeft meegefietst, en Erik Heythuysen van de Sleek, die het wel eens wilde proberen. Sommige mensen hadden al een ritje vooraf gemaakt en van enkele "vaste" deelnemers hebben we gehoord dat ze 's middags al zijn gaan fietsen. Het is hen schijnbaar te kort op de avond. Jammer, als iedereen zo denkt staat er straks niemand meer op het Hingen. Natuurlijk werden er meteen vanaf het vertrek 2 groepen gemaakt. De A-groep vertrok klokslag half zeven en even later kwam Tom Marcellis nog aanrijden. Hij zette meteen vol aan en hoogstwaarschijnlijk heeft hij de groep wel ingehaald. Want dat Tom een stukje kan fietsen is wel bekend. De B-groep bestond uit 7 rijders. Een fijn groepje en er werd vandaag voortreffelijk volgens de Suist-regels gereden. Het tempo lag net boven de 30 en omdat er geen wind stond was dit gemakkelijk te volgen. Iedereen kwam ook op kop om zijn of haar aandeel in het werk te doen en zo vlogen de kilometers onder de wielen door. Omdat het zo lekker ging werd er besloten om er nog een lusje over Roosteren aan vast te knopen. Deze extra kilometers waren ook geen probleem en ruim voor het donker waren we weer terug op het Hingen. Als er zo collegiaal gefietst wordt is het een genot om in dit groepje te rijden. Hopelijk kunnen we dit de komende ritten zo voortzetten, dan komen de mensen die vroeger met de B-groep meereden misschien nog wel terug.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 8-9-2018, PANNENSCHOP GANGELT

Vandaag weer veel volk aan het départ. Heel veel snelle mannen en daarom de terechte vraag of er ook een groep 2 gevormd kon worden. Net als donderdag nam Jo desgevraagd in deze groep plaats. Verder Cor, Frank, Leon, Pieter, Michiel en ene Roemen dacht ik, schoonvader van Eric Stokbroeks dacht ik. Wij dus op weg maar omdat de route kennelijk andersom was opgenomen, was de Garmin van Jo constant aan het herrekenen. Daarom werd er een weggetje gemist. Toen de route weer was gevonden via een omweggetje, was de groep in verwarring want we reden weer terug zo, althans dat werd gezegd. Dat bleek later thuis niet zo te zijn maar op de weg zijn we toen maar via de bekende wegen naar Birgden en Gilrath gereden. Even voor Gilrath rechtsaf trouwens via Pannenschop. Verder hebben we de route mooi gevolgd met enkele heel mooie stukken. Af en toe werd getemporiseerd om iedereen weer in de wielen te laten terugkeren. Roemen was al in Teveren afgedraaid om onbekende redenen. Uiteindelijk met 77 km op de teller waren we weer terug, nog voor de andere groep. Die arriveerde later en zij hadden nog een lus over Haaren en Posterholt gereden. Prima ritje weer en de zaterdagmiddag was weer goed besteed.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

P.S.: Die zg. Roemen heet Jaack Wijers. Hij komt uit Pey en is inderdaad de schoonvader van Erik Stockbroeks.

DONDERDAG 6-9-2018, SUSTEREN STEVENSWEERT

Voor het vertrek was het dubben; één of twee groepen. De meesten meenden als één groep te rijden dus dat werd het. In het begin ging het al tamelijk hard. Kennelijk menen de snelle mannen dat iedereen 35 km/uur of harder makkelijk aankan. Dat is niet zo en als dan hardop wordt besloten om als één groep te rijden moeten er hier en daar wel concessies worden gedaan, zowel achteraan maar ook vooraan. De concessies aan de voorkant waren er echter niet maar dan moet dat bij het vertrek gewoon gezegd worden. Zo van "jullie kunnen meerijden maar wij rijden echter geen kilometer langzamer". Maar dat is blijkbaar toch moeilijk zo voor het vertrek. Tot Baakhoven ging het op hangen en wurgen goed maar daar hebben we toch maar gesplitst want dat was geen doen zo. Cor werd door Jo opgewacht en ook Roy, Chris, Frank en Har lieten zich uitzakken. Zo waren we toch met zes en hoefde ook niemand meer ergens achteraan te bungelen. Er werd trouwens niet getrut in de nieuw geformeerde groep en eenmaal in Buchten over de brug was het vooraan flink aanpoten met een harde wind op de kop, poeh. Uiteindelijk bereikten we Maasbracht en was de wind plots weer een bondgenoot. We hadden onderweg Robert van de Ven opgepikt die met zijn mountainbike in Aesterberg was aangesloten. Frank stuurde in Maasbracht linksaf en we zijn daardoor nog over Montfort gereden waar we Cor netjes thuis hebben afgeleverd. Via de Groense Bos ging het dus terug en toen daar het tempo nog werd opgeschroefd liet Robert lopen. We besloten nog even gedag te zeggen aan de leden van de andere groep die al bij Nicole aan de dorstlessers zaten. Robert kwam even later langsgesjeest en na een paar drankjes werd het al donker en besloten we snel de douches op te zoeken.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 1 SEPTEMBER

HILLENSBERG-MERKELBEEK-GANGELT

21 Deelnemers voor de rit van vandaag. En wat we de laatste tijd steeds meer zien was ook nu weer het geval. De vaste B-rijders laten steeds meer verstek gaan zodat het voor de overblijvers steeds een kleiner groepje wordt. Vandaag tekenden maar 5 van de 21 rijders voor de langzame groep. Komt dit doordat de Suisters zo'n bereconditie hebben of gaat het in de B-groep voor de "jongere" mannen toch te langzaam. Wel is het een feit dat vele "vaste" deelnemers de laatste tijd steeds meer wegblijven. Het hoe en waarom is niet duidelijk, maar hopelijk komen ze op hun schreden terug en versterken ze de B-groep weer met hun aanwezigheid. De 5 overgeblevenen: Piet Clout, Geert Creemers, Frits Knoops, Steven Bonestroo en John Vergoossen, gingen even na de grote groep van start. De route was verlegd naar Hillensberg omdat we Sittard wilden mijden. Steven en Piet namen de kopplaatsen in en in een lekker tempo werden de eerste kilometers afgelegd. Zonder problemen bereikten we Hillensberg waar boven netjes werd gewacht op John. Na de afdaling van de Beukeberg stond er een grote groep toeschouwers in Oirsbeek op ons te wachten. We meenden al dat wij zo populair waren maar het bleek dat de Ladiestour er voorbij zou komen. We hebben nog eventjes gewacht om de dames te zien rijden maar het duurde toch te lang, dus na een banaantje toch maar weer verder. In Hommert waren we even het spoor bijster maar de tom-tom van John bracht ons weer op de juiste route. Zo bereikten we Brunssum waar het weer even puzzelen was. Hier is alles veranderd zodat we eventjes moesten zoeken voor we de Zevenheuvelenweg hadden gevonden. Hier zitten nu enkele "Strada Bianca" stukken in zodat het goed oppassen geblazen is. Boven was het weer eventjes zoeken naar de juiste weg maar we bereikten toch Abdissenbosch. Nu kregen de twee kopmannen het opeens op hun heupen en moest het grote mes gestoken worden. Vooral Piet ging flink tekeer en hij trok de groep behoorlijk op een lint. En toen later Steven er nog een schepje bovenop deed werd het behoorlijk afzien voor John. Maar tot Saeffelen kon hij toch in het wiel blijven maar net voor Waldfeucht moest hij toch de handdoek in de ring werpen. Het was op en de snelheidsduivels moesten gemaand worden. Veel hielp het niet want op de weg naar Haaren bleef het

tempo royaal beven de dertig. Maar Het Hijgend Hert beet op zijn tanden en probeerde aan te haken wat wonderbaarlijk lukte. Maar zoals het meestal gaat, eens komt er aan het spel een einde. Op de weg van Putbroek naar het Hitje sloeg de kramp toe en was het feest over. Het was zo heftig dat hij zelfs van de fiets af moest. Maar na een tijdje zakt dat weer weg en kan de rit worden vervolgd. En zo reden we de laatste kilometers, wel in een aangepast tempo, de route via het Reutje af naar het Hingen. Met ruim 90 km. was het best wel een pittig ritje maar ondanks de malheur van de krampaanval was het evengoed: LEKKER GEFIETST.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 30 AUGUSTUS

Birgden-Straeten

Langzaamaan loopt het zomeravondseizoen naar zijn einde. De ritten worden korter om voor het donker thuis te zijn. Maar dit weerhoudt de trouwe Suisters niet ervan om aanwezig te zijn op het Hingen. Zo stonden er vandaag weer 24 deelnemers klaar voor een ritje van 45 km. Hierbij een oude bekende, Peter Pela, die jaren geleden verschillende keren met ons mee heeft gereden. In de administratie, die ik vanaf 2009 heb bijgehouden, heb ik zijn naam niet teruggevonden, dus waarschijnlijk is het HEEL LANG geleden. Maar evengoed, hartelijk welkom, en hij voelde zich meteen weer thuis. Vandaag was er gelukkig ook een behoorlijk aantal B-rijders, zodat deze ook met een leuk groepje konden rijden. Hierbij enkele sterke mannen zodat de mindere goden vandaag lekker uit de wind konden gaan zitten. John gaf aan dat de snelheid bij de B-groep normaal rond de 30 is, maar de snelle mannen dachten dat dat het gemiddelde voor vanavond moest worden. Dus ze zetten er goed de sokken in, maar niemand gaf ook maar een krimp, al moest af en toe toch wel gezegd worden dat ze eventjes moesten temperen. Dit werd natuurlijk gedaan zodat we lekker als een compacte groep konden blijven rijden. Via de mooie, brede wegen door het Duitse land ging het probleemloos richting Straeten. Van hieraf kregen we de wind, die vandaag gelukkig maar heel zwakjes was, in de rug zodat de terugweg nog gemakkelijker liep. En zo kwamen we, met toch dat gemiddelde van 30, na 50 km. weer terug op het Hingen. Omdat het een leuk groepje was waar iedereen goed rekening hield met de zwakkere, (natuurlijk het fluitend hert), kunnen we met recht zeggen, LEKKER GEFIETST. De sterke mannen bedankt voor het kopwerk en hopelijk kan dit nog vaker zo.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 25 AUGUSTUS

Voor de middagrit waren er maar 5 rijders die het aandurfdn om te gaan fietsen. Of ze het droog hebben gehouden en hoe de rit is verlopen horen we graag.

Of er 's morgens mensen zijn geweest die de rit "Steven Rooks" hebben gereden is niet bekend. Als er mensen zijn geweest die deze rit hebben gereden horen we dat ook graag, liefst met een kort verslag.

Van Wil v. Montfort kregen we de onderstaande namen door. Controleer eventjes of dit klopt en als er iemand niet is genoemd, geef dat dan even door aan John.

Deelnemers rit 23 augustus

Har v.d. Vorst

Frank Thoolen

Roger Dohmen

Jeffrey Derenet

Henry Rours	John Bankers
Jeremy Ehlen	Ralph Bohnen
Jo Storms	Raymond Broeren
Roy v. Montfort	Roger Deckers
Wil v. Montfort	Johnnie Mols
Erik Dieteren	Cor v.d. Varst
Cas Dieteren	Bert v. Neer
Harold v.d. Heuvel	Jules v. Neer
Harry Cuypers	Mat Peeters

Stuw Linne Maaseik 23 augustus 2018

Verslag B-groep(je).

Bij het vertrek stonden veel deelnemers. Aangezien er niemand een lijst bij zich had, heeft Roy een foto van ons gemaakt. Deze zal worden doorgestuurd naar John. Voor het vertrek bleek eigenlijk dat niemand behalve Cor van de Varst en Har van der Vorst de B-groep zouden vormen. Zolang de eigenlijke B-rijders ook 's-morgens gaan rijden blijft er avonds niet veel over en wordt de B-groep een uitstervend ras.

Maar deze keus ligt bij iedereen zelf. We besloten dus om maar met de A-groep te vertrekken. Met snelheden boven de 35 km/per uur raasden deze door het centrum van Echt. Bij de kanaalbrug in Echt besloten Cor en Har om de groep te laten gaan om verdere risico's te vermijden. Beneden bij de brug reden Bert van Neer en zijn zoon Jules, Hij vond de rijstijl ook te gevaarlijk voor zijn jonge zoon. Toen waren we dus met zijn vieren en hebben tocht in rustiger tempo gereden. In Paneel namen we afscheid van Bert en Jules, omdat anders de tocht voor Jules te lang werd gezien zijn leeftijd. Cor en Har besloten om de tocht gewoon te voltooien. In Maaseik kwamen we John Bankiers nog tegen. Hij had ook ergens moeten lossen uit de groep. Op het Hingen aangekomen besloot Har om nog met Cor mee te rijden naar Montfort. We waren net voor het donker thuis en hebben lekker gefietst. Maar het blijft jammer dat er geen echte B-groep meer is zoals vroeger.

Gr

Har van der Vorst

ZATERDAG 18 AUGUSTUS

SIBBERGRUB-CAUBERG-HILLENSBERG

Het was weer lekker druk op het Hingen. Maar liefst 26 rijders tekenden de presentielijst. Natuurlijk werd er in twee groepen gereden. Een grote A- groep ging klokslag half twee van start onder de bezielende leiding van wegkapitein Jo Vergoosen. De B-groep, 11 man sterk, ging even later van start. In een lekker tempo, zoals gebruikelijk is in deze groep, ging het Zuidwaarts. De koppositie werd afwisselend ingenomen door de verschillende deelnemers zodat iedereen zijn werk kon doen. En natuurlijk werd de staart van het peloton goed in de gaten gehouden zodat iedereen kon volgen. De hellingen werden natuurlijk in eigen tempo beklommen en boven werd steeds netjes gewacht. John en Geert, niet de beste klimmers van de groep, besloten om de Cauberg over te slaan en reden bovenlangs naar Berg waar ze eventjes moesten wachten op de rest. In gesloten peloton werden de

overige kilometers afgelegd en na dik drie uur kwamen we weer terug op het Hingen. Lekker gefietst en 95 km. op de teller. Iedereen tevreden en zo hoort het.

Het Fluitend Hert.

DONDERDAG 16 AUGUSTUS

GANGELT

Druk op het hingen, maar wel voornamelijk "Snelle" mannen. Van de 22 deelnemers waren er maar 3 die kozen voor de B-groep. Cor, Nicole en John waren de mensen die het vandaag rustiger aan deden. Wel was er 's morgens al een klein groepje gaan rijden maar dat was toch niet de oorzaak. Veel B-rijders hebben er schijnbaar geen zin meer in om op de donderdagavond te komen rijden. Jammer, maar iedereen kan doen wat hij of zij zelf wil. En vandaag hadden de thuisblijvers ongelijk, want het was werkelijk fantastisch fietsweer. Een lekkere temperatuur en niet te veel wind, wat wil je nog meer. Vol goede moed togen de "Drie Muskietiers" op pad. Zoals gewoonlijk bleef het Hijgend Hert netjes achteraan en Cor en Nicole wisselden elkaar goed af zodat we toch een lekker tempo konden rijden. Op de Kievelberg werden de twee oudjes mooi "gechicked" door Nicole. Op de grote plaat stampte ze naar boven, mooi gedaan, Nicole. De rest van de route werd netjes, goed doorwisselend, afgelegd. Vanaf Höngen vond John het toch wel eens tijd om ook wat kopwerk te doen en zo mocht hij de groep ook eens aanvoeren. Vis Susteren en Dieteren werd de rit afgemaakt en met de geplande 55 km. op de klok waren we net binnen de 2 uur terug, dus evengoed lekker doorgefietst. Ondanks dat we maar met z'n drieën waren kunnen we evengoed zeggen "LEKKER GEFIETST". Hoe het de A-groep is vergaan zullen we nog wel horen van de razende reporter.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 11 AUGUSTUS 2018

GRENSLANDROUTE

Deze pittige tocht trok toch nog redelijk schoon volk, in Susteren nog aangevuld met Math en nog iemand wiens naam Math nog zal doorgeven aan John. Richting Sittard alles prima maar daar nam Jo de verkeerde afslag, in verwarring gebracht daar zijn Garmin. Hierdoor was het steeds "uit koers" en "maak een U-bocht". De route was echter in beeld en dus maar andersom gereden want we reden dus tegen de rijrichting van de route in en we moesten de Cauberg op dus daar zou de Garmin het ook wel weer snappen. Maar ondertussen was het toch maar knap lastig om de weg te wijzen maar dat hebben ze bijna niet gemerkt:) In Spaubeek naar links richting Schinnen zei Annie op basis van haar Garmin; Jo kreeg nog steeds dezelfde meldingen. Vervolgens ergens rechtsaf op voorspraak van Math, in Hegge dacht ik, waarna we een prachtig stuk door het bos kregen en we boven op de Vuilnisberg uitkwamen. Daarna via de Kleversberg naar Valkenburg en de Cauberg dus omhoog. Boven de route opnieuw ingeladen en het wonder geschiedde; de Garmin gaf nu wél de juiste commando's. Geert was inmiddels afgedraaid want de tocht was te zwaar voor hem. Wij mochten vervolgens prachtig meanderen door het mooie Zuid Limburg via o.a. Margraten, Banholt, Noorbeek, Slenaken en de Loorberg. Na de afzink van de Schweiberg ging het linksaf en in Mechelen rechtsaf, een zelfs voor Math onbekende weg die Vijlen schampte en waardoor we uiteindelijk halverwege de Camerig uitkwamen bij dat kruispunt. Via Vaalsbroek weer terug naar Vijlen waar we bij de Vijlenerhof pauzeerden met lekkere koffie, vlaai en cola. Daarna de bij velen onbekende klim van Nijswiller naar de top van de Kruisberg, ook prachtig en met mooie vergezichten. Daarna Trintelen, Vrakelberg, Craubeek, Klimmen en verder trouw de route nagereden. Hier en daar begon het te kraken maar het ging allemaal goed; er werd goed opgelet dat we niemand achterlieten en zo bleef ondanks de vermoeienissen de moraal goed. Want gedeelde smart is halve smart en meer van dat soort bespiegelingen. Het stuk door Vink, Terpoorten Terstraten deed nog even pijn maar eenmaal op de afdaling naar Spaubeek wisten we: we gaan het hem weer flikken. En zo geschiedde. Iedereen een dikke pluim en een extra pluim voor Piet die als groep oudste waarschijnlijk meer heeft afgezien als een aantal van ons bij elkaar. De Radlers die we bij Nicole soldaat maakten waren dan ook dik verdiend na 135 zware kilometers.

A Vous Hilversoem

DONDERDAGAVOND 9 AUGUSTUS 2018

Buienradar gaf nog een dun streepje buienactiviteit en dus togen mensen naar het vertrek. Op weg naar het Hingen vielen enkele dikkere druppels, maar die waren verwacht dus geen paniek. John deed de administratie en zo ging een zevental mensen, op een uitzondering na duidelijk A-rijders, op weg naar het ongewisse. In de zgn. Kalverwei begon het tegen de verwachting in al duchtig te regenen. Bij de boerenbond gingen echter alle registers en hemelsluizen open; harde wind, zeer zware regenval, hagel en dat alles in een schemerig licht. Onder deze werkelijk apocalyptische omstandigheden deden we het enige verstandige, namelijk doorrijden??? Met het gezicht naar beneden wegens de striemende hagel en regen sloegen we linksaf naar Koningsbosch. Zo richting Reijans werd het droger en konden we enigszins normaal verder, zij het dat we het water letterlijk in de schoenen hadden staan. Jo V had ijverig de route gefabriceerd op Garminconnect en zo was de route geen probleem. Wat wel een probleem was, was de cruisesnelheid wat de heren aan de dag legden, zelfs met de harde tegenwind. Hierdoor moesten we vol aan de bak om zelfs maar het wiel te houden. Nog nooit zo blij geweest dat Gangelt werd bereikt want nu kregen we een tijdlang wind mee en werd het allemaal wat beter te behappen. Het laatste stuk konden we dus iets meer op het gemak rijden en daarom kwam ook gelukkig niemand meer echt in de problemen en bereikten we zonder problemen de finish, maar het was niet gemakkelijk geweest vandaag.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 9 AUGUSTUS

MOLENROUTE

Een duizendste geluk, dat mag je wel zeggen. Vandaag hadden enkele Suisters geen zin om in de avonduren een nat pak te halen. Daarom waren ze 's morgens al om 8 uur vertrokken voor de "MOLENROUTE". 7 Deelnemers stonden aan het vertrek. Hierbij verschillende "vaste" avondmensen zoals Cor en Chris. Verder nog John, Wil v. M., Hub, Koos en Lex. Zoals boven al geschreven werd gekozen voor de geplande avondrit. Onder aanvoering van John werd er vertrokken, maar John bleef niet lang op kop. Het was net of zijn fiets niet wilde, zo stroef ging het. Dus meteen naar achteren en proberen om uit de wind te blijven. De overige deelnemers hadden compassie met hem en ze zorgden ervoor dat hij kon blijven. De route werd precies gevolgd zoals ze in het boekje stond, alleen Bocket werd niet aangedaan. Op de weg naar Birgden reed Lex lek, maar dit werd ook netjes opgelost. Vanaf nu kregen we wind mee, wat duidelijk te merken was aan John. Nu kon hij veel beter volgen en de snelheid ging meteen omhoog. Via de geplande wegen ging het naar Haaren waar we de grens weer overstaken. De lucht begin in het Zuiden behoorlijk te betrekken en met de daver op het lijf werden de laatste kilometers afgelegd. De mensen van Montfort kwamen droog thuis. Ook St. Joost werd gehaald en toen nog Wil, Chris en John. Van Wil hoorden we dat hij het net had gehaald, John was net binnen toen het begon en hopelijk heeft Chris het ook droog gehouden. Want er kwam me toch ineens een plens regen uit de lucht vallen. 5 minuten later thuis en we zouden kletsnat zijn geweest, dus weer eens grote mazzel. Ondanks de stevige wind was het een leuk ritje, de 60 km. gehaald en iedereen was weer eens heel tevreden. Of er 's avonds ook mensen gefietst hebben is nu nog niet bekend maar dat zullen we wel vernemen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 4 AUGUSTUS

GILRATH-DOENRADE

Tropische temperaturen, dus een hitte-protocol. Vandaag werd er om 8 uur vertrokken voor de rit die normaal in de middag gereden zou worden. 16 deelnemers waren vroeg opgestaan en ze hadden er zin in. In tegenstelling tot donderdagavond waren het nu toch voornamelijk B-rijders, die aanwezig waren. Want de "snelle" groep bestond maar uit 4 rijders, Jo, Fred, Roger en Jorrit. Jorrit had de route op zijn Garmin gezet, dus dat zal wel goed zijn gekomen. Hoe het hen is vergaan zullen we nog wel horen. De B-mensen, 10 man en 2 vrouwen sterk, vertrokken even later en onder aanvoering van John, die de route ook op zijn Bryton had gezet, ging het richting Duitsland. In het begin werd het tempo netjes even onder de 30 gehouden. Maar toen de twee kleppers uit Montfort, Piet en Hub, op kop kwamen was het gedaan met de pret. Wat deze twee matadores in hun bidon hebben zou ik toch wel eens willen weten, maar dat het gewoon water is gelooft niemand meer, zo gingen ze weer eens tekeer. Natuurlijk werden ze tot de orde geroepen door John en van af nu werd er "normaal" gereden. De route was goed te vinden maar toen Leon en Frank op kop kwamen stak het oude euvel weer de kop op. Als deze mensen de weg niet weten is er maar een stand, Rechtdoor. Daardoor werd er geregeld van de route afgeweken maar we kwamen toch weer aan boven bij de Zevenheuvelenweg. Hier ging John in de fout omdat het voor hem allemaal nieuw was hier. Daardoor bracht hij ze via een andere weg naar de afslag naar Niederbusch, maar dit was ook een heel mooi stuk. Van hieruit werd de route netjes gevolgd en het tempo bleef heel goed te volgen. En zo kwamen we voordat het echt heet begon te worden weer netjes op het Hingen terug, ruim 85 km. gereden en de groep mooi bij elkaar gehouden. Dus weer eens "LEKKER GEFIETST".

Of er 's middags ook rijders zijn geweest is niet bekend. Als er mensen zijn gaan fietsen, graag een berichtje met de namen en de route naar John, dan kan dit verwerkt worden in de lijst.

Of we de volgende week weer om 8 uur vertrekken hangt af van de ontwikkelingen van de temperatuur. Maandag in ieder geval wel, want dan wordt het weer extreem warm. Maar voor donderdag en zaterdag worden "Normale" temperaturen voorspeld, dus dan kunnen we net zo goed het geplande programma gewoon weer oppakken. Volg de aankondigingen op de site maar goed, het zal tijdig bekend gemaakt worden wat de bedoeling is.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 2 AUGUSTUS LATER OP DE DAG.....OM 18.30 UUR

De avondrit naar "de Schnieder" stond op het programma en die moest dus ook nog gereden worden. De regenjasjes, lange handschoenen en overschoenen konden in de kast blijven want het was heel lekker weer, een graadje of 32 dus goed te doen???? In elk geval was er nog een goede opkomst en een rondje langs de velden leerde dat echte B-rijders in geen velden of wegen te bekennen waren. Er werd besloten om in één groep te rijden, zij het gedoseerd want het was me een partij warm én natuurlijk omdat niet iedereen 40 km/u op zijn gemakje kan fietsen én omdat we als groep SUIST rijden en niet een NWB criterium afraffelen. Dat laatste wordt nog wel eens vergeten maar vandaag kan ik al verklappen was dat niet het geval. Er stond niet veel wind wat ervoor zorgde dat het tempo deftig was maar dat dat niet tot overmatige slijtage leidde. Met een gangetje van zo rond de 34/35, soms harder, kachelden we naar Geulle. Die 34-grens werd in de groep als ijkpunt weliswaar omarmd maar zo nu en dan ook weer vergeten. Maar er was geen tijd om daarover uitgebreid in conclaaf te gaan want de inleidende debatten van de Schnieder dienden zich aan. Er moest duchtig in de versnellingsbakken worden teruggeschakeld en de benen moesten duidelijk wennen aan de nieuwe tandwielen die werden gestoken. Maar een voordeel van de Schnieder is dat je er ook weer snel vanaf bent. Daarna konden de o zo geliefde grote versnellingen weer worden geschakeld voor de terugweg. Dit ging ook onder het motto 'van dik hout zaagt men planken' maar wél met oog voor de medemens en voor de al eerder genoemde en omarmde 34 km-grens, zij het dat l'histoire se répète en dat die 34 grens wel eens vergeten werd, naarmate het einde van de rit naderde gebeurde dat trouwens opvallend steeds meer. Maar we streken over onze sportharten en vergaven het hen, want ze bedoelen het niet verkeerd en iedereen kon het wiel houden. Daarbij smaakt het gerstenat steeds beter naarmate de dorst groter is en hogere snelheden zorgen per definitie voor hogere dorstgevoelens. Dus eind goed, al goed. De hele bende met uitzondering van Jo Storms want die moet altijd eerst naar huis om duistere redenen, streken we neer op het Hingen voor een welverdiende pint.. of wat anders natuurlijk.

A Vous Hilversoem

DONDERDAG 2 AUGUSTUS

LEROP-OVERHETFELT

De zomer blijft maar voortduren, dus wordt er een tropenprogramma gedraaid. Dit betekent dat er 's morgens al om 8 uur vertrokken wordt. Vandaag was dit al de tweede donderdag dat dit op het programma stond en zoals de vooruitzichten zijn zal dit nog wel eventjes duren. Vanmorgen stonden er 10 rijders klaar voor het ochtendritje. Omdat het de vorige week zo goed was bevallen kreeg Har de opdracht om hetzelfde rondje nog maar eens te rijden. Ook omdat er verschillende andere rijders waren vandaag. En het ging weer voortreffelijk. In een lekker tempo ging het richting Lerop en iedereen had het naar zijn zin. Geen enkele keer werd er te hard doorgetrokken zodat het tempo fijn strak bleef. Aan de kop werd er geregeld verversd zodat verschillende mensen de kans kregen om ook eens vooraan te rijden. Via Asenray en Boukoul ging het richting Swalmen en zo de lange weg richting Brügggen. In OverhETFelt werd rechtsaf geslagen en via Venkoten, waar we nog eventjes een extra lusje kregen omdat we op een veldweg uitkwamen, ging het naar Elmpt. Toen van hieruit de Meinweg af en zo weer naar huis. Iedereen nog lekker fris en om kwart voor 11 waren we weer terug op het Hingen. Een kleine 75 km. gefietst en ruim voor de grote hitte thuis, dus weer een fantastische fietsdag. Het is de bedoeling om de komende tijd, zolang het zo warm blijft, op alle Suist-dagen om 8 uur te vertrekken. Dus komende zaterdag om 8 uur vertrek op het Hingen. Het is de bedoeling dat we dan evengoed de geplande middagrit gaan rijden, dus 85 km. zodat we rond half twaalf weer terug zullen zijn. Natuurlijk kan er van de route afgeweken worden als het te warm zou worden. Maar dat zien we zaterdag wel. Ook komende maandag, de Pensionado'sdag, zal er om 8 uur vertrokken worden. Welke rit er dan gereden wordt zal maandag bekeken worden.

Lerop-OverhETFelt 70 km

Het Fluitend Hert

Voor de traditonele avondrit waren 11 rijders aanwezig. Hoe het hen vergaan is zullen we nog wel horen.

ZATERDAG 28 JULI

Van te voren waren er allerlei geluiden dat sommige mensen ook om 8 uur zouden vertrekken. Maar een paar druppeltjes regen om 7 uur gooiden roet in het eten. De "Watjes", die vaak het hoogste van de toren blazen, haakten af en waren om 8 uur niet present. We hebben wel vernomen dat er evengoed verschillende mensen aanwezig waren voor het ochtendvertrek. Natuurlijk Jo Vergoosen en ook Leon Renet, die samen de hele afstand hebben gereden. Ook waren aanwezig Har v.d. Vorst met zijn zwager Har palmen. Deze twee hebben meegereden tot Mariadorp en zijn toen binnendoor terug naar huis gefietst. Als er nog verslagen van deze heroïsche daden volgen zullen we graag plaatsen.

Voor de middagrit naar Grijzegrubben waren 9 rijders present. Deze namen zijn al ingevoerd in het klassement maar we zouden toch nog graag een verslag krijgen van deze rit.

FETE DU VELO

REGEN!!!!!! Hoe is het mogelijk, echte grote druppels die de grond echt nat maakten, als dat maar geen roet in het eten zou gooien... Via de app regende het ook.....afmeldingen welteverstaan. Een aantal mannen van de lange adem had kennelijk geen zin om op te stappen of hadden andere plannen. De regen hield er bijtijds mee op en dus toog Jo V in elk geval naar het Hingen. Er was echter niemand aanwezig maar normaal komt er dan toch nog wel deze of gene maar nu niet. Of toch, jawel, niemand minder dan Leon Renet had de stoute wielrenschonen aangetrokken en meldde zich aan het vertrek en dus werd het plan voor vandaag gewoon aangevangen. Op het gemak werd richting Zuiderpoort gereden. In de klim van de Col du Canal hoorden ze plotseling de stem van Har v/d Vorst en van nog iemand die Har Palmen bleek te zijn. Zij waren vanuit de fietsclub Sint Joost ook

van plan om naar het Zuiden te rijden en troffen ons daar bij toeval. We besloten samen te fietsen tot Eijsden of daar in de buurt. Har en Har namen nog flinke kopbeurten voor hun rekening en zo kon Jo nog mooi een beetje sparen. Bij Mariadorp was het afgelopen met de samenwerking, werden de Harren bedankt en staken wij de grens over, het avontuur tegemoet. Nog niet goed en wel op de route richting Voeren begon het te stortregenen en waren we gelijk doorweekt. Daarbij hadden ze daar een stuk weg opgebroken waardoor we door de modder moesten en de fietsen zagen er daardoor ook niet meer uit. Maar de regen stopte na een paar minuten en zo konden we gaan genieten van de prachtige route. We schampten Val Dieu, langs Blegny over hele mooie klimmetjes. Langzaamaan zakte we naar het Zuiden, Soumagne stond al op de borden en uiteindelijk kwamen we in Pepinster. Daarna was het even steile-wand-racen op het weggetje langs het spoor omhoog. Daarna kom je op de grote weg naar Banneux. Daar hebben we even barrage gemaakt voor een welverdiende kop koffie en een stuk vlaai en dat alles in een lekker zonnetje. Daarna de afdaling die we vaker als klim hebben gedaan en dan de cote de Hansez of rue de Hansez, in elk geval voor mij compleet nieuw en erg steil; Leon vond het allemaal prachtig natuurlijk. Daarna hebben we de route nauwgezet gevolgd en zodoende kregen we nog meer nieuwe beklimmingen die een echte uitdaging voor de kuiten waren. Omdat het niet al te warm was en we in de aanloop rustig aan hadden gedaan waren we nog relatief fris en konden we onverminderd genieten van de omgeving. We maakten nog de oversteek over de Maas in Visé om daar nog een lus te rijden met een paar mooie klimmetjes. Daarna staken we weer de Maas over en bleven deze volgen tot aan de brug bij Lixhe. De Garmin begon toen rare commando's te geven en daardoor zijn we niet bij die brug omhoog gereden maar bleven we onderlangs langs de Maas rijden. Jo zoomde maar eens uit want hij vertrouwde het niet en jawel hoor, er kwam geen brug meer richting Eijsden zeg maar. Bij Ternaaien aangekomen bleven we langs het water rijden maar "ons" fietspad was van het Albertkanaal en dat draaide links weg en dat moesten we niet hebben. We konden even verder weer naar rechts van dat fietspad af en dat bleek Kanne te zijn. Via Chateau Neerkanne reden we naar Maastricht, appeltje eitje zou je dus denken. Maar toen vonden we de oprit naar de nieuwe Noorderbrug niet. Na wat navraag zou het zich vanzelf wijzen. Dat bleek echter een misvatting, we reden het Bosscherveld in en even later stonden we in Smeermaas, Borgharen op een steenworp afstand maar wél aan de andere kant van de Maas, zucht. Dus weer terug en na nog enkele locals te hebben gevraagd en ook Google maps te hebben gebruikt, vonden we onze oprit dan toch. Vandaar hebben we het stuk via Rothem, Bunde enz weer terug met een mooi gangetje met de wind schuin vanachter afgelegd met Leon op kop en kwamen we na 210 km weer terug aan de meet op het Hingen. Na een welverdiende dorstlesser zochten we daarna de douches op want het was inmiddels etenstijd en het thuisfront had inmiddels ook al gebeld. Al met al een hele mooie fietsdag en het weer was prima, vooruit, op dat ene buitje na dan. En een hele mooie route.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 26 JULI

Vanwege de warmte hadden enkele Suisters het plan geopperd om 's morgens om 8 uur te vertrekken voor een ritje van een kleine 70 km. Het bleek dat men hier wel oren naar had want om 8 uur stonden maar liefst 8 ridders klaar. Har Fijen was mede met John de aanstichter en zodoende kreeg hij ook de taak om het peloton aan te voeren. Via prachtige wegen met veel beschutting bracht hij ons via Lerop, Asenray en Boukoul richting Brüggén. Vlak voordat we in Brüggén aankwamen ging het naar rechts en Overhelt en Elmt waren de volgende plaatsen. De Meinweg omlaag en de "normale" weg terug. Enkele dorstigen besloten om nog eventjes bij Paula aan te wippen en enkele Radlers te gaan nuttigen. Een heel mooie rit en meteen werd er besloten om volgende week donderdag weer om 8 uur te vertrekken zodat we niet in de avondhitte hoeven te koersen.

Avondrit.

Om half zeven stonden toch nog 10 ridders in de volle hitte klaar voor hun etappe. Hoe het ze is vergaan zullen we nog wel horen.

DONDERDAG 19 JULI, SLINGERBERG, OUDE ADSTEEG ,SWEYKHUYSEN

Toch nog een verslagje van de redactie. De deelnemers waren door John genoteerd en daardoor hoefden wij alleen nog maar te fietsen. De route had geen geheimen, alleen bleek dat we een afspraak hadden met de oude Adsteeg maar dat maakte niet veel uit. Eric Dieteren had zijn zoon meegebracht en druistig vloog hij met zijn jeugdige overmoed erin. Langs de groep door, en pontificaal voor de groep uitrijdend konden wij genieten van zoveel onbevangingheid, prachtig. Maar op de Slingerberg had hij al de nodige pijlen verschoten en dan is Parijs nog ver. Via de Oude Adsteeg ging het vervolgens naar de altijd vervelende klim in Sweykhuisen. Jo Storms reed al vanaf de Echterstraat bij ons mee in de tweede groep terwijl hij wél in de eerste groep was gestart. Dan is hij dus al heel snel afgehaakt, het hoe en waarom zal wel voor altijd onduidelijk blijven; hij blijft ons steeds weer verrassen. Na deze laatste klim besloten we via Jabeek en Wehrhagen terug te rijden naar Saefelen en Koningsbosch en zo weer terug. Alles goed gegaan, ook met de zoon van Eric die zich nu rustig in de groep liet meeslepen. Uiteraard even bij Nicole nagekaart en wederom werd daar een genoeglijke avond afgesloten.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 21 JULI

NATIONALE FEESTDAG IN BELGIË

Van de Pensionado's hebben we verschillende namen doorgekregen van mensen die hebben meegefietsd op zaterdag 21 juli. Maar deze lijst is niet compleet. Als je ook hebt meegefietsd of je weet nog andere mensen die erbij waren, geef dit dan even door aan John. Dan kan dit ook bijgewerkt worden.

Ondertussen hebben verschillende mensen gereageerd en komen we op 15 deelnemers, maar of het nu compleet is weten we nog niet.

Deelnemers rit 21 juli

Jo Vergoosen	Henk Swillens
Roger Deckers	Leon Renet
Wil v. Montfort	Chris Ruyters
Annie v.d. Venne	Harrie Cuypers
Piet Clout	Paul Steskens
Har v.d. Vorst	Mat Peeters
Roy v. Montfort	Frank Thoolen
Michiel Penders	

Korte impressie van de middagrit.

Aanwezig waren: Henry Rours, Berry Thoolen, Jo Storms, Tjeu van Pol, John Mols, Mark Steins en Fred Stoffels.

Een verslagje geef ik liever niet: op het Hingen werd afgesproken om, mede vanwege de warmte een beetje rustig te fietsen. Voor we Sint Joost bereikten leek dit weer vergeten. Herhaaldelijk vragen helpt ca 100m en dan wordt weer versneld. Toen we zo in Vlodrop aankwamen met een kleine 34 gemiddeld, heb ik de groep laten lopen en heb ik zelf een rondje Meinweg van 65 gefietst.

Wat een piemels - in elk geval de 2 die voorop reden, maar ook de schapen die dit dan toch allemaal willen volgen.

Fred

Naschrift:

Dit probleem is al jaren bekend. De enige oplossing is om deze heren vanaf het vertrek duidelijk te maken dat ze beter alleen kunnen rijden en helemaal niet met hen vertrekken. Maar dit euvel zal wel nooit uitgebannen kunnen worden. En het speelt heus niet alleen bij Suist. Je hoort het van alle groepen.

John

DONDERDAG 19 JULI

SLINGERBERG-ADSTEEG-SWEYKHUYSEN

Van deze rit hebben we nog geen verslag binnen.

ZATERDAG QUATORZE JUILLET VERSLAG "A" GROEP

Wij vertrokken richting Sittard maar tussen Susteren en Nieuwstadt linksaf richting Tüddern. Zo kwamen we bij Süsterseel weer op de grote weg. We zijn daar rechtdoor gereden en even verder rechtsaf richting Jabeek. Via het fietspad naar Doenrade en bergaf naar Oirsbeek en Amstenrade. Van daaruit gewoon via Hommert en in Vaesrade he-le-maal naar beneden en dan kom je bij de stoplichten in Nuth. Nog even rechtdoor en in de bocht bij de Makro linksaf. Roger loodste ons via de vrij bekende wegen naar de grote doorgaande weg waar we even voor Aalbeek op terecht kwamen. Dan gewoon rechtdoor naar Valkenburg. Het moet gezegd worden dat er heel sociaal gereden werd. Fred hoefde nauwelijks in te grijpen, Johnnie Mols bleef achterin koersen; zeker een rustdag genomen en zo kwamen we via Houthem in Geulhem. We besloten via de Nachtegaal te rijden en zo kwamen we via Meersen in Bunde. Daar maakten we ons op voor de Snijdersberg. Wil Leurs gaf aan dat met 42-23 als kleinste verzet dat hij dat niet zou trekken en Berry en hij reden een omweg om ons in Elsloo weer te vergezellen. Hoe zij zijn gereden weet ik niet precies maar parcourskennis is o zo belangrijk. Wij hesen ons in elk geval over de Snieder en daarna via Catsop dus naar Elsloo en dan via Urmond waar de weg open lag en we daardoor gedwongen waren om het kanaal over te steken. In Berg weer terug het kanaal over, niet via Graetheide dus. De heren van Susteren reden voorop en ze reden naar de sluis in Born en zo richting Baakhoven. Daar namen ze afscheid en wij sloegen linksaf richting Roosteren zeg maar. Wil Leurs kwam daar met zijn voorwiel naast het betonnen fietspad en wist maar ternauwernood recht te blijven. Dat had voor hem en ook voor met name Jo V slecht kunnen aflopen want die laatste reed zo ongeveer naast hem. Daarna bij de meisjes van plezier rechtsaf naar Ophoven en zo kwamen we ook na 85 km terug aan de meet waar het tijd was voor een paar heerlijke Radlers 0.0, 2.0 en ook enkele pinten 5.0.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

zaterdag 14 juli
Windraak -Hulsberg

Verslag B-groep.

Nadat John (alweer in burgerkleding) alles netjes had genoteerd vertrok als eerste natuurlijk de A-groep.

De rest vertrok enkele minuten later richting Sittard. Hier door het nieuwe centrum, wat echt geen aanrader is voor wielrenners. Voor het volgend seizoen moeten deze ritten worden aangepast. Bij de Windraak aangekomen kozen we voor de Oude Windraak. Vervolgens door naar Oirsbeek en Amstenrade.

Hier reden we rechtdoor richting Hoensbroek, in Wijnandsrade linksaf de beklimming omhoog richting Hulsberg. Toen dwars door Valkenburg en de Nachtegaal richting de Snijdersberg in Bunde. Iedereen reed in zijn eigen tempo naar boven en hier werd netjes gewacht tot iedereen boven was. Toen in Catsop naar beneden en via de bekende weg langs de Maas naar huis. Onderweg kreeg Frank nog een leegloper maar met een keer bijpompen heeft hij toch het Hingen gehaald. Het was een mooie rit zonder problemen en met 85 km op de tellers was iedereen tevreden.

M.v.g.

Har van der Vorst.

DONDERDAG 12 JULI 2018, RONDJE MEINWEG ANDERSOM

VERSLAG VAN DE B-GROEP

Het was weer gezellig druk met weer een paar juweeltjes van nieuwe fietsen te bewonderen. Ik zal het dievengilde niet behulpzaam zijn en geen namen noemen maar hier en daar zijn weer enkele sokken onder het matras vandaan gehaald, kan niet anders, prachtige karretjes heren. Er werd al voorgesorteerd in de groepen waarin gefietst zou worden en om 18.30 uur stuurde Annie de heren op weg. Groep 1 was al gelijk uit beeld dus die hebben er gelijk de sokken in gezet. Groep 2 reed toch ook met een gangetje van rond de 30 met de wind op kop maar die eerste groep zit kennelijk een niveautje hoger, meer talent, meer kilometers, minder jaarringen hier en daar en meer goesting en zo gaat dat dan. Groep 2 was inmiddels via het Reutje goed doorwisselend in Vludrop aangekomen en op weg naar St Ludwig. Omhoog en groupe en zo richting Dalheim en Arsbeck. Op de klimmetjes werd wel doorgetrokken maar boven werd netjes gewacht. Op weg naar Merbeck was Jan Sevriens desondanks plotseling verdwenen. We zijn nog teruggereden maar nergens meer te bekennen en dat terwijl hij in Arsbeck nog bij ons was, heel vreemd. Jan niet meer gezien en daarom zijn we zonder hem maar doorgereden. Cor reed gewoon in de wielen mee dus we waren echt niet bezig met mensen kwijt te spelen. We zijn daarna nog via Schwaam en Rickelrath gereden en zo naar Lüttelforst. De rest van de route via de Meinweg en de Oo werd met een strak tempo afgelegd. Wil deed grote beurten maar ook anderen assisteerden hem kranig. En zo kwamen we net na groep 1 weer terug op het Hingen. Chris had daarin malheur met een wiel gehad en ze hadden ergens een verkeerde weg ingeslagen, nou ja wat is verkeerd, in elk geval een andere weg genomen waardoor ze een alternatief rondje in de buurt van Arsbeck hebben gereden. Gebroederlijk werden de wetenswaardigheden uitgewisseld en na een paar lekkere versnaperingen was het uit met de pret.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

VERSLAG VAN DE A-GROEP

Om half zeven met een zeer sterke groep vertrokken we richting de oosterburen. Onze TomTom Roger deed goed zijn best om ons de juiste route te laten peddalen. Ter hoogte van Luttelforst sloeg het noodlot toe bij ondergetekende, op het bobbelig en gaterig fietspad. Twee spaken gebroken van de achtervelg, hierdoor liep de achterband tegen het frame. Zo goed mogelijk alles afgesteld zodat ik de weg kon vervolgen. Roger Dohmen had gemerkt dat de groep niet meer compleet was en is me tegemoet gereden. Hierdoor was de ambitie weg om nog een hoog gemiddelde te draaien. Ter hoogte van Reigershof draaiden de mensen van Maasbracht af. Enkele mensen gingen nog effe een verkoeling nemen bij Nicole.

Voor de groep lekker gefietst, maar het signaleren van gevaarlijke situaties naar achteren in de groep zou beter kunnen.

Groetjes LGP.

ZATERDAG ROUTE DES VERGERS

Geheel op goed geluk naar het Hingen gekoerst want er was niets bekend wie snode plannen had voor vandaag. Jo V had op de app geen antwoord gekregen maar als je een vraag stelt in een verkeerde groep is dat geen verassing natuurlijk. Op het Hingen stond zowaar een deelnemer in de persoon van Raymond Heijthuysen dacht ik. Jo V was nummer twee, Chris Ruyters uit Linne en Michiel completeerden het kwartet, meer was er niet. Dus zijn we eraan begonnen om 8 uur. Rustig begonnen we naar het Zuiden af te zakken en konden we al eens voelen hoe de benen waren. Om 10 uur ongeveer waren we in Mariadorp. Michiel wou even wachten, we hebben wél wat gegeten daar aan de kerk maar we zijn maar doorgereden want ik denk niet dat er een delegatie met de auto is geweest en dan hadden we er nu nog gestaan. Eenmaal afgeslagen van de grote weg richting Val Dieu was het genieten want wat een mooie omgeving. Daarna de oplopende weg naar Henri Chapelle en dan de lange afzink richting Eupen zeg maar, met hier en daar wat stukjes oplopende weg én traditiegetrouw slecht wegdek. Zo langzaam kwamen we in de buurt van La Gilleppe, dus de klim omhoog maar gedaan (zit trouwens ook in de route) en bij het stuwmeer aldaar op het terras neergestreken voor een lunch. De helft zat er nu ongeveer op. Daarna de terugweg in snikhete omstandigheden; je voelt daardoor langzaam de energie uit de benen en in de straatstenen vloeien, en Parijs is nog ver. Na een paar gemene klimmetjes kwamen we in Clermont en nadat we daar linksaf stuurden was even verder het moment van bezinning. We konden daar rechtdoor een stuk afkorten en dat leek ons wel verstandig alles in ogenschouw nemend. We hadden er al 120 km op zitten en zo gezegd zo gedaan. Via een mooie aflopende weg kwamen we een fiks aantal km later weer op de grote weg naar Mariadorp. De wind deed er alles aan om de terugweg te veronaangenamen; inderdaad, hij blies flink tegen en het was flink aanpoten. Maar mooi afwisselend deed iedereen wat hij kon. Michel had nog het meest in de tank zitten en deed de grootste aflossingen. In Bunde bij het tankstation hebben we nog drank ingeslagen en voor de variatie zijn we in berg rechtsaf over het Kanaal gereden en dan weer links over Graetheide. In Urmond lag de weg overigens open en Michiel kwam in het losse zand nog ten val maar op een kleine wond aan de elleboog en een deuk in het ego na was niets gebeurd. Dus zo kwamen we gelukkig weer in het Echter lantj en besloten we naar huis te gaan. Michiel moest zijn elleboog verzorgen en in Ophoven was Chris al afgedraaid naar Linne. Dus zo gezegd zo gedaan en na 185 km was het ook mooi geweest. Weer een avontuur ten einde

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

NB er is ook nog een verslagje van de B groep van donderdag

ZATERDAG 7 JULI

ROUTE DES VERGENS

Wie er aan deze rit heeft meegedaan is op dit moment nog niet bekend. Maar omdat er 's middags maar 9 ridders aanwezig waren denken we dat er een aantal 's morgens heeft gereden. Graag een berichtje naar John wie er heeft gereden en welke afstand, dan kan dat in de tabellen verwerkt worden.

Voor de middagrit naar Lüttenforst en Lousberg waren 9 ridders present. Deze ridders werden netjes genoteerd door John. Hoe het hun is vergaan zullen we nog wel horen.

DONDERDAG 5 JULI

WATERSLEY

Om effe over half zeven is het vertrek van de A-rijders met als tomtommer Mat Peeters vertrokken. Er werd al afgesproken voor het vertrek, we rijden met de rem erop. Het is ongelooflijk, maar onze Mat had een alternatieve route op de harde schijf zitten van vinger lek duim. Via Spaans Heuske naar halverwege Hillensberg omhoog, hier linksop richting Amstenrade, Doenrade naar de Putherberg, boven aangekomen werd op ieder gewacht en zo trokken we verder via Munstergeleen huiswaarts. De trimmers van Susteren stopten bij de overweg van Susteren en moesten nog overleggen waar ze gezamenlijk een pint gingen drinken, de andere Suisters vervolgden hun weg richting het Hingen, wie hier nog een pint is gaan drinken is deze verslaglegger niet bekend. Voor deze rit verdient onze jongste bediende Cas wel een eervolle vermelding, ga zo door! En voor Mat met de cruiscontrol aan, is het voor de LGP. goed bij te benen.

Prachtige route en lekker gefietst.

Groetjes LGP.

WATERSLEY B-GROEP

Watersley hebben we nooit gezien, wel Hillensberg via Susteren en halverwege Nieuwstad linksaf naar Tuddern zeg maar en dan dus naar de Hillensberg. Dan via Doenrade rechtdoor tot de grote weg weer. Dan over het fietspad een stukje en dan links naar beneden naar Oirsbeek. Dan rechtsaf langs het voetbalveld aldaar. Boven aan de grote weg links en gelijk rechts naar Thull. Boven aan de grote weg kwam de A groep ons nog tegen. Fred en Roger hadden inmiddels de route gelaten voor wat het was, daar waren we sowieso al de hele rit mee bezig dus dat was inmiddels duidelijk. Naar boven in Vaesrade gereden en dan richting Schinveld en een stukje door de vroegere jachtgebieden van deze beide heren van de Boesj. Uiteindelijk kwamen we in Birgden en zo reden we via de bekende weg naar Saeffelen. Hier nog rechtsaf de oplopende weg naar Waldfeucht meegepakt en via Brüggelchen terug over de Deelgaard naar Sevriens. Cor is daar overigens afgedraaid naar Montfort. De rest had lekker gefietst en Fred, Roger en Jo gingen nog even Nicole gedag zeggen:)

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZATERDAG 30 JUNI, MATH SALDEN CLASSIC

Eerst nog even over donderdag. Het Hijgend Hert is wat al te enthousiast geweest als hij zegt dat 70 km in 2 uur is gereden. We hebben echt geen 35 km per uur gereden. Het ging duidelijk minder snel met nog geen 28 km gemiddeld. Dus B-rijders, zij onbevreesd, dit kunnen jullie ook.

Enfin, na het nodige ge-app waren Michiel, Jo V, Frank, Walter, Johnnie Mols, Ralf en Roger komen opdagen. In Susteren werd Math nog opgepikt en toen naar Fitland voor de rugnummers. De pijlen volgend en al aardig opgewarmd ging het eerst naar de Slingerberg. Via Moorveld bovenlangs naar de Biesenberg. Na die afdaling de Visweg weer omhoog en boven links en de Kleversberg omlaag. Daar verdwenen Roger, Ralf, Frank, Math en Walter aan het zicht van Michiel en Jo, die hadden aangegeven dat ze konden doorrijden. Johnnie Mols was in Susteren al afgedraaid want hij kreeg onderweg pas mee dat we de toertocht gingen rijden en dat duurde hem te lang. Na de Cauberg de Brakkeberg omlaag en de Geulhemmer weer op. De afzink over het weggetje parallel aan de rijksweg was een hachelijke onderneming want er was net gesplit en zonder waarschuwing vlogen we in die losse kiezel, heel link. maar het ging goed. Onder aan de Bemelerberg was de eerste pauze en daar was de rest net weg behalve Frank. Na te hebben gedronken en gegeten gingen we met ons drieën door. Frank reed van ons weg en hem hebben we niet meer gezien en bij het Rooth sloeg Michiel af voor de 185 km. De rest vond 155 km genoeg en met de kilometers naar Fitland en weer terug kwamen er nog genoeg kilometers bij. Maar toen reed Jo dus helemaal alleen, Michiel en Frank ook en er kan worden gemeld dat Jo nog nooit zo heeft afgezien. Man, wat was het heet. Want na de afdaling Sibbergrub was de Dode Man aan de beurt. Dan de Ingbergrub af en via de oplopende Rijksweg naar de afslag Beutenaken richting Slenaken en dus de Loorberg. Boven pauze nummer 2. Dus bijtanken en door voor de Camerig en retour via Vijlen en Mechelen en dus de Schweiberg en

weer bij dezelfde pauzeplaats bijgetankt. Daar trof Jo Michiel weer die het extra lusje had gereden en nu dus de Camerig voor de wielen kreeg. Jo stuurde nu over het plateau naar de Gulperberg en dan via Wittem naar Eys naar de Eyserbosweg en Fromberg. Nergens een rug om te schuilen, ook al gechickt maar stug doormalend en lijdend in stilte met windtegen werden de kilometers geslecht. Bij de Fromberg de laatste pauzeplaats en na de bidons gevuld te hebben en na een banaantje en een plak cake of zo het laatste stuk zigzaggend via Klimmen, Weustenrade, Wijnandsrade, Nuth en nog de achterkant Vuilnisberg naar Geleen. Via Grevenbicht naar Math Salden voor een presentje, een soort sjaltje voor de winterdag dacht ik. Dan toch maar via de Limbrichterallee en langs de Rijksweg naar huis want om nog 2 km naar de finish bij Fitland te rijden had geen zin. Na 180 zware kilometers was het om 16.16 uur schluss bij home sweet home. Als ik in Linne had gewoond, had ik niet meer thuisgekomen., wat was ik naar de kl.. Eerst een koude cola naar binnen gekiept en even gaan zitten, poeh. Thuis ontdekte ik dat mijn achterrem aanliep en waarschijnlijk heb ik daar de hele rit mee gereden; dat verklaart wellicht het een en ander. In elk geval een goede training:). Michiel was een uurtje later thuis met 210 km op de teller. Van de anderen heb ik niets meer gehoord, misschien zijn ze nog niet binnen, wie zal het zeggen.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZATERDAG 30 JUNI

MATH SALDEN CLASSIC EN WINDRAAK-BRUNSSUM

Van de middagrit hebben we een kort berichtje gekregen. 9 Ridders waren er present. Piet, Henk, Wil v. M., Berrie, Sef, Michèl, Roy, Cor en Tjeu waren de aanwezigen. Vanwege de hitte werd er besloten om er een kortere rit van te maken. Deze rit ging over de Meinweg en via de Duitse kant weer terg. In totaal 60 km., genoeg voor zo'n warme zaterdagmiddag.

Van de Math Salden Classic hebben we nog niets binnengekregen. Wie er allemaal hebben gereden en welke afstanden is nog niet bekend. Graag een kort berichtje zodat we de deelnemers kunnen bijvoegen in de tabellen.

DONDERDAG 28 JUNI

GRATHEM

De B-groep begint flinke proporties te krijgen. Vandaag, mede dank zij het prachtige weer, kozen er maar liefst 14 ridders voor de langzamere groep. Omdat het zo warm was hoefde het voor sommigen niet zo hard te gaan vandaag. En evengoed waren er nog 11 mensen aanwezig voor de snelle groep. Dus weer een prima opkomst. Vandaag weer 2 "nieuwelingen". Frank Jacobs, die eindelijk weer eens tijd had om te komen fietsen, en een echte nieuweling, Cas Dieteren. De zoon van Eric, net 14 jaar oud en vol goede moed aan de start. En hij deed het voortreffelijk. Zelfs geregeld op kop en totaal geen moeite met het tempo, klasse. Dit betekent ook dat Cas de 100ste deelnemer van dit kalenderjaar is. Het gaat dus nog steeds goed bij Suist, volhouden zo! Ondanks de grote groep werd er heel netjes gereden. Ook al moest John af en toe toch aangeven dat het toch echt de B-groep was, want sommigen hebben er toch nog moeite mee om het tempo rond de 30 te houden. Maar dankzij deze correcties ging het prima. Iedereen die dat wilde kwam op kop en de groep bleef mooi bij elkaar. Probleemloos werden zo de kilometers onder de smalle bandjes doorgedraaid en na ruim 2 uur kwamen we, met dik 70 km. op de teller, weer terug op het Hingen. Een enkeling ging nog even een versnapering halen op het terras bij Nicole maar de meesten reden toch meteen naar huis. Een prima fietsavond en zoals de laatste tijd gebruikelijk kunnen we zeggen: LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 23 JUNI

HORN-MAASEIK

Alweer 23 deelnemers op het Hingen vandaag. En nu waren het toch voornamelijk B-rijders die er stonden. Ook weer van de partij was Arno Janssen die het dit jaar voor de eerste keer kwam proberen. In totaal hebben we nu al 98 verschillende rijders aan het vertrek gehad. Nog 2 en we hebben de magische 100 weer bereikt. Natuurlijk werd er voorgesteld om in twee groepen te rijden maar de snelle mannen hadden hier vandaag geen zin in. Dus werd er, na eventjes wachten, vertrokken in een grote groep. In het begin ging dit voortreffelijk, maar gaandeweg de rit kropen de snelle mannen toch weer naar voren en dus werd het tempo opgevoerd. Af en toe roepen hielp in het begin, maar tenslotte, in Horn aangekomen, was het niet meer te doen. Achterin moest ruim 35 gefietst worden om de gaten dicht te rijden en de zwakke broeders zoals Het Hijgend Hert lukt dit wel enkele keren, maar uiteindelijk moesten ze toch de vlag strijken. Dus de afsplitsing was weer eens een feit. Bij de Napoleonsweg bleef een groep van 9 rijders achter en de grote mannen gingen een stukje voor deze groep rijden. Of ze dachten dat er toch weer een samensmelting zou komen, wie weet. Maar de B-mensen hielden voet bij stuk en het tempo van deze groep bleef eventjes boven de 30, hard genoeg voor een mooie zaterdagmiddag. Het moet tenslotte ook nog leuk blijven, of niet soms. In Grathem zagen de A-mensen in dat het plannetje niet werkte en ze zetten de gaskraan dus toch maar open. De rest reed rustig de resterende kilometers en het ging met dit selecte gezelschap voortreffelijk. Als er al eens iemand toch eventjes eraan wilde trekken werd hij meteen met de neus op de feiten gedrukt. Dit gebeurde zelfs bij Het Fluitend Hert. Een unicum, mag je wel zeggen, maar ook hij kreeg op een gegeven moment te horen dat hij moest temperen. Of hij zo blij was dat het vandaag goed ging met zijn knie en daarom af en toe wat harder wilde fietsen, wie weet. Maar het verstand zegevierde en samen reden we de mooie route naar Maaseik. Met een voor de B-groep heel mooi gemiddelde, (maar dat is echt niet het belangrijkste), kwamen we met de geplande 80 km. op het Hingen aan waar enkele dorstlustigen nog even een afzakkertje gingen nemen. Van de snelle mannen zaten er ook al enkele rijders en van deze mensen kregen we te horen dat het hier ook voortreffelijk was verlopen. Dus in het vervolg toch maar meteen bij het vertrek de groep splitsen, dan is iedereen tevreden en kan iedereen vanaf het begin in zijn eigen tempo rijden. Al met al toch weer: "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 21 JUNI

DENNEBERG-SNIJDERBERG-MAASBERG

Een pittig tochtje voor deze donderdagavond. En ondanks dat vandaag de zomer officieel begon was het behoorlijk koud. Toch waren er weer 15 dapperen die het aandurfd. Natuurlijk werd er weer in twee groepen gereden. En zoals de Razende Reporter het al had aangegeven in zijn verslag van afgelopen zaterdag besloot hij vandaag in de B-groep te starten. Jo, hartelijk welkom in deze club. Fred, Frank en Paul kozen ook voor deze rustige groep en daardoor was dit illustere gezelschap vandaag met maar liefst 7 rijders. De A-mensen gingen, nadat Annie het verschillende keren uitdrukkelijk had gevraagd, op pad. Meteen hierna vertrok de rest. En in Aesterberg, meteen na de "Col du Canal" haalden we Jo Storms in. Natuurlijk werd er gevraagd of hij het tempo van de snelle groep niet meer kon bijhouden maar dit was toch niet het geval. Hij bleek een tak in zijn achterderailleur te hebben gekregen en de snelle mannen keken niet op of om en lieten hem mooi staan. Niet zo netjes, heren. Ook in de A-groep gelden de regels van Suist. Maar Jo sloot mooi aan bij de B-groep en achteraf gaf hij aan dat dit echt geen straf was. Want er werd netjes gereden en het tempo lag hierdoor echt niet te laag. Goed wisselend kwam iedereen op kop en probleemloos werden de kilometers afgehandeld. In Urmond moesten we eventjes een omleiding langs het kanaal nemen maar ook hier werd goed gewacht. Zo bereikten we Elsloo waar John afdraaide. Hij wil het dit keer eens heel voorzichtig opbouwen en besloot om net als maandag rustig terug naar huis te fietsen. En dat lukte hem prima. Probleemloos bereikte hij het Hingen na 2 uurtjes fietsen. Nauwelijks last van zijn

knie, dus zo moet het. Hoe het de rest van de rijders is vergaan zullen we zaterdag wel horen. Of we krijgen misschien nog wel een verslagje van een van de rijders, wie weet.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 16 JUNI

Rimburg- Simpelveld.

Aan de start stond John alle deelnemers te noteren, dit wordt langzamerhand een hele klus. Dit rit werd even besproken omdat er enkele onbekende stukken in zaten. Nadat de snelle mannen waren vertrokken bleven er nog 10 B-rijders over. Vol goede moed vertrokken we richting Saeffelen, van hier uit richting Schierwalderath. We vervolgden onze weg richting Ubach – Palenberg naar Rimburg. Hier ging het vermoedelijk even mis. Na enig keer- draaiwerk en wegafzettingen i.v.m. Pink Pop kwamen we toch in Simpelveld uit. Achteraf bleek dat we hierdoor zeker 20 km meer gefietst hebben dan de bedoeling was.

Via Simpelveld de weer bekende wegen naar Eys, Wittem en Valkenburg. Halverwege de beklimming van Raevensbos gingen we nu recht door naar Arensgenhout. Boven Schimmert hingen zwarte wolken. Bij de rotonde besloten we rechtsaf te gaan in plaats van recht door naar Oensel. We hadden inmiddels meer dan voldoende km .op onze tellers. Met de wind in de rug waren we snel in Munstergeleen, via een wegomleiding en het Har Feijen weggetje waren we snel in Sittard. Tussen Nieuwstadt en Susteren was het fietspad al nat, en hoe dicht bij huis we kwamen des te natter was het wegdek, dus vandaag hebben we geluk gehad met de buien. Op het Hingen aangekomen hadden we 105 km op onze tellers in plaats van de geplande 90 km. Het was een mooie tocht met enkele nieuwe stukken . Maar we hebben lekker gefietst en het was voor iedereen goed te doen.

Mvg

Har van der Vorst.

ZATERDAG 16 JUNI, RIMBURG MAAR GEEN WATERVAL

Het was druk op het Hingen, dus twee groepen. Groep A werd door Annie weggefloten en druppelsgewijs sloten de heren aan nadat ze hun gesprekken aan de start hadden beëindigd. Eenmaal in formatie ging het tempo er gelijk op. In Koningsbosch ging Jo rechts en de rest stoicijs linksaf. Er was rechtsaf echter gesplit op de weg en daarom was het behoedzaam sturen geblazen. Bij Spaanshuysken kon Jo weer aansluiten nadat de meute even had gewacht. Daarna werd de route gevolgd en via Teveren, Ubach Palenberg Rimburg en Eyselshoven waren we in de drukte van de zaterdagmiddag terechtgekomen. Even voor Rimburg hadden we overigens nog een leuke band die voor nogal wat oponthoud zorgde. Maar eenmaal onderweg zorgden zebrapaden, markten, verkeersregelaars, stoplichten en het nodige verkeer ervoor dat het niet echt leuk fietsen was daar. Dan de Haanraderberg op om in downtown Kerkrade te komen. Hier meer van hetzelfde, druk, druk, druk, fietspaden enz. Jo V kwam wel nog langs de straat waar hij in de 80-er jaren gewoond had. Bij kasteel Erenstein linksaf en via Kaalheide langs het oude Roda stadion waarna we na Drievogels de drukte enigszins achter ons konden laten op weg naar Simpelveld en Eys. Van daar naar Wittem en zo weer deze kant op. De gaskraan ging weer flink open maar alles ging goed. Via Ravensbos weer naar Schimmert waar we Roger een tijdje kwijt waren. Die was opgehouden door een stoplicht en dat hadden we niet gemerkt helaas. Maar hij kon gelukkig weer aansluiten. Math nam in overleg de routepet over maar dat was vandaag geen succes. We reden nl dwars door Geleen en helemaal over het fietspad naar Susteren met heel veel stoplichten. Maar het was helaas niet anders, volgende keer anders doen. Tot overmaat van ramp reden we vol in een fikse regenbui die ons compleet doorweekte vanaf Nieuwstad. Wat ik niet snap is dat in de regen niemand meer kijkt naar anderen. Dan gaan de rolluiken omlaag en ragt men volle bak door. Net alsof ze een nat pak kunnen voorkomen, terwijl iedereen toch al doorweekt was; waar wil je nog naartoe en wat wil je daarmee nog bereiken? Daarom zaten Berry Thoolen, Jo V. Chris, Eric Stokbroeckx en Jeffry plots alleen en de groep voor hen denderde maar door, naar niets en niemand omkijkend. Als je dat alleen gebeurt, en je rijdt lek, dan

sta je daar, geen hulp of niks. Dit vreemde fenomeen heb ik al eerder mogen meemaken; een regenbui en iedereen rijdt elkaar zoek terwijl je juist in dat soort weer bij elkaar zou moeten blijven om redenen die ik zojuist heb genoemd. Maar enfin, de volgende keer wellicht maar een andere groep kiezen want veel SUIST gevoel zit er kennelijk niet in.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

DONDERDAG 14 JUNI

NEEROETEREN

's Middags viel er regen, maar om half zeven was het toch weer droog. Daarom zullen er zeker fietsers zijn geweest die de donderdagavondrit hebben gereden. Omdat ik zelf niet in de gelegenheid was om aanwezig te zijn is deze rit nog niet opgenomen in de tabellen. Daarom graag een berichtje wie er allemaal hebben gereden deze donderdagavond.

John

Het verslag dus....

John Mols, Frank, Roger, Jo V, Roy, Chris, Har v/d V, Lange slungel uit het Thaal op een zwarte Ridley en Eric Dieteren waren present. Routes waren op de bovenbuizen geplakt en zo gingen we als één groep op weg. Jo navigeerde naar de brug in Reselt en daar begonnen voor ons de nummers. Nummer 37 bleef maar voortduren, als alle nummers zo lang waren zouden we 300 km rijden ipv de geplande 70. Maar allengs konden we wat nummers wegstrepen. Opitter en Tongerloos waren bekend terrein maar de stukken terug naar Aldeneik waren niet zo heel bekend maar daarom was het wegens de afwisseling toch wel een leuke route. Roger vond het echter maar niks. Wat ook tegenviel was de regen die ons compleet doorweekte. Gelukkig was het niet koud en omdat we geen lekke banden kregen konden we lekker doorrijden. Via Aldeneik dus terug naar het Hollands en vandaar via Roosteren weer terug. Prima gegaan met een dikke 70 km dacht ik op de teller. Zaterdag door Chevremont en Kerkrade, heb ik nog nooit gefietst maar wél op de tomtom staan, dus alles kump good.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 9 JUNI

Eifelrit Frits Verheesen

Met toch nog twee extra rijders, Fred en Sef waren we met negen; Frits, Piet en Jo, Annie en John W en Michel en Steven Bonestroo. Het weer was prima, alleen wat mistig maar lekker warm en niet teveel wind. Na de koffie en het presentje voor de gastheer was het fietsen geblazen. Eerst de gebruikelijke klim nadat we de grote weg waren overgestoken. Daarna een nieuwe aanvliegroute naar het Noordwesten waarna we naar het Zuiden afbogen richting de heuvelzone. Er werd niet getreuzeld en er moest flink aangepoot worden. De kilometers vlogen onder wielen door en de zweetdruppeltjes waren alom aanwezig. Frits laveerde ons vakkundig door de mooie, vlgns Steven zelfs Provence-achtige omgeving. We zijn uiteindelijk in Bad Neuenahr geweest en daar in de buurt hebben we het grootste deel van de 1100 hm gereden waarbij de klimmetjes niet al te steil waren dus dat ging prima. Nog ergens nieuwe drank ingeslagen bij een tankstation en weer door. Hier en daar begon het toch te kraken en te piepen maar onverdroten ging het verder. Bij de uitspanning "de vier Winden" ging het nu eens rechtsop, dus niet rechtsaf maar op dus. Deze klim gaf Piet effe een tikkie maar na een kort intermezzo met de vakkundige handen van Annie :) konden we door en de rest van de rit ging bergaf naar het Rijndal, in elk geval niet meer bergop. We zouden nog een stukje langs de Rijn fietsen maar gezien de kilometers hebben we dat maar niet gedaan. Desondanks toch nog een deftige 130 km gereden voordat we aan de pasta en salade konden en een lekkere Kölsch natuurlijk. Frits, weer hartelijk dank voor deze mooie zaterdag.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Het moet niet gekker worden. Beginnen ze in de A-groep tijdens de normale zaterdagmiddagritten ook al met koffie. Heren, geniet ervan. Dit is de echte Suist-gedachte.

ZATERDAG 9 JUNI

Verslag van de A-groep

Wij hebben afgelopen zaterdag lekker gefietst. We hebben niet de route gefietst welke op de site stond. Berry kwam met het idee om naar Maaseik te fietsen, langs Heppeneert over de dijk naar het terras Panderosa. Hier hebben we een lekker kopje koffie gedronken. De route weer opgepakt en naar Smeermaas gefietst. De brug overgestoken en aan de andere kant weer terug tot Maasmechelen. Vandaar de bordjes As gevolgd en vervolgens weer naar Maaseik-Roosteren, Dieteren en eindstation Hingen. Ik ben met Henri en Jo vanuit Dieteren naar Susteren gefietst. Ik had 103 km op mijn tellertje staan met een gemiddelde snelheid van 29,8 km per uur. Dus wij hebben lekker op het gemak gefietst.

Groetjes Mat.

SCHINNEN-BEEK

Vandaag was het voor Suist weer een dag dat er van alles mogelijk was. Een flinke delegatie ging naar de Eifel om bij Frits Verheesen de traditionele Eifelrit te maken. Hoe het hen vergaan is en wie er allemaal mee waren zullen we zeer zeker nog wel horen van de Razende Reporter. Ook was een grote groep kleppers met TWC-Echt naar de Voagezen om hier een pittige Cyclo te rijden. Ook van deze mensen zullen we nog wel vernemen hoe het is gegaan. En dan blijven er nog de kruimels over. Een middagritje door ons mooie Limburg. 10 Rijders waren er nog over om hieraan mee te doen. Evengoed werd er besloten om in twee groepen te rijden. De route was namelijk zodanig dat het niet gemakkelijk zou zijn om met een grotere groep deze rit te rijden. De wegen waren niet zo gelijk en veel kort draaien en keren, dus het was beter om dit met een klein groepje te doen. De grote mannen, Mat, Henry, Jo, Berrie, Wil en Jorrit, vertrokken om half twee. Welke route ze genomen hebben is de vraag want volgens mij hebben ze nooit de geplande route kunnen vinden. Maar wat maakt dat uit, als ze maar lekker hebben gefietst. De B-groep, Cor, Geert, John en Tjeu, ging op pad en met John aan het roer werd er geprobeerd om de aangegeven route te rijden. Geert nam het op het Duitse stuk over want hier is hij goed bekend. Mooi samenwerkend werden de kilometers door de Duitse Selfkant gereden. Een prachtig stuk door de bossen langs de Rode Beek, maar het wegdek was wel erg hobbelig. Het ging allemaal voortreffelijk en zo kwamen we weer bij Bingelrade op Nederlands gebied. Op de klim van Hobbelrade kwamen we Paul Gulikers tegen. Hij wilde ook om half twee vertrekken op het Hingen maar toen hij zijn fiets pakte bleek hij een lekke band te hebben. Na deze te hebben gedepanneerd probeerde hij via Millen de groep nog te bereiken maar toen dat niet lukte ging hij maar naar Hobbelrade. 3 Keer op en neer en toen kwam de rest. Van hieraf is hij toen mee gereden. Vanaf Beek werd de route aangepast en we reden de bekende weg langs de Maas om naar huis te gaan. Zo kregen we toch onze 80 km. op de teller en ondanks dat we maar met 5 waren hebben we evengoed genoten van een prachtige rit.

Het Hijgend Hert

DONDERDAG 7 JUNI

STEVENSWEERT-VLODRUP-DIETEREN

Alweer code geel voor Limburg, maar gelukkig hadden de profeten het weer eens mis. Het was alweer heerlijk fietsweer en dus waren er ook weer 16 deelnemers voor deze rit rondom het Hingen. Als het toch nog zou gaan regenen was het gemakkelijk om snel terug te draaien naar huis. Maar dat was dus niet nodig vandaag. De aanwezige deelnemers waren van allerlei pluimage wat de verdeling vandaag gemakkelijk maakte. 8 mensen in de A-groep en ook 8 mensen in de B-groep. Hierbij ook Koos Jans

en Lex Quadvlieg die normaal op donderdagavond in St. Joost rijden. Maar omdat hier niemand zin had besloten ze om bij ons aan te sluiten. En zoals bij de B-rijders normaal is ging dit heel goed. Wel was Lex bij het naar het Hingen rijden op de rijksweg nog gevallen over een loslopende hond, maar dit keer had dit gelukkig geen verdere gevolgen. Tijdens de rit werd het tempo mooi in de hand gehouden en er werd lekker doorgewisseld. De twee nieuwelingen moesten hier wel nog aan wennen maar het kwartje viel al heel snel. Jan Sevriens reed meteen aan het begin bij de Snelweg lek maar deze ervaren mecanieker had dit zo opgelost. Voor de rest verliep het perfect, dus met 65 km. op de klok waren we rond kwart over negen weer terug op het Hingen. Met recht kunnen we zeggen: LEKKER GEFIETST”

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 2 JUNI

ROSENTHAL-LINDERN

Wat een heerlijk fietsweertje vandaag. Niet te warm en niet veel wind, dus de verwachtingen waren hoog gespannen. Toch waren er vandaag maar 15 rijders present. Of een aantal naar de Hammer-serie zijn gegaan, wie weet. Om half twee maakte niemand aanstalten om te vertrekken, dus vatte John maar weer de koe bij de horens en vertrok voor de rit. Cor kwam netjes naast hem rijden en langzaam sloot de rest aan. Maar al gauw kwamen er enkele snellere mannen plaatsnemen op de eerste rij en dus werd het tempo stiekem verhoogd. Het eerste uur kon John dit nog wel volgen, maar er moest toch geregeld geroepen worden dat het te snel ging. Op een gegeven moment gaf hij aan dat hij de groep ging verlaten, maar de rest wilde hier niet aan en ze zeiden dat ze het tempo zouden aanpassen. Maar zoals dat steeds gaat, een kilometer gaat het goed en dan gaan ze weer. Net voor Randerath zag John zijn kans. Enkele rijders moesten stoppen voor een sanitaire boodschap en John reed meteen alleen door. Geert, Cor en Jaac Wijers zagen dit en ze sloten meteen aan. Met z'n vieren reden ze nu lekker verder in een tempo dat voor iedereen goed te doen was. Goed doorwisselend zodat iedereen zijn kopwerk kon doen werden de kilometers afgelegd. Dit is toch een veel betere manier van fietsen dan steeds maar met hangen en wurgen proberen om de groep bij te houden. Dus in het vervolg moet er meteen vanaf het begin een splitsing gemaakt worden. En de B-groep rijdt dan in een aangepast tempo zodat ook de zwakkeren op een leuke manier kunnen fietsen. En de mensen die voor deze groep kiezen zullen zich hieraan moeten aanpassen en niet toch alweer proberen het tempo op te drijven. Dus komende donderdag zal er weer meteen vanaf het vertrek gesplitst worden. Toen de B-groep in Isenbruch aankwam zagen ze daar de A-rijders staan. Ze hadden een iets andere weg genomen en waren daardoor voor de anderen terecht gekomen. Frank had lek en daardoor viel het weer samen. Wel kregen we weer te horen dat het eventjes daarvoor weer eens mis was gegaan. Met een flinke snelheid werd een rotonde genomen en hierbij kwam Roger, doordat er voor hem werd geremd, ten val. Hoe het verder met hem is gegaan is me niet bekend. Maar we moeten nu toch wel wat voorzichtiger gaan worden want de laatste tijd gaat het toch te vaak mis. Dan maar wat langzamer, het is tenslotte geen wedstrijd. De mensen die zo graag hard willen rijden hebben daar op de baan in Geleen kans genoeg voor. Dus schrijf hier maar in als je wilt vlammen. Na de splitsing was het heerlijk fietsen, dus evengoed: “LEKKER GEFIETST”.

Het Hijgend Hert

DONDERDAG 31 MEI

DENNEBERG-SLINGERBERG

Na de flinke buien van 's morgens was het 's avonds toch weer prima fietsweer. 18 deelnemers op het Hingen waarbij we vandaag 2 dames mochten verwelkomen. Annie en Nicole waren alle twee present, dus het gaat de goede kant op. Natuurlijk werd er in twee groepen vertrokken, maar de A-groep maakte toch weinig aanstalten om te vertrekken. Daarom nam John maar weer eens het heft in handen en even na half zeven zette hij de trein in beweging. Druppelsgewijs besloten de A-mannen de oversteek te maken en op de weg naar Roosteren gingen de laatste snelle mannen op weg naar voren. Waarom niet meteen bij het vertrek splitsen? Dit is toch niet zo moeilijk. Cor, John, Annie en Nicole waren de “vaste” B-rijders en vandaag besloten Roy en Frank om het ook rustig aan te doen.

Moet kunnen. Maar voor Frank verliep de rit niet zo best. In Schipperskerk nam een dame in een auto resoluut de voorrang waar ze recht op had. Zo lang als ik aan het fietsen ben is hier nog nooit een auto uitgekomen, maar toch moet je er rekening mee houden. De voorste rijders moesten vol in de remmen en daardoor schoof de groep in elkaar. Frank raakte het wiel van Roy en hierdoor maakte hij een schuiver. Gelukkig had hij zelf niets, maar zijn derailleur was iets verbogen. Hij probeerde dit nog recht te buigen maar kennelijk lukte dit niet zo best. Want even verder opeens een flinke klap en de derailleur sloeg in het achterwiel. Enkele spaken kapot en verder rijden was onmogelijk. Natuurlijk was Frank hier niet zo blij mee en hij belde het thuisfront. Gelukkig kon Ingrid hem komen ophalen en de rest mocht van Frank verder rijden. Dit gebeurde dan ook. In het gebruikelijke B-tempo, niet harder dan 30 km. p/u, ging het met de wind mee lekker richting Denneberg. Deze werd rustig beklommen en boven werd netjes gewacht. Nu naar de Slingerberg waar dit tafereel zich herhaalde. Ook op de oude Adsteeg hetzelfde verhaal. Zo konden we als een groep, wel een kleine, richting Sittard rijden waar we dwars door de stad, die wel uitgestorven leek, de weg naar Nieuwstad opzochten. Zonder verdere problemen bereikten we weer het Hingen met 70 km. op het klokje. Jammer van de valpartij en de fietsproblemen van Frank maar voor de rest verliep de rit lekker.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 26 MEI

SCHIEFERSBERG-GRIJZEGRUBBEN

Na de geweldige Giro-etappe van vrijdag hadden de Suisters vandaag ook wel zin in een lekker ritje. 21 Rijders stonden om half twee klaar voor een rit van 85 km. Ook nu weer voornamelijk A-rijders. Waar zijn toch die B-mensen gebleven die we vroeger toch in grote getale aan het vertrek zagen? Was het te warm of vinden ze dat er te hard wordt gereden? Als we niks van ze horen kunnen we er ook niks tegen doen, dus laat a.u.b. horen wat er op jullie lever ligt. Toch waren er nog 5 B-mensen die het wel aandurfd. John Wolters, John vergoossen, Frits Knoops, Piet Clout en Geert Creemers waren deze dapperen. John Wolters en Piet Clout namen de koppositie in en of ze soms ook iets uit het potje van Chris Froome hadden gesnoept???, wie weet. Ze gingen in ieder geval als een speer. John Vergoossen leek vandaag meer op Simon Yates, hij wilde wel maar hij kon niet. Toch te veel inspanningen gedaan in de Eifel? John gaf aan dat hij alleen verder wilde, hij wilde de rest niet verder ophouden. Maar de echte Suist-mentaliteit wist het dit keer ook weer te winnen. De overige 4 hielden voet bij stuk en zeiden dat John gewoon mee moest. De consequentie hiervan was wel dat het tempo geminderd moest worden, maar daar hadden ze geen probleem mee. Dus peddelden we gezellig in een heel rustig tempo over de Limburgse wegen. Het was erg warm, dus de bidons werden flink aangesproken. John Wolters toverde nog een leuk weggetje vanaf Hillensberg richting Sittard uit de hoge hoed. Mooi door de bossen, dus een stuk koeler. Zo kwamen we na ruim 85 km. terug op het Hingen waar de mannen van de A-groep natuurlijk al zaten. Nog eventjes enkele Drankjes en toen weer snel naar huis. Ondanks dat het voor Het Hijgend Hert toch wel zwaar was vond hij het evengoed een prachtige rit. Bedankt, collega B-rijders, voor de zeer sportieve geste om hem niet alleen te laten.

Het Hijgend Hert

DONDERDAG 24 MEI

ALTERNATIEVE ROUTE MEINWEG

Zoals De verslaggever van de A-groep reeds opmerkte werd er besloten om van de route af te wijken. Vol goede moed werd er vertrokken richting Maria Hoop. De groep werd netjes bij elkaar gehouden maar John voelde de inspanningen van het Eifelweekend toch nog behoorlijk. Daarom besloot hij eieren voor zijn geld te kiezen en draaide hij voor Breuchelchen linksaf. Omdat hij best wel goed de weg weet ging hij iets korter richting Meinweg. Bij deze klim aangekomen was nog niemand te zien, dus hij rook zijn kans. Met alles wat hij had begon hij aan de klim, en het lukte hem ook nog bijna. Net voor de top kwam de meute aanstormen, en met een geweldige krachtsinspanning wist Tom Marcellis de punten net voor Johnnie Mols weg te kapen. John V. werd nog derde, dus toch nog wat puntjes. De

groep reed van hieruit rechtdoor maar John draaide om en reed terug via Herkenbosch. Met de wind in de rug schoot het lekker op en in Berg besloot hij er nog een lusje aan te breien. Via Linne en Maasbracht over Stevensweert naar huis. En hij heeft het de hele rit droog gehouden. Geluk dwingt men af, zoals ze zeggen. Toch weer 70 km. gefietst en ondanks dat ik alleen heb gereden mag ik weer stellen: "LEKKER GEFIETST".

Meinweg 24/5

Vanwege de lokale regenbuien die overtrokken werd besloten een alternatieve route te rijden over de Meinweg.

We vertrokken als één groep, maar in Maria Hoop besloot John om op eigen gelegenheid verder te fietsen in zijn eigen tempo.

Bovenop de Meinweg werd netjes gewacht en via Oberkrüchten en Vlodroppe statie teruggereden. In Arsbeck werden we even getraakteerd op een kort fiks lentebuitje. Op de terugweg waren er veel tempowisselingen waardoor de groep helaas uit elkaar viel en een heuse chasse patatte ontstond. Jammer, want ondanks dat er in een hoger tempo wordt gereden, geldt ook voor de A-groep het SUIST-principe. Omdat dit blijkbaar nog niet voor iedereen duidelijk is, werden een aantal 'haantjes'-fietsers hier nog even op een niet mis te verstane wijze op geattendeerd. Daardoor kwamen we toch weer samen en is vanaf Montfort weer in 1 groep terug naar 't Hingen gereden waar vervolgens weer iedereen huiswaarts keerde.

Ohne Moos nieks Loos

Fietselfstedentocht 2018 Friesland

Ondanks dat deze rit niet officieel op het programma staat, maar we deze rit wel met 4 SUIST-ers hebben gefietst, toch een kort verslagje.

Op Pinksterzondag zijn we (Roger, Wil, Michel & Roy) met de auto naar Witmarsum gereden, waar we hartelijk zijn ontvangen door ons 'gastgezin' Arnold & Elly (kennissen van Wil).

We zijn vervolgens naar Bolsward gegaan waar in feestelijke stemming de steppers en ultralopers werden onthaald die er 235 km op hadden zitten. Daarna terug naar Witmarsum, een lekkere pastamaaltijd gehad en enigszins op tijd naar bed. Op Pinkstermaandag ging om 5.30 de wekker en maakten we ons na een heerlijk ontbijt gereed voor de fietselfstedentocht: 235 km door het prachtige Friese landschap. Vanwege het grote aantal deelnemers (15.000) wordt er in groepen van 650 gestart. Wij zaten in groep 18 en konden om 7.15 starten. Vanwege de drukte liepen we al meteen een half uurtje vertraging op nog voor we waren vertrokken!

Meteen na vertrek vanuit Bolsward kregen we een stevige oostenwind. Gelukkig hadden we goede kopmannen om ons uit de wind te zetten en konden we telkens even bijkomen bij de 11 stempelposten.

Rond 13.30 hadden we de eerste lus van 130 km erop zitten en hebben we even gepauzeerd om de inwendige mens te versterken. Nog 100 km te gaan.

Door het fantastische weer was de sfeer in ieder dorpje geweldig: overal mensen buiten en feeststemming. Gelukkig in de 2e lus ook nog een flink stuk de 'wind in de zeilen' waardoor het lekker opschoot. Roy had echter 2x lek waardoor de zojuist ingehaalden ons weer voorbijreden. Om 18.00 kwamen we in Bolsward over de streep en konden we het elfstedenkruisje gaan ophalen.

Michel, Roger, Wil dank voor het vele kopwerk en de gezelligheid!

Ohne Moos nieks Loos

EIFELWEEKEND GONDORF 18 MEI T/M 21 MEI

Dag 1: Teufelsslucht

Om 8 uur stonden we bij Café 't Hingen klaar met 7 rijders. Annie, John W., John V., Jo V., Fred, Hub en Frans v.d. Goot. Leon zou later komen en Frits reed van huis uit meteen naar het hotel. We kregen eventjes een file bij Kerensheide, maar voor de rest verliep de reis voorspoedig zodat we, zoals gepland, rond half elf aankwamen in Gondorf. Frits was er ook al en de kamers waren al klaar zodat we meteen konden uitpakken. Na een heerlijke lunch op het terras besloten we om een uur te vertrekken voor de rit Teufelsslucht. De GPS gaf ons echter verschillende veldwegen aan zodat het in het begin toch wel wat zoeken was. Hub reed nog lek zodat het niet zo best opschoot. Maar omdat de echte Suisters niet voor een gat te vangen zijn werd er afgeweken van de GPs-route en besloten we om via de plaatsnamen de route te vervolgen. Fred en Jo werden de wegkapiteins en ze deden dit voortreffelijk. Over mooie wegen, prachtige klimmetjes en geweldige afdalingen bereikten we Irrel. Nu begon de terugweg, weer van hetzelfde laken een pak. Mooie wegen en heerlijk fietsen. De weg werd nu perfect gevonden en zo bereikten we Gondorf weer na 85 km., en om te beginnen al 1250 hoogtemeters. Op het terras werd deze eerste rit natuurlijk geëvolueerd onder het genot van enkele Bitbrger. Daarna onder de douche en even later aanzitten aan het overheerlijke diner. Nog enkele Bitburger als afsluiter en toen op tijd naar bed.

Dag 2: West-Eifel en Sahlmtal

Vandaag werd er besloten om in twee groepen te rijden. De A-rijders, Jo, Fred, Annie, Leon en Frits, kozen voor de pittige rit West-Eifel. Na afloop hoorden we dat ze dik 165 km. hebben gefietst en hierbij ruim 3000 hoogtemeters hebben overwonnen. Voor Leon was dit natuurlijk niet genoeg en hij pikte nog eens 20 km. extra door op de hellingen om te draaien en grote stukken dubbel te rijden. Wat een klasbak.

De B-rijders, John, John en Hub, kozen voor een minder zware rit. Frans ging vandaag op familiebezoek bij zijn zoon die in de buurt op een camping lag. Hub en John Wolters waren zo solidair met John en ze besloten, ondanks dat ze best met de A-groep mee hadden gekund, John V. niet alleen te laten rijden. Heel hartelijk bedankt hiervoor. Via Hüttingen ging het weer richting Röhl, dezelfde weg als gisteren. De route werd vervolgd via Sülml en Idenheim, een prachtig stuk, goede wegen en overal licht glooiend, heerlijk om te rijden. Toen omlaag naar Auw a/d Kyllen van hieruit meteen weer omhoog naar Ohrendorf. Hier kwam John V. de man met de hamer tegen. Op de pittige helling blokkeerde hij en met hangen en wurgen worstelde hij zich naar boven. Boven gekomen nam hij een wijs besluit. Omdat hij intussen de buurt en vooral de hellingen een beetje kent besloot hij de route te wijzigen. De twee metgezellen sloten zich hierbij aan en in Ohrendorf reden ze inplaats van naar de Moezel rechtdoor naar Sehlern. Hier bogen ze linksaf naar het noorden. Een prachtige weg, constant licht stijgend, via Sahlmtal, Bruch en zo naar Binsfeld. Het leek wel het Müllertahl in Luxemburg, zo'n mooie route. In Binsfeld wilden we een terrasje pikken, maar nergens was iets open. Daarom reden we richting Speicher en hier streken we neer op een terras van een Italiaans IJscafé, Il Dolomiti. We zijn hier al zo vaak langsgereden en nu pas voor de eerste keer gestopt. Zonde, want ze hebben er een heerlijke Apfelstrudel. Na de welverdiende pauze ging het via de bekende weg over Philipsheim weer terug naar Gondorf. De rit was ruim 75 km. en met alweer ruim 1100 hoogtemeters was het dus ook nu weer best een lekker ritje. Enkele pinten op het terras en toen, na het douchen, wachten op de A-groep. Deze bleken, zoals boven reeds gezegd, een behoorlijk pittige rit te hebben gereden en ze kwamen dan ook pas rond 7 uur terug. Maar nadat deze kleppers ook snel een douche hadden genomen werd er weer heerlijk gegeten. De Bitburger smaakte weer voortreffelijk en de tweede dag werd zo goed afgesloten.

Dag 3: Mosel 2 en Sûs-Eifel-Mosel

Vandaag werd er weer besloten om in twee groepen te rijden. Dit bevalt uitstekend. Zo kan iedereen kiezen en is er voor elk wat wils. Frits voelde de tocht van gisteren nog behoorlijk in zijn benen en hij besloot om vandaag over te stappen naar de B-groep. Ook Frans, die gisteren niet had gefietst, kwam vandaag deze groep versterken. Omdat de buienradar, (ook in Gondorf wordt deze goed bekeken), aangaf dat het rond twee uur zou beginnen te regenen, besloten alle twee de groepen om half tien te vertrekken. De B-groep koos voor de route Sûs-Eifel-Mosel. Vol goede moed werd er vertrokken. De A-mensen reden eventjes mee maar in Dudeldorf bogen zij al af naar links, richting Bitburg. Later bleek dat ze voor de rit Mosel 2 hadden gekozen. De B-rijders hadden er zin in en via de vliegbasis

Spangdalen ging het richting Binsdorf. Nu kregen we een heerlijk stuk. Hetzelfde als gisteren, maar nu lekker omlaag. Kilometers langzaam dalend en een prima wegdek, een genot om te fietsen. Het schoot dus flink op en al gauw kwamen we aan in Klausen. En nu was het gedaan met de pret. Een pittige helling van enkele kilometers kregen we voor de kiezen. Maar elk nadeel heb zijn voordeel, zoals de grote meester het treffend wist uit te drukken. Boven gekomen kregen we een prachtig uitzicht over het Moezeldal en we konden de weg vervolgen met een geweldige afdaling. Heerlijke bochten en brede wegen, we voelden ons al een beetje als Vincenzo Nibali, zo lekker ging het. Het vervolg was een kilometer of 15 langs de Moesel over de Mosel-radweg. Dus lekker de toerist uithangen en genieten van de mooie omgeving en het fietspad tussen de wijnvelden door. In Klussenrath was dit echter weer afgelopen want nu moesten we weer omhoog uit het dal. Een prachtige klim van zo'n 4 kilometer via Hetzenrath en Naurath naar Zemmer. Van hieruit pasten we de route eventjes aan. Toch wel gemakkelijk als je al een beetje de weg weet. De mannen wilden weer naar het terras in Speicher. Dit kon via weer een heerlijke afdaling van 3 kilometer richting Speicher. Maar de lucht betrok en we besloten om maar niet te stoppen. Een heel wijs besluit bleek later. Want nadat we rechtstreeks terug waren gereden en om 2 uur weer bij het hotel aankwamen was het nog droog. 85 km. gefietst en alweer 1130 hoogtemeters, dus weer geen makkie. De fietsen vlug in de garage en toen naar het terras. Maar nog voordat we een eerste drankje kregen begon het toch opeens te spoken. De regen viel plotsklaps met bakken uit de hemel en we konden nog ternauwernood naar binnen vluchten. Hoeveel geluk kun je hebben, of was het toch de wijsheid van Frits die ons wist te behoeden voor een nat pak? Na enkele drankjes hebben we toen maar het zwembad opgezocht om rustig uit te zwemmen. Toen weer gewacht op de A-groep. Deze hadden minder geluk gehad want zij waren dus vol in de regen terecht gekomen. Omdat ze een langere route hadden gekozen en ook nog ruim een uur op het terras aan de Moesel hadden gezeten waren ze niet terug voordat het begon. Het bleek later dat ze 115 km. hadden gereden, maar wel hadden ze vandaag minder hoogtemeters, slechts 1125, dus een ietsje minder dan de langzamere jongens. Ook deze mannen en dame gingen vlug onder de douche. Een enkeling zocht ook het zwembad op en pikte nog een lekkere sauna mee om de spieren weer wat op te warmen. 's Avonds konden we weer genieten van het heerlijke diner en na enkele kloeke pinten was het weer bedtijd.

Dag 4: Mosel-Quint

Voor de laatste dag meldden verschillende rijders zich af. John V. voelde zijn benen behoorlijk en nam het zekere voor het onzekere. Om e blessure niet weer terug te laten komen besloot hij om niet te fietsen. Frans, Hub en Frits besloten om meteen naar huis te rijden dus het deelnemersveld werd behoorlijk uitgedund. John W. sloot vandaag aan bij de A-groep en met 5 rijders gingen ze op pad. Ze hadden voor een kortere route van een kleine 80 km. gekozen. Na afloop kreeg de reporter, die netjes was blijven wachten tot ze weer terug waren, te horen dat het weer voortreffelijk was verlopen. Ze hadden er zelfs weer een terrasje bij gepikt, het schijnt dat dit hun toch wel goed bevalt. Om 2 uur waren ze weer terug bij het hotel. Vlug eventjes douchen, een drankje op het terras en hierna inladen en naar huis.

Samenvattend kunnen we zeggen dat het dit jaar ook weer voortreffelijk is verlopen. Mooie routes, slechts 1 keer een lekke band, 1 dag een regenbuitje en voor de rest geweldig weer. Het hotel was, zoals bekend, voortreffelijk en iedereen ging met een goed gevoel weer naar huis. Hopelijk kunnen we dit het volgend jaar weer zo organiseren. Het rijden in twee groepen bevalt prima, zo is er voor iedereen elke dag wel een rit van zijn gading.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 21 MEI

NOORBEEK-BANHOLT

Van deze rit hebben we zelfs 2 verslagen binnengekregen.

Op deze pinkstermaandag waren wij met 5 rijders. Walter ten Boske, Frank Thoolen, Michiel Penders, Raymond Heythuisen en Piet Clout. Wij zijn om 9 uur vertrokken aan cafe 't hingen en

Raymond sloot in Echt aan. In een lekker tempo ging het zuidwaarts en al gauw bereikten we Mesch. Boven op de Meschnerberg werd netjes gewacht en gezamenlijk gingen we verder gingen richting Margraten, waar wegens kermis de weg was afgesloten. Hierdoor hebben we een kleine omweg gemaakt richting Sibbe en daarna met een flinke tegenwind, wat door Frank en Walter netjes werd opgevangen, weer terug naar het Hingen. Frank Michiel en Piet hebben nog even de rit geëvolueerd onder het genot van een drankje en hierna ging ieder voldaan naar huis. Netjes en lekker gefietst.

Gr. Piet.

We zijn klokslag 9.00 uur vertrokken bij Nicole met vier man, bij de kerk in Echt sloot Raymond nog aan waardoor we met z'n vijven richting het zuiden trokken. De vaart zat er goed in mede door het kopwerk van Piet en Michiel, alle klimmetjes werden op eigen tempo genomen en zoals het hoort boven netjes op elkaar gewacht en gezamenlijk weer verder. Michiel had de route in de garmin staan maar had zijn leesbrilletje niet bij zich waardoor we ergens in de buurt van Margraten van de route af raakten. Gelukkig wist Piet ook hoe het beste weer terug naar het Hingen gefietst kon worden, en dit werd weer met een fikse tegenwind netjes bij elkaar gedaan. Walter is afgedraaid in Sittard en Raymond bij de Sleik, Piet Michiel en Frank ploften rond 13.30 uur neer op het terras bij Nicole, waar we hebben genoten van een heerlijke radler!!!

Groetjes,

Frank

ZATERDAG 19 MEI

BORGHAREN-HOBBELRADE

Ondanks dat een gedeelte van de vaste bezetting in de Eiffel op hoogtestage is, was er met ruim 20 man toch nog een behoorlijke opkomst voor de Pinksterrit. Gelukkig niet zo'n zware rit als de Giro op het programma vandaag!

Voordat we vertrokken waren ging het al meteen mis, want er was niemand om de presentielijst op te nemen. Omdat er nauwelijks B-rijders aanwezig waren, werd besloten om als één groep te vertrekken. Met de wind in de rug ging het zuidwaarts. Doordat we over een hele blik kopmannen met wattages beschikten, ging de rit voorspoedig en kwamen we al snel aan in Borgharen. De B-rijders hielden het successievelijk voor gezien en reden op eigen gelegenheid verder. Intussen liet ook het zonnetje zich zien en werd het steeds aangenamer. Op de terugweg wind in, maar zoals eerder gezegd met voldoende kopmannen geen enkel probleem. Bovenaan de Kruisberg werd netjes gewacht en ging het hele peloton dwars door Sittard. Daarna nog even 'de pöl euver' via Millen naar Nieuwstadt en om 16.20 waren we weer terug op 't Hingen.

Helaas waren er maar 2 dorstigen (Roger & Roy) over om te evalueren bij Nicole. Gezien dit beperkte gezelschap besloten ook zij om maar meteen huiswaarts te gaan en de finale van de Giro nog mee te pikken.

Oh ja, nog twee vermeldenswaardige feiten:

Mark Steins was al wat vroeger vertrokken vanochtend en klokte vandaag incl. het SUIST-ritje ruim 300 km af.....

Tot groot genoegen was er weer eens jongedame in ons gezelschap; Inge Pustjens was via Wil Leurs aangehaakt. Daardoor konden een aantal van ons, waaronder uw reporter voor vandaag, weer eens ervaren hoe het is om 'gechicked' te worden op de Kruisberg.

Tot zover,

Ohne Moos nieks Loos!

Deelnemers rit Borgharen-Hobbelrade

Roger Deckers Cor v.d. varst

Wil v. Montfort Roger Mooren

Wil Leurs	Roel Tinnemans
Berrie Thoolen	Inge Pustjens
Roger Dohmen	Chris Ruyters
Jo Storms	Sef Laugs
Mat Peeters	Roy v. Montfort
Henry Rours	Frits Knoops
Chris Hannen	Har v.d. Vorst
Jorrit Cuypers	Jaac Wijers

Mark Steins

onbekend (Nederlands sprekend, zwart Castelli tenue)

onbekend (zwart-blauw Equipe tenue, triatlonstuur)

Als er iemand is die weet wie de twee ontbrekende rijders zijn horen we dat graag.

DONDERDAG 17 MEI

MEINWEG

Omdat er de volgende dag een grote groep rijders naar Gondorf gaan was de opkomst van de B-rijders dit keer erg mager. Er stonden om half zeven toch 16 mensen klaar voor de rit naar de Meinweg. Maar hier waren maar 3 B-rijders bij. Nicole Vergoossen, Jac Waaijen en Jan Sevriens. Nadat de A-groep was vertrokken ging dit dappere drietal op weg. Ze hielden zich, zoals is afgesproken, keurig aan de regels en zonder problemen bereikten ze Vlodrop. Omdat Jac om half negen thuis moest zijn besloten ze de Meinweg voor deze keer te laten liggen en ze gingen rechtstreeks naar Herkenbosch. Zo fietsten ze toch 45 km. en zw waren ruim op tijd terug. Volgens Nicole hadden ze " LEKKER GEFIETST". Alleen is het jammer dat de echte B-rijders steeds vaker verstek laten gaan. Als dat zo doorgaat zal er jammer genoeg op een gegeven moment geen animo voor zijn en dat is toch niet de bedoeling. Dus, B-mensen, kom op donderdagavond evengoed naar het Hingen voor het traditionele avondritje.

ZONDAG 13 MEI

Of het met het cijfer 13 heeft te maken, wie weet, maar deze zondag was het 's morgens echt geen fietsweer. Royale regenbuien teisterden het Echter land, dus hoogstwaarschijnlijk zijn er geen fietsers geweest deze zondag.

ZATERDAG 12 MEI

VERSLAG ROUTE WINDRAAK – BRUNSSUM (MIDDAGRIT)

Een veertiental (?) rijders meldde zich om half twee aan het vertrek op 't Hingen. 's Morgens was ook al een behoorlijke groep vertrokken, dus de opkomst was vandaag weer redelijk groot. Na amper een halve kilometer gereden te hebben, klonk reeds het bekende "LEK"! Een zestal rijders (Steven Bonestroo – Cor van der Varst – Sjaak Wijers – Tjeu van Pol – Paul Gulikers - ???) besloot

om door te rijden, mede gezien het aantal aanwezige “kleppers” dat zich rondom de lekrijder had geformeerd.

Met zessen werd dus geprobeerd om de juiste route te rijden. Dit was echter geen gemakkelijke opgave. Moeten we zus, moeten we zo? Gaan we hier, gaan we daar? De beklimming naar Windraak en de Zevenheuvelenweg waren de enige bekende ankerpunten. Achteraf bleek dat we grotendeels over andere wegen een route gereden hebben. Maar ach, wat maakt het uiteindelijk uit. Het gaat om het met plezier fietsen!

Via Dieteren – Holtum – Guttecoven – Einighausen – Geleen – Munstergeleen werd de voet van de Windrakerberg bereikt. Vervolgens ging het via Merkelbeek richting Brunssum. Na een rit door het centrum kwamen we uiteindelijk toch beneden aan de Zevenheuvelenweg. Nadat boven netjes op iedereen was gewacht, kon de tocht worden voortgezet. Via Landgraaf werd over Duits grondgebied verder gefietst (o.a. Übach-Palenberg – Geilenkirchen – Gillrath – Breberen – Saeffelen). In Saeffelen kozen Steven, Cor en ??? nog voor de lus via Posterholt. Tjeu, Sjaak en Paul bogen af naar Spaanshuisken en reden via Koningsbosch naar Echt terug. Met bijna 80 km op de teller kon toch worden teruggezien op een lekker middagje fietsen!

Ps: ik denk dat de onbekende rijder Jorrit Cuypers is geweest

ZATERDAG 12 MEI, MERBECK LÖVENICH

Zoals je ziet is het bijkans iedere dag koers bij Suist, zo ook vandaag naar voornoemde plaatsen...en nog andere plaatsen natuurlijk. John in burgerkledij deed de administratie en dan waren we vertrokken met Hub en Wil voorop. Gelijk vol het gas erop, iets wat de schrijvende pers totaal niet had verwacht vandaag. Met dik boven de dertig stoven we richting Montfort. Hub streek even later de vlag, dat tempo was het toch niet voor hem, tenminste niet vooraan. Walter nam zijn plaats in en daarmee reden twee sterke mannen vooraan. In Etsberg verdween de route van het display van Jo V maar dat was zonder erg dacht hij. We moesten richting Birgelen en ze hadden wellicht gekozen om bij fietswinkel Piet Dahmen niet af te slaan maar rechtdoor richting Rothenbach. Bij de Mühldeponie sloegen we linksaf maar de route, weer eventjes op het scherm, ging vlgns het display rechtdoor; zal allemaal wel, dacht Jo. Maar in Birgelen nog steeds geen route in beeld; ze zouden het toch wel weten vooraan. Even verder kwam de route weer het scherm binnen en het moest naar links; toch maar 'links' geroepen en aldus geschiedde. Het bleek dat niemand anders de route had ingeladen in de diverse tomtoms. De rest heeft Jo dus maar genavigeerd en het apparaatje bewees goede diensten. Had ik al gezegd dat er hard gereden werd? Nou er werd dus hard gereden, zodanig dat af en toe het verzoek kwam om te temperen, waaraan ook keurig gehoor werd gegeven overigens. Het gebied bij Schwaam en Rickelrath was overigens prachtig; mooie weggetjes maar het wegdek hield niet over maar ja, je kunt niet alles hebben want het weer was ook al geweldig. Zo langzaam begonnen we in de buurt van de bakker te komen en dat zorgde voor enige onrust in de groep. Eenmaal gearriveerd stoven ze naar binnen om vakkundig de zaak te plunderen. Het gebak smaakte weer prima, net als de koffie en de koude frisdranken. Daarna nog het laatste bekende stuk van de route bij de horens gevat en met een lekker windje in de rug schoot het lekker op. Michel reed nog lek maar met een lekker zonnetje was dat depanneren ook niet echt heel erg. Even later denderden we via Karken weer Nederland binnen en was de route bijna ten einde. In Montfort namen Geert, Hub en Piet afscheid en in Sint Joost reed ook een grote groep naar huis. Annie, Jo, John en Michiel streken echter nog even bij Paula neer op het terras. Daar troffen ze Frits Verheesen in fietskledij aan; die was met de fiets vanuit Sechtem gekomen en zo konden we ook nog even met hem evalueren. De drankjes werden met smaak soldaat gemaakt en daarna snel naar huis want het was nog vroeg in de middag en er kon nog van alles gedaan worden in en rond het huis, al was het maar het prepareren van de barbecue. Weer een geslaagde fietstocht vlgns. de Suist traditie.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

VRIJDAG 11 MEI

KORT VERSLAG VAN DE ROUTE MAASEIK – BUDEL

Slechts tien rijders (Wil van Montfort – Huub van Eck – John Wolters – Annie van de Venne – Har Feijen – Pieter Stassen – Johnny Mols – Jeffrey de Renet – Frank Thoolen – Paul Gulikers) stonden vrijdagmorgen aan het vertrek voor de rit Maaseik – Budel. Aan het weer kon het niet gelegen hebben. Een vriendelijk zonnetje lachte ons vanaf het begin vrolijk toe en de wind blies ook maar matig. Johnny M. en Jeffrey de R. namen vanaf het begin de koppositie in en gaven die voorlopig ook niet meer uit handen. Via de Pater Sangersbrug werd het Belgische land binnen gereden. De route liep verder via veelal rustige wegen door de natuur. Hier en daar werd een klein dorp of gehucht gepasseerd. De vrolijk schijnende zon zorgde er intussen voor dat de temperatuur al snel heerlijk opliep. Langzaam maar zeker verdwenen de armstukken dan ook in de rugzakjes. Na enige tijd werkte Wil van M. zich stilaan naar voren om de koppositie van Jeffrey over te nemen. Samen met Johnny nam hij zo bijna het resterende deel van de route de groep op sleeptouw. De route verliep vrijwel probleemloos, al was er een enkele keer even een misverstand over de te volgen knooppunten. Pieter S. moest nog afrekenen met een lekke achterband. Echter met John W. In de buurt was dat akkefietje snel verholpen en kon de route vervolgd worden. Na ruim 115 km werd nog vóór de klok van half twee thuishaven 't Hingen weer bereikt en kon worden teruggezien op een heerlijke fietstocht!

DONDERDAG 10 MEI

BEDEVAARTRIT NAAR WITTEM

Door het druilerige weer in de ochtend waren er maar 6 rijders die het aandurfd en om de bedevaart rit naar Wittem te gaan fietsen. Natuurlijk Piet Clout, de organisator, die deze rit vandaag voor de 17de keer reed, en verder nog Annie, Fred, Michiel, Johnnie Mols en Jan Sevriens. Er werd gereden volgend de Suistregels, dus een aangepast tempo en op kop werd er steeds doorgewisseld. In Wittem werd de traditionele koffiestop gemaakt en natuurlijk werd er ook een kaarsje aangestoken. Na de pauze hebben de betere rijders het meeste kopwerk gedaan waarna Jan en Johnnie eerder zijn afgedraaid. De overgebleven rijders hebben Piet Netjes naar huis gebracht. Het is de hele rit droog gebleven en de thuisblijvers hebben weer eens ongelijk gekregen.

DONDERDAG 3 MEI MAASEIK-LINNE aanvulling A Groep.

Zoals al te lezen stond, vertrok de A groep als eerste. Het zou rustig gaan, maar daar heb ik niet veel van gemerkt. Roger en Jo voorop, dat ging nog maar op de brug trapte hier en daar al mensen op hun adem. Enfin richting Roosteren was de beer al los en op Oevereind liet Jo lopen, want met 40 in het uur vond hij toch wat te gortig. Fred floot de groep echter tot de orde en zo bleef alles toch bij elkaar. De rest van de rit ging hard maar het was te doen (enigszins). Fred heeft later de groep nog eens bij elkaar moeten fluiten en zo stoven we ver voorliggend op het snelste tijdschema de brug op in Echt voor het slotakkoord. We reden daar al waar we niet mogen rijden en toen auto's toeterend voorbijkwamen was het te gevaarlijk om al sprintend je voorganger te passeren, als je daar nog de puf voor had tenminste. De meesten lieten dan ook lopen, de eerste verstandige beslissing deze rit, althans dat vind ik. Daarna nog even een kop koffie gescoord en naar huis want het koelde flink af. Lekker gefietst???????

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 5 MEI GEMMENICH

Tot Sibbe weer voorbeeldig als één groep op het gemak gereden met Sef op kop, zoals het fluitend hert al memoreerde. Daar werd afscheid genomen en ging het verder naar het Zuiden. Termaar werd 'gemist' en dus via de grote weg naar Hoogcruts. Piemert afdenderend moesten we vol in de ankers voor overstekend groot wild op twee benen, oftewel obstacle-run. na korte tijd ging het weer verder met de Loorberg. Het leek wel een toertocht, zo druk was het met toerfietsers. In een gestaag tempo werd de top bereikt. Daarna Camerig, altijd hard labeur. John Wolters op zijn nieuwe aanwinst, te weten een Wilier, weerde zich kranig ondanks slechts een 25 achter. Dan de Wolfhaag, voor John

compleet nieuw terrein, nog nooit geweest. Maar Jo gaf hem de coördinaten van waar we waren en even later draaiden we linksom naar het Drielandpunt vanuit Gemmenich. In Gemmenich reed plotseling Har Feijen. Die had zich in Echt al omgedraaid want de bidons vergeten. Daarna in zijn eentje zo snel mogelijk naar Gemmenich gereden en daar gelijk met ons gearriveerd, knap gedaan Har. Via de gebruikelijke weg ging het terug ZONDER koffie en vlaai te nuttigen. In Wittem werd bij het tankstation nog water en een incidentele vette hap gescoord door met name Roy. Daarna Ravensbos en de beentjes begonnen toch wel te protesteren. Daarna was het klimwerk geleden, althans dat dachten we. Eerst nog via Helle de Vuilnisberg en dan in Schinnen reed Sef rechtdoor dat steile ding omhoog naar Puth. Dat was het dan ook. De vette hap van Roy begon te werken want hij deed vanaf dat moment het meeste kopwerk. Achter Koningsbosch reed Frank lek. Hij zette zijn dure karretje gewoon op de kop op het asfalt om te depanneren, krassen maken hem kennelijk niks uit. Daarna leefde Michel zich nog even uit naar de Sleik en konden wij enigszins op het gemak naar het Hingen waar een kleine delegatie zo rond half drie nog even neerstreek om het vocht weer aan te vullen. Prima gegaan weer vandaag

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 5 MEI

MARGRATEN-GEMMENICH

Wat een weertje! Een heerlijk zonnetje en bijna geen wind vanmorgen. Dus heerlijk fietsweer. Met 13 rijders stonden we om 9 uur klaar voor weer een mooie rit door ons prachtige Zuidlimburg. Hierbij weer een nieuw gezicht. Roger Janssen uit Koningsbosch wilde het ook wel eens meemaken hoe het er bij Suist toegaat. Klokslag 9 uur nam John het voortouw, want met gezellig kletsen op het terras krijgen we geen kilometers op de klok. Sef zag het gevaar en hij pikte meteen aan. Maar de rest vond het wel goed zo. Ze kropen mooi in het wiel en lieten Sef, want John had het natuurlijk gauw gezien op de eerste rij, al het werk opknappen. En dat deed hij met verve. Een lekker tempo aanhoudend en steeds in de smiezen houden of iedereen bij kon blijven hield hij dit werk vol tot Valkenburg. Klasse, Sef, wat een superknecht. Zo kan Tom Dumoulin er nog wel een paar gebruiken. In Valkenburg, boven op de Daalhemerberg, zou John afdraaien want hij moest eerder thuis zijn. Annie, sociaal als ze is, vergezelde hem naar huis en via Ravensbosch reden deze twee terug. En hier kwamen ze Har Fijen tegen. Die was 's morgens mee vertrokken maar omdat hij zijn bidon was vergeten draaide hij in Dieteren terug naar huis. En toen is hij maar alleen een ritje gaan maken. Prima mentaliteit Har, maar er was best wel iemand in de groep die je een bidon drinken had kunnen geven want de meesten hebben twee van die dingen op hun fiets. Dus volgende keer eventjes vragen. Annie hield het tempo goed strak tegen de wind, die toch flink was komen opzetten, en zo bereikten deze twee met 80 km. op de teller om 12 uur weer het Hingen. 's Middags is John nog eventjes de presentielijst gaan bijwerken om half twee. En hier stonden ook maar liefst 16 rijders klaar. En ook hier weer een nieuw gezicht. Jeremy Elen uit Sittard kwam onze gelederen versterken. In twee groepen werd er om half twee vertrokken. Hoe het de grote mannen die voor de lange rit naar Gemmenich kozen is vergaan zullen we nog wel horen van de Razende Reporten. En van de middagritten krijgen we hopelijk dit keer wel een verslagje, want vorige week is dat er niet van gekomen.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 3 MEI MAASEIK-LINNE aanvulling A Groep.

Zoals al te lezen stond, vertrok de A groep als eerste. Het zou rustig gaan, maar daar heb ik niet veel van gemerkt. Roger en Jo voorop, dat ging nog maar op de brug trapte hier end aar al mensen op hun adem. Enfin richting Roosteren was de beer al los en op Oevereind liet Jo lopen, want met 40 in het uur vond hij toch wat te gortig. Fred floot de groep echter tot de orde en zo bleef alles toch bij elkaar. De rest van de rit ging hard maar het was te doen

(enigszins). Fred heeft later de groep nog eens bij elkaar moeten fluiten en zo stoven we ver voorliggend op het snelste tijdschema de brug op in Echt voor het slotakkoord. We reden daar al waar we niet mogen rijden en toen auto's toeterend voorbijkwamen was het te gevaarlijk om al sprintend je voorganger te passeren, als je daar nog de puf voor had tenminste. De meesten lieten dan ook lopen, de eerste verstandige beslissing deze rit, althans dat vind ik. Daarna nog even een kop koffie gescoord en naar huis want het koelde flink af. Lekker gefietst???????

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 5 MEI GEMMENICH

Tot Sibbe weer voorbeeldig als één groep op het gemak gereden met Sef op kop, zoals het fluitend hert al memoreerde. Daar werd afscheid genomen en ging het verder naar het Zuiden. Termaar werd 'gemist' en dus via de grote weg naar Hoogcruts. Piemert afdenderend moesten we vol in de ankers voor overstekend groot wild op twee benen, oftewel obstacle-run. na korte tijd ging het weer verder met de Loorberg. Het leek wel een toertocht, zo druk was het met toerfietsers. In een gestaag tempo werd de top bereikt. Daarna Camerig, altijd hard labeur. John Wolters op zijn nieuwe aanwinst, te weten een Wilier , weerde zich kranig ondanks slechts een 25 achter. Dan de Wolfhaag, voor John compleet nieuw terrein, nog nooit geweest. Maar Jo gaf hem de coördinaten van waar we waren en even later draaiden we linksom naar het Drielandenpunt vanuit Gemmenich. In Gemmenich reed plotseling Har Feijen. Die had zich in Echt al omgedraaid want de bidons vergeten. Daarna in zijn eentje zo snel mogelijk naar Gemmenich gereden en daar gelijk met ons gearriveerd, knap gedaan Har. Via de gebruikelijke weg ging het terug ZONDER koffie en vlaai te nuttigen. In Wittem werd bij het tankstation nog water en een incidentele vette hap gescoord door met name Roy. Daarna Ravensbos en de beentjes begonnen toch wel te protesteren. Daarna was het klimwerk geleden, althans dat dachten we. Eerst nog via Helle de Vuilnisberg en dan in Schinnen reed Sef rechtdoor dat steile ding omhoog naar Puth. Dat was het dan ook. De vette hap van Roy begon te werken want hij deed vanaf dat moment het meeste kopwerk. Achter Koningsbosch reed Frank lek. Hij zette zijn dure karretje gewoon op de kop op het asfalt om te depanneren, krassen maken hem kennelijk niks uit. Daarna leefde Michel zich nog even uit naar de Slek en konden wij enigszins op het gemak naar het Hingen waar een kleine delegatie zo rond half drie nog even neerstreek om het vocht weer aan te vullen. Prima gegaan weer vandaag

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 5 MEI

MARGRATEN-GEMMENICH

Wat een weertje! Een heerlijk zonnetje en bijna geen wind vanmorgen. Dus heerlijk fietsweer. Met 13 rijders stonden we om 9 uur klaar voor weer een mooie rit door ons prachtige Zuidlimburg. Hierbij weer een nieuw gezicht. Roger Janssen uit Koningsbosch wilde het ook wel eens meemaken hoe het er bij Suist toegaat. Klokslag 9 uur nam John het voortouw, want met gezellig kletsen op het terras krijgen we geen kilometers op de klok. Sef zag het gevaar en hij pikte meteen aan. Maar de rest vond het wel goed zo. Ze kropen mooi in het wiel en lieten Sef, want John had het natuurlijk gauw gezien op de eerste rij, al het werk opknappen. En dat deed hij met verve. Een lekker tempo aanhoudend en steeds in de smiezen houden of iedereen bij kon blijven hield hij dit werk vol tot Valkenburg. Klasse, Sef, wat een superknecht. Zo kan Tom Dumoulin er nog wel een paar gebruiken. In Valkenburg, boven op de Daalhemerberg, zou John afdraaien want hij moest eerder thuis zijn. Annie, sociaal als ze is, vergezelde hem naar huis en via Ravensbosch reden deze twee terug. En hier kwamen ze Har Fijen tegen. Die was 's morgens mee vertrokken maar omdat hij zijn bidon was vergeten draaide hij in Dieteren terug naar huis. En toen is hij maar alleen een ritje gaan maken. Prima mentaliteit Har, maar er was best wel iemand in de groep die je een bidon drinken had kunnen geven want de meesten hebben twee van die dingen op hun fiets. Dus volgende keer eventjes vragen. Annie hield het tempo goed strak tegen de wind, die toch flink was komen opzetten, en zo bereikten deze twee met 80 km. op de teller om 12 uur weer het Hingen. 's Middags is John nog eventjes de presentielijst gaan bijwerken om half twee. En hier stonden ook maar liefst 16 rijders klaar. En ook hier weer een nieuw gezicht. Jeremy Elen uit Sittard kwam onze gelederen versterken. In twee groepen werd er om half twee vertrokken. Hoe het de grote mannen die voor de lange rit naar Gemmenich kozen is vergaan zullen we nog wel horen van de Razende Reporten. En van de middagritten krijgen we hopelijk dit keer wel een verslagje, want vorige week is dat er niet van gekomen.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 3 MEI

MAASEIK-LINNE

Vandaag een lekker zonnetje, dus behoorlijk druk op het Hingen. 19 rijders meldden zich voor de avondrit. Hennie v. Dongen en Jorrit Cuypers waren er voor de eerste keer weer bij dit jaar. Er werden meteen 2 groepen gemaakt en om half zeven vertrok de A-groep, 11 man sterk, voor hun ritje. Hoe het ze is vergaan zullen we nog wel horen. Even later vertrok de B-groep. 6 mannen en 2 dames, Annie en Nicole. Zoals is afgesproken werd het tempo steeds rond de 30 gehouden en ook het wisselen verliep perfect. In het begin was het, vooral voor de nieuwelingen, nog eventjes wennen maar na de eerste beurt liep de ketting weer gesmeerd. Iedereen kon goed volgen en er werd dan ook gezellig gekletst in het peloton. Met een kleine 55 km. op de teller waren we rond kwart over 8 weer terug op het Hingen. “LEKKER GEFIETST”. Hopelijk kunnen we deze B-groep zo in stand houden want op deze manier is het een genot om bij Suist te fietsen.

Het Fluitend Hert

Van de zaterdagrit van 28 april hebben we geen berichten binnengekregen. Wel heeft John de presentielijst bijgewerkt maar als er nog iemand iets op papier wil zetten, heel graag.

VRIJDAG 27 APRIL, KONINGS DAGRIT

SCHWEIBERG

Op deze mooie feestdag stonden maar liefst 17 rijders klaar om ons koningshuis te vereren met een mooie rit door ons prachtige Zuidlimburg. Zoals de razende reporter het terecht opmerkte, een mooie verdeling tussen A-rijders en B-rijders. Maar vandaag kwam het oude Suistgevoel weer eens prima naar voren. Er werd in een groep gereden en het liep voortreffelijk. Als de mensen willen dan gaat het perfect. Vandaag hadden we weer twee nieuwe rijders voor de officiële lijsten. Piet Roumen uit Herkenbosch, die al verschillende keren met de Pensionado's is meegeweest, en Wil Savelkoul uit Pey die ons zag rijden en besloot om ook eens aan te sluiten. Van beide rijders heb ik gehoord dat het ze voortreffelijk is bevallen en we zullen ze zeer zeker nog vaker aan het vertrek zien staan. Jammer genoeg was er maar een rijder die zijn fiets versierd had. Hub v. Eck had extra voor deze dag twee oranje bidons aangeschaft en het zag er leuk uit op zijn fiets. Het eerste gedeelte van de trip, tot Gulpen, liep heerlijk. Aan de kop werd er geregeld gewisseld en het tempo was zodanig dat iedereen goed kon volgen. Op de klimmen kwam er natuurlijk de afscheiding maar boven werd, zoals het hoort, meteen aan de top gewacht op het Hijgend Hert, die vandaag, en dat is echt niets bijzonders, weer als laatste bovenkwam. Maar hij is al lang blij dat hij weer deze afstanden kan rijden na zijn blessure. In Gulpen kwam er inderdaad een afsplitsing want voor John is het zaak om voorzichtig te zijn en niet te willen forceren. Daarom, wel met pijn in het hart, de afkorting. Met 5 rijders namen we de kortere route. John vergoossen, Har Fijen, Hub v. Eck, Piet Roumen en Wil Savelkoul besloten om voor de 100 km. te gaan. Ook deze 5 hielden hun pitsstop bij de Bernardushoeve, wel binnen want op het terras was het behoorlijk frisjes. En ook deze groep, kun je zien hoe eensgezind Suist is, besloot om via Koningsbosch naar huis te rijden. Zonder problemen kwamen we om half twee aan op het Hingen. Een mooie tocht en heerlijk gefietst. Komende zaterdag hebben we weer zo'n tocht en als het weer meewerkt zullen we dan hopelijk weer zo lekker kunnen fietsen. En ook deze rit zal John niet helemaal meefietsen, dus als er mensen zijn die liever een kortere rit maken, dit is hun kans.

Het Fluitend Hert

Redelijk wat volk om 9.00 uur, meer als donderdag in elk geval. Er stond een mooie rit op het programma naar en door het mooie Zuid Limburg. Er werd warempel samen vertrokken ondanks dat er zowel A groep als B groep klanten waren. John en Jo nestelden zich aan kop en met een gezapig tempo werden de spieren opgewarmd, iets dat nog wel een uitdaging was want het was nog vrij fris. Maar allengs werd het warmer en kregen we het ook warmer en was de kop er ook gelijk af. We bleven mooi als één groep rijden en ook na de Adsteeg en Daalhemmerweg was er voldoende discipline om op elkaar te wachten. In Gulpen draaiden John, Har Feijen, Huh van Eck en nog enkele manschappen af. Pech voor hun want de mooiste stukjes zaten er net aan te komen. Via Pesaken, Beutenaken naar Slenaken en dan de Loorberg op. Dan Eperheide omlaag gedenderd en weer terug de Schweiberg op. Hier en daar

waren de beentjes toch niet zo goed als verwacht maar daar was nu toch niks meer aan te doen. Boven via de Landsraderweg genoten van het uitzicht en de Gulperberg naar beneden geraasd. In Wittem rechtsaf naar Eys, op het gemak, en dan Trintelen. Boven weer hergroeperen en bij de Bernardushoeve even een plaspauze en water tanken voor een enkeling. Daarna de bekende weg terug, nog steeds mooi als één groep. Met de wind een beetje mee kon iedereen een beetje bijkomen van de vermoeienissen en nadat we de Beukenberg nog hadden overwonnen peddelden we gedoseerd terug naar het Hingen. Wel via een iets andere weg want we zijn via Koningsbosch teruggereden. Net toen we daar afscheid namen van Sef reed deze lek. Wij reden nu maar door omdat Sef toch zo goed als thuis was. Op het Hingen hadden we nog willen evalueren maar het café was dicht. Hierdoor waren we lekker vroeg terug en kon er nog wat quality time met de echtgenotes gespendeerd worden, ook wel eens lekker.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

DONDERDAG 26 APRIL

STEVENSWEERT-HASELAAR

Om half zes een buitje, en wat is hiervan het gevolg? Er stonden om half zeven, onder ideale weersomstandigheden, maar 3 rijders klaar voor de avondrit. De Suisters zijn nu toch wel erg verwend. Als ze voor een buitje 's middags in de avond al niet meer komen, dan kun je toch langzaam van "watjes" beginnen te spreken. Maar niet getreurd, de 3 die het wel aandurfd, Cor v.d. Varst, Chris Hannen en John Vergoossen, besloten om vandaag in 1 groep te rijden. Omdat de B-rijders in de meerderheid waren werd het natuurlijk B-schema. Chris en Cor hanteerden het principe van het wisselen uitstekend. Om beurten deden ze hun kopwerk en ze hielden het tempo fijn strak op de 30. John, die zich spaarde voor de rit van morgen, bleef netjes in het wiel en hij kon goed volgen. Bij de Haselaar heeft hij toch ook maar een beurt op kop gereden, want anders was hij helemaal een wietjesplakker. En al weet hij zich steeds prima te drukken, dit wilde hij toch ook weer niet. De kilometers gleden soepeltjes onder de wielen door en na 45 km. waren we weer terug op het Hingen. Heerlijk gefietst, mooi aan het schema gehouden en iedereen tevreden, wat wil een mens nog meer.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 21 APRIL

ERGO-CLASSIC LIGHT

Via de razende reporter hebben we vernomen dat er 's morgens om 8 uur 5 bikkels van start waren gegaan. Voor de Light-versie, een tripje van 85 km. vanuit Mariadorp, kwamen 8 rijders opdagen. Dit waren voornamelijk B-mensen, dus het zou een rustig tochtje worden. Jac

Waayen, Pieter Stassen, Paul Steskens, John Wolters, Paul Gulikers, Jan Sevriens, John Vergoossen en de enige dame vandaag, Nicole Vergoossen. Ook om 9 uur kwam Henk Swillens aanfietsen. Hij meende dat de grote mannen ook om 9 uur zouden vertrekken, maar helaas. Er werd nog aangeboden om Henk mee te nemen naar Mariadorp maar hij besloot in zijn eentje een tripje te gaan maken. Omdat de A2 na Kerensheide was afgesloten besloten we via Lanaken te rijden. Maar op de rotonde bij Maasmechelen ging het fout en we reden terug over de Maas richting Stein. Hierna zijn we maar via allerlei binnenwegen via Beek, Vliegveld en Kruisberg naar Maastricht gereden. En even na 10 uur kwamen we dan toch aan in Mariadorp. Vlug alles klaarmaken en toen op pad. Jan had de route perfect voorbereid en met de navigatie ging het voortreffelijk. Eerst de kasseien van Lanaye en toen naar de Rue de Garage, ofwel de achterkant van de St. Pierre. Een mooie klim om er lekker in te komen. Onder bij de rotonde moesten we ons echt beheersen want de Hallambay lag uitdagend te blinken in de zon. Maar we hielden ons netjes aan de route en de Hallambay moest dus wachten op een volgende gelegenheid. Zoals de Razende Reporter het al heeft beschreven waren de wegen richting Tongeren niet zo uitdagend. Veel doorgaande wegen, maar wel goed berijdbaar. Na een omleiding kregen we wat meer binnenwegen te verhapstukken, wel af en toe wat hobbelig maar dat kun je verwachten in deze streken. Langzaamaan bereikten we weer de Maas bij Visé waar voor ons de klim naar Richelle de kers op de taart was. Omdat we Jack en Paul even kwijt waren, ze waren te snel voor ons, reden we een stukje verkeerd en de straf hiervoor was een korte, pittige klim richting het dorp. Maar niemand gaf ook maar een krimp en iedereen kwam, sommigen met de nodige moeite en het bekende gehijg, toch boven. Via Dalhem ging het nu, wel steeds op en af, richting Mariadorp. Ruim 85 km. en toch een mooie 700 hoogtemeters, dus het was best een lekker ritje. We besloten om in Mesh bij het Piepke, bij de Pensionado's wel bekend, nog eventjes te evalueren. Paul Steskens vond dat hij nog niet genoeg had gedaan en hij besloot om per fiets naar huis te rijden, toch een 55 km. extra. We kunnen stellen dat de tocht uitstekend is geslaagd. Een leuke sfeer en iedereen hield heel goed rekening met de minderen. Voor Nicole was het de eerste heuvelrit in haar carrière, en ze is cum laude geslaagd. Ga zo door. Wel nog een andere versnellingsbak monteren want ze moest toch te groot de hellingen op. Maar daar heeft Jan wel een oplossing voor.

Het Fluitend Hert

MIDDAGRIT

Via Wil kregen we nog door dat er 's middags 6 rijders waren vertrokken voor de rit naar Echel. Piet Clout, Cor v.d. Varts, Jo Storms, Wil v. Montfort, Frans Hintzen en Leon Stals waren de deelnemers. Frans draaide af in neer en Leon Reed in Echel rechtdoor. De 4 overgebleven rijders hebben in een lekker tempo de rit gereden, 85 km. en iedereen tevreden.

ZATERDAG 21 APRIL, ERGO CLASSIC DAY...EN GEWOON PROGRAMMA
NATUURLIJK

De uitdaging stond er, we hoefden deze alleen maar aan te gaan. Verschillende varianten in het programma, dus keus genoeg. Om 8 uur telden we vijf manschappen aan het vertrek, te

weten Fred, Roger, Michiel, Jo en Roy. Het weer was fantastisch en vol goede moed zijn we eraan begonnen. 55 km later aan de kerk bij Mariadorp nog geen spoor van de overigen die per auto tot hier zouden komen. De fietsen waren overigens hartstikke smerig want voorbij Elsloo lekt de dijk daar al een paar weken waardoor we op deze zonnige dag uitzagen alsof we al uren door de regen hadden gereden. Wij zijn dus in Mariadorp maar doorgereden want we moesten nog een stukje:). Na Ternaaien kregen we een lange doorgaande weg door diverse dorpjes voor de wielen, niet echt adembenemend mooi maar het bolde goed. Daarna stuurde de route van die weg af en reden we van de ene opgebroken weg naar de andere. Met de fiets hebben we bijna overal toch door kunnen rijden en zorgde dit alles niet voor noemenswaardig oponthoud. Na een passage over rustige weggetjes kwamen we na zo'n 100 km bij een bakker in de buurt van Juprelle. Daar werd barrage gemaakt en lieten we ons de broodjes en de rijstevlaai goed smaken. De eerste helft zat er nu op en dat begonnen we, eenmaal weer opgestapt, zo langzaam ook in de kuiten te voelen. Het begon wat meer te glooien en de benen kregen wat meer moeite met de cadanswisselingen als er naar de kleine plaat geschakeld moest worden. Het was ook aanmerkelijk warmer geworden waardoor ongemerkt noodzakelijke zouten en mineralen als sneeuw voor de zon verdwenen. Er werd dan ook goed gegeten en gedronken want om hier een hongerklop te krijgen zou funest zijn geweest (die is trouwens funest waar je ook bent). Via Soumange werd het zuidelijkste punt bereikt en werd koers gezet naar het noorden waarbij we langs Blegny kwamen. Vrij vlot kwamen we in Dalhem maar tot ons verdriet moest eerst nog een lusje worden gereden om vervolgens vanuit het oosten Visé te bereiken. In dat lusje mochten we nog een paar keer op de pedalen gaan staan om de percentages te overwinnen. In Visé nog bij iemand langs de weg water bijgetankt en de route volgend staken we bij het station van Visé de Maas over. Daar hebben we een weg niet gevonden, volgens de Garmin moest het na de brug rechtsaf maar op die plek was er geen weg. We zijn vervolgens improviserend langs de Maas blijven fietsen naar Ternaaien en daar links van de Maas gebleven totdat we zo langs de Enci Maastricht binnenreden. Precies wisten we het niet maar uiteindelijk zijn we via, ik denk de Kennedybrug, weer over de Maas gereden en na de brug nog een tijdje het fietspad gevolgd. Daarna ergens linksaf door Amby waarna we in Meersen uitkwamen. We besloten nog de Kruisberg te rijden nadat we nog even gezelschap van Leon kregen die zélf een rondje aan het rijden was en onderweg was naar de Denneberg. Die Kruisberg leek wel de Mortirolo want we hadden er inmiddels al bijna 185 km op zitten en de beentjes hadden het wel gehad. Fred stelde voor om via Graetheide terug te rijden. Met Roger en Roy als kopmannen werd dit tracé dus gevolgd en iedereen begon toch wel naar het einde te snakken want even voor Graetheide werd de kaap van 200 km al geslecht. Via Holtum en Susteren zijn we naar de meet gereden na een slordige 215 km. De middagploeg hebben we nog even gesproken en daarna zegen we kreunend neer op het terras. Je kon wel merken dat iedereen moe was want de gesprekken en de kwinkslagen waren niet zo talrijk als anders. Nicole kwam nog met nootjes, heerlijk dat zout. Daarna afrekenen en snel, nou ja snel, in elk geval naar huis voor een verkwikkende douche en daarna vooral rusten. Volgend jaar weer????

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 19 APRIL

VOLVO-URMOND

17 Deelnemers waren er op deze donderdagavond. Hierbij ook weer twee nieuwelingen, Raymond Heythuysen (al vaker meegereden op het Hingen, en John Bankers). De A-groep vertrok stipt om half zeven en even later ging de B-groep van start. Het wisselen liep vandaag weer perfect. Nu men hier weer een beetje aan gewend is gaat het steeds beter. Hierdoor werd er in een constant tempo van rond de 30 km. gereden. In Dieteren kregen we gezelschap van de groep uit St. Joost. Natuurlijk, want John zat net op de eerste rij, lieten we ze netjes voorgaan en meteen werd er in het wiel gekropen. Je moet natuurlijk gebruik maken van zo'n buitenkansje. Maar jammer genoeg reden ze een andere route en was de pret gauw gedaan. Evengoed werden de kilometers probleemloos onder de smalle wieltjes doorgedraaid. Af en toe moest er toch nog wel eens getemperd worden want ook in de B-groep rijden sterke mannen die hun eigen kracht niet kennen. Gelukkig luisterden ze uitstekend en werden de 45 km. lekker gefietst. Iedereen nog lekker fris op het Hingen en zo hoort het in de B-groep. Hopelijk kunnen we dit op de donderdagavonden steeds zo blijven doen. De A-rijders tevreden want ze kunnen lekker knallen en de B-rijders ook tevreden want ook deze groep kan zo lekker fietsen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 14 APRIL

MEYEL-OSPEL

Oorspronkelijk stond voor deze zaterdag de trip naar de Fromberg op het programma maar omdat hier de toerversie van de Amstel Gold Race bezig was werd er besloten om een andere rit te maken. Er werd gekozen voor een vlakke rit, de traditionele Meyel-Ospel toer. Ondanks dat er verschillende mensen naar de Alternatieve Amstel Gold Race waren was het behoorlijk druk op het Hingen. 22 Rijders stonden in een lekker zonnetje klaar voor de trip. Meteen bij het vertrek werd er gesplitst en de A-groep ging klokslag half twee op weg. Even later ging de B-groep, 9 rijders sterk, op pad. In deze groep wordt geprobeerd om de oude gewoonte van het wisselen weer in te voeren en dat ging vandaag al bijna perfect. De "nieuwelingen" moest wel nog duidelijk gemaakt worden hoe het precies functioneerde maar dat hadden ze snel door. En zo kwam iedereen op zijn beurt op de eerste rij. De ketting draaide gesmeerd en de reacties waren heel positief. Dus dit blijven we zo doen in de B-groep. De route was goed bekend bij de wegkapitein ook al probeerden sommigen nog wel eens af te willen wijken. Maar John is op dit punt onverbiddelijk. Hij heeft de wegen in zijn hoofd en zorgt dat de groep netjes de juiste trip maakt. Heel anders dan vandaag bij de A-groep. Want net voor meyel kwamen we ze opeens tegen. Ze hadden dus gekozen voor een alternatieve route. Natuurlijk is hier niets mis mee. Ze hebben toch mooi een kleine 100 km. gereden en zijn weer op allerlei mooie plaatsen geweest. En het was verder uitstekend verlopen, en dat is de hoofdzaak. Als we maar plezier hebben in het fietsen. De b-groep reed netjes terug langs het kanaal maar hier merkte John toch dat de conditie nog niet is wat het zijn moet. Dus werd er iets geminderd zodat we toch als een groep aankwamen op het Hingen, alweer 85 km. weggedraaid en een fantastische rit gehad.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 12 APRIL

SUSTEREN-PUTBROEK

Na het nodige schrijfwerk over de manier van rijden bij Suist stonden voor deze donderdagavondrit 17 rijders klaar op het Hingen. Ook van de partij waren Tom Marcellis en Harry Cuypers, die al een hele tijd niet hadden gefietst. Daarom kozen zij voor de B-groep, die vandaag weer eens wilde proberen om te fietsen zoals dat in de beginjaren van Suist gebruikelijk was. Deze B-groep bestond vandaag uit 7 rijders, dus een lekker groepje. Nadat de A-mensen om half zeven op pad werden gestuurd ging even later de rest van start. En het lukte warempel. De snelheid bleef steeds binnen de perken en er werd zowaar netjes gewisseld. Het was wel nog eventjes wennen maar naarmate de rit vorderde ging het steeds gemakkelijker. Zo kwam vandaag dus iedereen op de eerste rij en dit liep voortreffelijk. Gezellig kletsend, want je kreeg steeds een andere buurman of buurvrouw, werden de kilometers afgelegd. In Koningsbosch kwam ineens de A-groep voorbij. Ze hadden blijkbaar in het begin al een extra lusje gemaakt. Moet kunnen, want we hadden tijd genoeg. Na ruim 35 km. kwamen we weer terug op het Hingen. En de deelnemers waren het er allemaal over eens: "LEKKER GEFIETST". Komende zaterdag willen we dit weer proberen in de rit naar Meyel.

Het Fluitend Hert (Zonder problemen de rit kunnen fietsen.)

ZATERDAG 7 APRIL

MERKELBEEK

Omdat de B groep ondervertegenwoordigd was riep iemand om met een groep te vertrekken, ik heb met klem gevraagd dit niet te doen!! en om met ongeveer 6 man zelf de route te rijden ,de B groep mensen hadden daar geen enkel oor naar !!, Geert is niet in goede moede afgedraaid , maar is er af gereden !!! net zoals velen die niet meer bij suist komen rijden De rest van de b groep zat de hele rit op zijn tandvlees te rijden en laten zich zelfs voortduwen !! dat is de huidige situatie bij Suist ,verziekt dus. Dit is niet de A groep te verwijten, maar het zich niet samenvakken van de B groep is daar debet aan. A en B bij elkaar levert veel te grote niveau verschillen op en moet ten alle tijde vermeden worden, een zelfde scenario heeft zich bij een andere Echter fietsclub voltrokken met fatale gevolgen. Het niet meer regelmatig wisselen van voorrijders is de grootste oorzaak van de verloedering van de groep. Bij een zusterclub van suist wiens naam doet denken aan een glazen voorwerp waar drank in kan ,wordt met militaire precisie het WISSELEN in ere gehouden en is daar niet zonder reden het hoogste gebod!! Het is nu aan leidinggevend en rijders van suist om er nog iets van te maken ,veel succes ,

groet Jan .

Naschrift:

k ben het in grote lijnen volledig eens met Jan. Het niet willen toegeven dat men tot de zg. B-groep behoort is een grote oorzaak. Het zg. Haantjesgedrag, "Ik kan die A-rijders best volgen" zit bij veel rijders toch in de genen. Al vaker heb ik gesteld dat er altijd een B-groep is, maar als de mensen die hiervoor in aanmerking komen dat niet willen, dan houdt het op. Toch zal ik blijven proberen om een B-groep te formeren, en dan ook met de regel dat er "verplicht" gewisseld wordt. Net zoals dat in de vroegere tijden gebruikelijk was. Dus komende donderdag en zaterdag zal ik het weer eens proberen, met "verplicht"wisselen na steeds 5 minuten, de "ketting" moet dus weer in ere worden hersteld. Hopelijk kunnen we het tij nog keren, maar dan moeten de echte "Suisters" wel blijven komen en in de B-groep meedijden.

John

ZATERDAG 7 APRIL

MAAS PEEL ROUTE

Een week en een uur later op de dag vertrokken we naar Griendtsveen, het rijk van wijlen Jan van de Griendt die daar de baas was van de turfstekers en daar goud geld aan verdiende. Het weer was prima en met een beetje rugwind schoot het aardig op. John en Nicole draaiden in Horn af en de rest peddelde lekker door en toen het zonnetje de lijven ook nog lekker verwarmde was het echt genieten. Vóór Helenaveen was de weg opengebroken en reden we noodgedwongen een paar andere weggetjes alvorens we weer op de oude weg kwamen. Na een paar kilometer hadden we geluk want de weg was vernieuwd naar Griendtsveen. Volgend jaar es godbleef zal de hele weg vanaf Grashoek wel helemaal vernieuwd zijn, halleluja . Henk en Jo maalden onverstoort door met een gangetje van rond de 30 dat iedereen goed kon volgen, Frits Knoops (bijna 80 jaar jong) inclus. Prachtig dat hij dat nog kan en ook voor ons dat wij dat mogen meemaken. Annie, dat moet gezegd, leverde ook een puike prestatie na een lange afwezigheid. Want ook zij handhaafde zich prima. In America werd de kop overgenomen door o.a. Walter en Wil. In een vloek en een zucht waren we in Horst waar even halt werd gehouden voor overleg. Wie wilde door en wie wilde de kortere route rijden. Uiteindelijk wilde iedereen door want het alternatief zou zijn dat ze zélf dat hele stuk door de wind zouden moeten. In de grote groep konden ze mooi uit de wind zitten en het extra aantal extra kilometers was ook niet verontrustend. Dus ploften we als één groep bij Clevers in Grubbenvorst op het terras. Daarna waren het met name Walter en Johnnie Mols die de honneurs waarnamen vooraan en dat deden ze met verve. Af en toe moesten we hen een beetje temperen maar het ging eigenlijk prima. Henk reed tussen Baexem en Grathem nog lek maar daarna was het vrij snel voorbij. We besloten de laatste lus over Montfort maar te laten zitten en zo kwamen we uit op een dikke 150 km meen ik, nauwelijks meer dan de kortere versie, die wat mij betreft de prullenbak in kan want die voegt niet echt iets toe. Vandaag echt als Suist gereden en met een beetje gezond verstand hou je iedereen aan boord en gaat ook iedereen uiteindelijk tevreden naar huis ...of naar bijvoorbeeld een zonovergoten terras.

Annie, Michiel, John, Jo en Har besloten namelijk nog even te evalueren bij Paula en de versnaperingen smaakten prima. Al met al was het een prima rit geweest.

A Vous Hilversoem
De Razende Reporter

DONDERDAG 5 APRIL

BÖHMERWALD-POSTERHOLT

14 Rijders stonden aan het vertrek voor deze eerste donderdagavondrit. Klokslag half zeven werd er vertrokken. Het was de bedoeling om als een groep te rijden. Maar meteen op het eerste stuk, bij de Manege, voelde John al dat het weer eens niet ging. Daarom gaf hij aan dat hij verder alleen zou rijden want zijn tempo was echt te laag voor de groep. Na enig tegensputteren reed de groep toch door. John heeft de rit in zijn eigen tempo gereden en ondanks dat het wat langzamer ging kon hij na afloop evengoed zeggen: "LEKKER GEFIETST"

Het Hijgend Hert

Aanvulling: Verslagje van de groep.

John werd gepasseerd maar op weg naar Hazelaar reed John, link als hij is, toch weer vóór ons. Weer ergens doorgestoken. Dus werd hij voor de tweede keer gepasseerd. De groep bleef mooi bij elkaar en eenmaal Reutje gepasseerd besloten we nog via Berg langs de kathedraal te rijden. Even verder rechtdoor en naar Linne. Linne werd doorkruist en onderlangs richting stuw maar niet echt want het ging linksaf naar de molen in Linne en zo via Maasbracht nog naar Montfort en langs de Groense Bos naar Sint Joost. Daar werd de stoet ontbonden.

A Vous Hilversoem
De Razende Reporter

MAANDAG 2 APRIL 2018,

VOLTA CLASSIC

Ondanks dat er nauwelijks over gesproken was, mede omdat de deelnemers van weleer aan dergelijke toertochten tegenwoordig andere plannen maken, hebben er toch mensen de Volta gereden. Op de site stond namelijk dat er was besloten dat de deelnemers van weleer, geuzennaam Pensionado's om vanaf het Hingen een ritje te maken om 10.00 uur. Er staat echter nog niets op de site dus of dat ervan gekomen is, is nog maar de vraag. Zondagavond dus toch maar eens geappt en Fred wilde de 120 km wel rijden. Vanuit de TWC hoek kwam ook nog het bericht dat Roy, Michel, Frank en Bob ook wilden afreizen naar Eijsden. Maandagmorgen dus vroeg uit de veren en gelijk de werkkledij aangetrokken. Even buiten het weer beoordelen en het was nog flink koud. Door het vroege uur en het gure weer nog niet echt veel zin, net als anders eigenlijk. Fred was keurig op tijd en toch maar eerst naar het

Hingen gereden of er wellicht nog meer deelnemers waren. Niemand te zien en dus maar vertrokken. In Eijsden bij de kerk de fietsen gereedgemaakt, daar waar aanwezig lange handschoentjes en overschoenen aangetrokken en daarna konden we met zijn tweeën op weg. De route kwam pal langs de kerk en dat kwam prima uit want enkel de deelnemers hadden de GPX route gekregen. Overall stonden verkeersregelaars en dat was door de organisatie dus prima geregeld. Na het eerste lusje met Moerslag en de Bemelerberg ging het richting Bruisterbos. Even verder had Jo lek. Maar met een beetje rust en een vulpatroon was het euvel snel verholpen (echt een aanrader als je er nog geen hebt). Ondertussen was die tengere jongeman uit Stevensweert, naam weet ik niet, gepasseerd na wel nog even gegroet te hebben. Bij Noorbeek passeerden plots Walter, Michel, Roy en Ralf. Boven aan een klimmetje daar in de buurt stonden deze heren te wachten op Frank en Bob. Daarmee zijn de deelnemers inmiddels genoemd. Op de Landsraderweg richting Gulperberg kwamen ze weer voorbij en bij de bevoorrading daar hebben we nog even gepraat. Daarna zijn Fred en Jo doorgereden richting Eijs waar de splitsing 120/150 km was. De twee besloten de 120 te rijden en mochten ipv de Eijserbosweg de achterkant van de Kruisberg beklimmen, ook niet mis kan ik melden. Daarna Kleeberg, via Vijlen naar Vaalsbroek, daar rechts achterkant Drielandenpunt zeg maar, omlaag en naar o.a. Schweiberg, Teuven, Aubel, De Planck en zo over Belgisch gebied zo langzaam aan via Bombaije naar Eijsden. We waren redelijk kapot en dus was die 120 km met 1700 Hm een goede keuze; de afstand en de klimmetjes hadden hun tol geëist en het was goed geweest. Moe maar tevreden stapten we weer in de auto na een geslaagde Paasmaandag. De andere deelnemers hebben de 150 gereden en hoeveel de deelnemer uit Stevensweert heeft gereden, weet ik niet.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 31 MAART 2018, OOST WEST

B-groep.

Zoals in het verslag van de A-groep reeds vermeld staat werd de route omgeleid om de deelnemers aan de Kennedymars te ontlopen. Achteraf heb ik gehoord dat deze wijziging consequenties heeft gehad voor Pieter Stassen. Hij woont sinds kort buiten de gemeente Echt-Susteren en omdat hij iets aan de late kant was dacht hij de groep tegemoet te rijden om dan aan te sluiten. In dit geval niet dus. Aangekomen op het Hingen zag hij tot zijn verbazing dat het pleintje leeg was. In zijn eentje heeft hij toen een ritje gemaakt van ca. 60 Km. Prima gedaan Pieter!. Aan de kop van de groep nestelden zich Frank en Leon. Zij hielden een goed tempo aan. Tussen Odiliënberg en Linne stond Chris Hannen uit de A-groep met bandenpech. Er werd gestopt en toen Chris aangaf dat er niet op hem gewacht behoefde te worden werd de weg vervolgd. Na ongeveer een uurtje fietsen heeft John Vergoossen de groep verlaten om zijn eigen route te volgen. Dit had hij tijdig aangegeven!. Naderhand heb ik gehoord dat bij thuiskomst zijn tellertje op 50 km stond. Ik wil in het midden laten of wij vanaf Stramproy dezelfde route huiswaarts hebben gevolgd als de A-groep. In elk geval

werden in Wesseem de voetriempjes strakker gezet en werd de groep uit elkaar getrokken. Of iedereen bij binnenkomst in Maasbracht weer aansluiting had gevonden weet ik niet. In elk geval werd aan Linssenjacht geroepen "over Berkelaar naar huis" Gelijktijdig gaven een aantal deelnemers aan een andere route te nemen. Achter Berkelaar werd plotseling opgemerkt dat Annie er niet meer bij was. Subiet werd gestopt en een aantal deelnemers reden terug om poolshoogte te nemen. Enkele minuten later kwamen ze tezamen met Annie aanrijden en werd de weg vervolgd naar het Hingen. Met een voldaan gevoel constateerde ik bij thuiskomst dat het tellertje 85 km aangaf.

Har Fijen

ZATERDAG 31 MAART 2018, OOST WEST

Verslag van de A-groep.

Zoals te verwachten met het redelijke weer veel volk op het Hingen. In petit comité werd de route omgelegd naar de stuw in Linne om de Kennedymars te ontlopen. Stilzwijgend werden ook twee groepen gevormd en zo ging het gespreid op weg. Met Jo en Jo op de eerste rij ging het dus richting Montfort. Tot het fietspad in Linne waar ze werden afgelost door Fred en Roger. Inmiddels was de warming up ten einde en werd het tempo geleidelijk opgevoerd. Iedereen kon redelijk aanhaken, mede doordat de wind in het voordeel woei. Via Neer terug naar Roggel en daar kregen we de wind iets meer in het nadeel. Aan het tempo was dat echter niet te merken want dat bleef ronduit stevig. Veel gepraat was niet mogelijk want het was alle hens aan dek. De groep bleef echter mooi bij elkaar, met wél allemaal gebogen ruggen. Alleen Jo keek af en toe op maar dat was om de route in de gaten te houden. Op de fietspaden naar Leveroy en in die contreien was het met dat hoge tempo echt oppassen geblazen maar het ging goed. Uiteindelijk kwamen we in Wisbroek bij Stramproy waar het aanvankelijke plan om via Maaseik te rijden was vervangen door Neeritter en dan via Heelderpeel terug, weer wegens de Kennedymars. Op het fietspad naar Neeritter ging het gas vol open, althans bij mij, en gelukkig daagden de huizen op waarmee het tempo weer normale waarden aannam. Dus langs de Napoleonsbaan maar Roy stuurde bij de rotonde al naar rechts en zo kwamen we langs de grote weg aldaar in Panheel. In Heel rechtsaf met de bedoeling om weer via de stuw te gaan maar vooraan stuurden ze naar Pol om weer over de brug naar Maasbracht te gaan. Gelukkig waren de lopers al gepasseerd en konden we zonder problemen naar Maasbracht. Langs Sint Joost stuurden de meesten door maar Harald, Fred, Michel en Jo gingen nog even bij Paula naar binnen voor een lekker kopje koffie en wat sterkers. We waren ook wel toe aan een beetje rust.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 24 MAART SCHIN OP GEUL

Verslag A groep

Deze groep vertrok vóór de B groep en met Jo V als richtingaanwijzer richting Sittard. Fred nam met Jo V het voortouw in een bedaard tempo. Bij Nieuwstad namen Walter en Math het over en ging het tempo een paar slagen omhoog. Met de wind in de rug was het nog goed te doen maar Fred kwam melden dat hij zich liet uitzakken naar de andere groep. Dit is ook gelukt want na afloop hebben we nog even geëvalueerd bij Nicole. Enfin, Math nam ons even mee sightseeing door Sittard en na een aantal woonwijken kwamen we op de Leyenbroekerweg en stuurde hij ons via Watersley naar Windraak, weer eens wat anders. Jo had de route goed bestudeerd en stuurde de Beukenberg naar beneden, waar groep B de fout in ging. In Oirsbeek linksaf richting centrum en dan lang de sportvelden naar de grote weg. Daar links en gelijk rechts naar beneden; Eric Stokbroeks keek eens om zich heen en gaf aan hier nog nooit te zijn geweest. Via Thull naar Vaesrade en langs het kasteel. In Swier rechtdoor en niet linksaf naar Weustenrade, waar groep B weer verkeerd reed. Onze groep bleef keurig bij elkaar en via Wijnandsrade reden we naar Hulsberg en Klimmen. Daar via Walem naar Schin op Geul en weer terug naar Walem. Jo V kreeg daar wat woorden met iemand uit de groep die achter hem reed en die hem verweet dat hij de fiets moest rechthouden en niet zo slingeren en wat al niet meer. Ik kan moeilijk zien wat achter me gebeurt in een klim. Het sloeg echt nergens op en ik heb hem gezegd dat het misschien beter was om alleen verder te fietsen. Dat heeft hij toen ook gedaan want we hebben hem en een andere jongeman verder niet meer gezien. Als hij dit leest, is hij bij deze uitgenodigd om het daar nog eens over te hebben; of niet natuurlijk, hij ziet maar. Wij de Goudsberg af en via Valkenburg en Ravensbos inderdaad terug door Schimmert en de Vuilnisberg. Ook wij zijn via Hillensberg teruggedreden en bij Nicole de remmen dichtgeknepen na een kleine 83 km. O ja, in Susteren reden we Jack Waaijen, Chris en Cor, meen ik, voorbij. Jan Sevriens was daar niet bij. Later hoorden we van Fred dat het een redelijke chaos was geweest zoals ook uit het verslag van Har blijkt. De hele groep B in stukken en brokken en dat onder het Suister motto; Volgend keer beter zullen we maar zeggen. Meestal gaat het goed maar een paar keer per jaar is het hommeles en dat was vandaag dus het geval. Er zijn gelukkig nog voldoende vlaaienstops gepland om deze plooiën glad te strijken.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 24 MAART.

SCHIN OP GEUL

Verslag zaterdag 24 maart B-groep.

Nadat de A groep was vertrokken bleven nog ongeveer 15 rijders over (precies weet ik het niet, heb ze niet geteld. (De administratie wordt netjes door John verzorgd)
Vol goede moed vertrokken we richting Susteren in een tempo rond 28 km/per uur. Op de Daalweg begonnen al mensen te roepen dat het te snel ging. Even later kwam iemand die voor de eerste keer dit jaar mee ging naar voren en gaf de kopmannen op een niet mis te verstane wijze aan dat het te snel ging. Dit is niet gebruikelijke manier bij Suist. Na dit akkefietje ging de rit verder maar het gemor en gemopper stak af en toe de kop weer op. De route door Sittard moet worden aangepast, het is geen doen meer om hier door heen te fietsen. Een goed alternatief is de Hillensberg.

We vervolgden onze weg via de route die vandaag op het programma stond, maar tijdens de rit blijkt ook dat sommige mensen nog niet eens weten waar we naar gaan, terwijl we toch een programma hebben waar John veel moeite voor doet. Wie de schoen past trek hem aan.

Zoals van te voren aangegeven draaiden Piet en Geert in Amstenrenrade af richting Montfort. De rest ging rechts af richting Klimmen. In Brommelen gaven Paul, Pieter en Har Feijen aan dat ze gezien hun conditie huiswaarts keerden, gezien de zwaarte van de rit een goede beslissing, De conditie komt van zelf wel.

Op de beklimmingsen in het zuiden reed ieder zijn eigen tempo en boven werd netjes gewacht en reden we als groep verder. Bij de beklimning in Ravensbos ging het mis: toen we boven waren op het fietspad misten we Jan Sevriens. Fred en John reden terug om te kijken waar Jan was gebleven. Gelukkig kwam hij er aan, maar tot onze verbazing reed Jan zonder iets te zeggen langs de hele groep door en verdween aan de horizon. Achter Schimmert heeft hij vermoedelijk aansluiting gevonden bij Chris, Jack en Ton en reden met hun vieren door zonder op de rest te wachten. Helaas hebben ze daardoor de afslag naar de Vuilnisberg gemist en zijn ze ons kwijtgeraakt. De overgebleven manschappen zijn om Sittard te vermijden via de Hillensberg naar het Hingen gereden waar we met een slecht gevoel aankwamen. Misschien moeten sommige mensen leren te tellen tot 10 alvorens ze tegen medefietsers uitvliegen. Blijft nog de vraag over waarom Jan Sevriens kwaad was op iedereen, terwijl we toch op hem aan het wachten waren. Als we waren doorgereden was het een ander verhaal geweest.

Hopelijk is de volgende rit weer zoals we bij de B-groep van Suist gewend zijn. Ondanks alles was het wel een mooie route en het weer werkte wel prima mee.

Mvg

Har van der Vorst

Op 25 maart 2018 schreef Jan Sevriens

Hallo John Bij deze een aanvulling op de reactie van Ton en jou. Was het de vorige week een mij onbekende wegkapitein, die zoals dat hoort de b groep op knappe wijze bij elkaar hield, zodanig dat ook de van ziekte herstellenden, de winterstoppers, en de deelnemers waarbij de jaren beginnen te tellen een prettige rit voorgeschoteld kregen. Waren het op 24 maart enkele goed getrainde lieden die switchen van a naar b groep en die doorgaans menen dat ze altijd op kop moeten rijden, met het gevolg dat uiteindelijk diverse rijders er af gereden werden. Het begon al direct bij de start waarbij de groep op een lint getrokken werd en er net als bij een profpeloton groepjes ontstonden, ondergetekende heeft 35 moeten rijden om bij de Houtstraat weer aansluiting te vinden. De hele rit heeft dit zich herhaald, bij stoplichten, rotondes en ander remmende toestanden, dit tot enorme ergernis van de betrokkenen. Een hapje eten of een sanitaire stop is niet meer mogelijk omdat in de uiteen getrokken groep de communicatie niet meer mogelijk is. Hiermee geconfronteerd geworden heeft ondergetekende besloten op eigen initiatief verder te fietsen. Iemand die zich opwerpt als wegkapitein heeft de PLICHT!! onder alle omstandigheden!! op een redelijk overzienbare afstand, pakweg 50 meter de groep bij elkaar te houden, uitgezonderd beklimmingsen (waarbij boven gewacht dient te worden) en misschien een eindsprint, voorts moet hij van te voren anticiperen op vernoemde verkeer toestanden. Hij behoort zich te gedragen als een goed huisvader dat betaamt, en niet zijn ego te laten prevaleren. Ik heb nog het meeste te doen met Pieter die verhuisd is naar een andere woonplaats, notabene toch naar het Hingen komt, en dan zulk een behandeling voor de kiezen krijgt. We zullen wel zien.

Groet Jan.

Nog een aanvulling Het doornemen van het routeboek is nog lang geen garantie dat men zich niet verrijdt. Zelfs als je een route op de gps rijdt waar je ze in geuren en kleuren voor je neus hebt staan mis je nog soms afslagen ed. Een route zit pas in je hoofd als je hem langdurig gereden hebt, en dan kan het nog mis gaan. We moeten ook het probleem niet bij de a groep deponeren, die kunnen heel goed voor zich zelf zorgen. Het gaat om collega's die bij de a groep met tegenzin aan de bak willen hetgeen dan vies tegenvalt, en vervolgens bij de b groep de touwtjes in handen nemen en daar de boel verzieken. Trouwens er zijn ook a rijders die zich voorbeeldig in de b groep gedragen.

Groet Jan .

Opmerking over de rit.

Deze eerste rit van het seizoen voor mij is me eigenlijk wat tegengevallen. En wel om de volgende redenen. Toen de B-groep vertrok heeft het tot bijna op de Sleik geduurd voordat ze een groep vormden: zo versplinterd was het, dat je dacht: zijn hier nou 3,4 of 5 groepen? En dan dat stuk door de Ligne in Sittard ,zeker nu met dat nieuwe gedeelte. Daar hoor je eigenlijk niet meer te komen met een groep wielrenners. Verder viel me op dat er onenigheid was over het tempo waarmee gereden werd in de groep. De B-groep heeft de finish als complete groep niet gehaald. Mede door geen parcours kennis. Maar even terug komen op het tempo waarmee gereden werd. Het is voor de betere renners in de B-groep ook frustrerend als je 27/28 aan het rijden bent en je zit lekker in je ritme, dat je dan al weer teruggefloten wordt omdat het te snel gaat of dat je hoort: wachten! De betere fietsers in de B-groep horen daar eigenlijk niet thuis en bij de A-groep is het voor die mannen misschien net iets te snel. Ze zitten er zo net tussenin. Ik had een verzoek aan de A-groep of ze misschien het tempo konden matigen, zodat de beteren in de B-groep daar mee kunnen draaien en dan niet voor 1km of meer maar voor altijd en met overleg!

Ik hoop dat meerdere A-groepers dit lezen en er iets mee doen. Reacties zijn welkom.

Gr.Ton Ramakers

Opmerking van John.

Dit probleem hebben we al jaren en zullen het ook steeds blijven houden. Maar de hoofdzaak is dat er een B-groep is waar IEDEREEN het tempo moet kunnen volgen. En als er dan in de A-groep te hard gereden worden is dat jammer, maar het is nu eenmaal niet anders. Verder is het een kleine moeite om van te voren eventjes naar de route te kijken. Nu is het zo dat men naar het Hingen komt en dan hoopt op enkele mensen die de route wel in hun hoofd hebben. Dus een oplossing voor dit probleem kan ik niet geven. Alleen hoop ik dat er steeds een B-groep blijft waarin de rijders op een leuke manier hun kilometers kunnen maken. En als je, zoals ik op dit moment, niet de macht hebt om het normale tempo te volgen, dan is het zeer raadzaam om maar alleen te gaan fietsen tot het weer een beetje gaat.

HET HIJGEND HERT

ZATERDAG 17 MAART

WEER WINTER

Na het voortreffelijke weer van vorige week was het vandaag weer helemaal niks. de winter was weer ingevallen en de temperatuur is de hele dag niet boven de 0 gekomen. Verder stond er een snijdende wind en er lag zelfs hier en daar wat sneeuw. Dus waarschijnlijk is er niemand geweest die dit weer heeft durven trotseren. Als ik me hierin vergis en er zijn toch bikkels geweest die hebben gefietst horen we dat graag.

ZATERDAG 10-3-2018, VLAAIENTOCHT 2.0

Vandaag de tweede poging om het seizoen vlot te trekken. De omstandigheden waren 100 % verbeterd t.o.v. vorige week. In lenteachtige omstandigheden waren maar liefst 40 deelnemers komen opdagen, het krioelde op het Hingen van oude maar ook van nieuwe bekenden en dus eigenlijk onbekenden. Zoals gebruikelijk deed John de administratie en hij was niet te benijden met zoveel schrijfwerk. Er werd druk gepraat over van alles en nog wat en om 13.30 uur wisten de vaste deelnemers dat er twee groepen zouden rijden. Enkele nieuwe deelnemers wisten dat misschien niet of overschatten zichzelf; in elk geval vertrok een grote groep als eerste richting het Zuiden. De vaste

groep 2 deelnemers bleven nog even staan om vervolgens ook te vertrekken. In groep 1 was het vooraan gelijk menens en zonder omkijken sjeesden ze richting de brug in Echt. Achterin brak de groep al, mede door rotondes en dergelijke maar ook omdat daar al dik boven de 35 km/uur gereden moest worden om de aansluiting enigszins te kunnen houden. Eenmaal boven op de brug lag de groep nog verder uit elkaar. In de afdaling kwam alles min of meer bij elkaar maar daarna ging het gas er weer vol op waardoor er weer gaten ontstonden. Jo V besloot naar voren te rijden en blijkbaar snaptten ze na een korte reprimande dat SUIST er een ander filosofie op na houdt en dat het de bedoeling is om vooral mét elkaar te fietsen en niet om zoveel mogelijk mensen te lossen. Maasband was voor menigeen toch volledig onbekend, ondanks dat ze daar al tientallen jaren al voorbij zijn gereden, kennelijk zonder ook maar één keer eens rechtsaf te slaan daar. Dat vinden wij niet raar, dat vinden wij bijzonder:). Math dirigeerde ons via de dijk in Klein Meers naar de brug in Elsloo en vandaar weer terug via het centrum van Stein. Met de wind nu in de rug en met iedereen goed opgewarmd ging gedoseerd het tempo omhoog totdat er gebeld werd ten teken dat het weer rustiger moest. Er werd echter niet al te veel gebeld waardoor we met name de bruggen zeer vlotjes opreden. We besloten in Echt onderlangs naar de lus Ohé en Laak-Stevensweert-Maasbracht te rijden en dus weer een klimmetje gespaard. In Ohé en Laak had Ralf een lekke band en konden we even rusten. In Stevensweert meen ik reed Henry uit Susteren weer lek maar hij stuurde ons door. Via Maasbracht-Beek reden we door Montfort en zo langs de Groense Bos naar Sint Joost. Daar knepen we de remmen dicht en ploften we op het zitmeubilair bij Paula voor de welverdiende koffie en vlaai. Gelukkig waren we eerder dan groep 2 want daarin zitten enkele gerenommeerde smulpapen en die zouden de keuze in die lekkernijen ernstig kunnen beperken. Nadat groep 2 ook was gearriveerd konden zij ook aan de koffie en de vlaai. Er waren gelukkig veel mensen meegekomen voor deze 'derde helft' en daarmee kunnen we terugkijken op een zeer geslaagde vlaaiëntocht 2018.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 3-3-2018 VLAAIENTOCHT

DE TWEE BIKKELS DIE NIET BANG ZIJN VAN EEN WINTERS WEERTJE.

Hallo Suisters.

De winter is nog niet voorbij met de officiële opening van het seizoen. Slechts twee matadores (zie foto) stonden aan het vertrek, waarbij Walter net op tijd aanwezig was voor vertrek. Walter had de tred al goed te pakken vanuit Sittard, met dit tempo gingen we vol goede moed richting de Meinweg, met de wind op de neus, en hier en daar wat water van de smeltende sneeuw. Chris had meer last van opspattend dooiwater als Walter. Walter deed dapper zijn best om op kop te blijven fietsen, tot aan de Meinweg.

Aangekomen op de Meinweg voorbij het spoor was de sneeuw door die verrekte autobanden vast aangereden, hierdoor was het te gevaarlijk om deze col te beklimmen. Na kort overleg hebben we ons omgedraaid om het risico te vermijden op glijpartijen, we hadden beter de ski's mee kunnen nemen. Zo verstandig als we waren zijn we dezelfde route teruggefietst met af en toe het zonnetje in de ogen. Aangekomen op het Hingen hebben we afscheid van elkaar genomen, met de bedoeling om zaterdag het seizoen alsnog te openen. Thuis aangekomen de fiets met de "stofzuiger" afgezogen en zo weer aan de haak gehangen.

Groetjes LGP.

Voor de officiële opening van het seizoen stonden om half twee slechts twee rijders klaar. Dit kwam door de sneeuw die in de nacht van vrijdag op zaterdag was gevallen ervoor zorgde dat de wegen 's morgens nog helemaal wit waren. Daarom hebben we de vlaai maar afbesteld. Chris Hannen en Walter Tenboske durfden het aan om te gaan fietsen. Of de twee bikkels toch bij Paula zijn aangegaan is nog niet bekend. Het is de bedoeling dat we de volgende week, als het weer meewerkt, een nieuwe

poging wagen. Houdt de site maar in de gaten want dit keer zullen we 's morgens al bekend maken of het doorgaat.

De twee bikkels die toch kwamen voor de officiële opening.

ZATERDAG 24-2-2018

Omdat er nog denkbeeldige inkt zit in de PC na het verslag van de rit van vorige week naar de Vaalserberg maar gelijk het verslag van de rit van vandaag gemaakt. Wel eerst het verslag van vorige week lezen want ik heb er erg mijn best voor gedaan:). Vandaag was different koek zou Louis van Gaal zeggen. Stralend weer en steenkoud door een striemende wind uit het Noordoosten. Iedereen in winterkledij alsof we zo in één ruk naar de Noordpool moesten. Weer als één groep vertrokken en Michiel gelukkig ook weer van de partij. Maar ook ome Piet Cloet, 66 jaar jong en still going strong. Math Peeters und die starke Männer namen vooraan de honneurs waar en met die wind was dat voorwaar geen sinecure. We hadden besloten het Grupetto rondje te rijden. Via de Meinweg in Herkenbosch linksaf naar Elmpt. Roger nam ons daar mee voor een omweggetje maar we kwamen ongepland toch weer op de route uit. Maakte niks uit want nu hadden we lekker de wind in de rug en na een paar pittige stukken met de wind vol op de kant konden we een beetje uitpuffen. Eenmaal terug in Roermond besloten we door te rijden he-le-maal naar Effeld en weer de wind op de kant. Harald vroeg zich af hoe lang we nog rechtdoor zouden rijden want dat stuk tot Effeld trok zich inderdaad erg lang. In Herkenbosch draaiden Berry, Wil Leurs, Leon, Frank en Michiel af naar Echt en omstreken. De rest reed dus via Effeld, Karken, Haaren en Waldfeucht terug om bij Nicole Frank en Leon al achter een lekkere chocomel en koffie aan te treffen. Hun rit was slechts vijf kilometer korter geweest en snel werden stoelen en tafel bijgeschoven. Genietend van warme en koude dranken werd nog naar het laatste stuk van Omloop het Nieuwsblad gekeken waar renners rondreden in korte broek en korte mouwen, niet normaal. Na de finish was het voor ons weer tijd om op te krassen voor een weldadig warme douche.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 17 FEBRUARI, DRIELANDENPUNT

Na een week uitrusten eindelijk in staat om een verslag te maken, Gerard Joling zou zeggen: ik had er de kracht niet voor. Als één groep vertrokken en niet naar de Hallembaye maar gewoon naar Vaals. Het was vrij fris maar we hadden genoeg kilometers voor de boeg om ons warm te fietsen. Er werd heel sociaal gereden, mede wegens de verzoekjes van mensen die herstellende waren van een fikse griep. De route werd probleemloos gevonden natuurlijk en de klimmetjes in Munstergeleen en Spaubeek werden gedoseerd gereden. Totdat we in Mechelen linksaf stuurden waar het langer

bergop ging en de groep uit elkaar werd geslagen. Het was moeilijk om er weer één groep van te maken want vooraan reden ze gewoon door waardoor de mensen achteraan de aansluiting voor de klim naar het Drielandenpunt niet konden maken. Koos Jans, Har v/d Vorst, Wil, Sef, zeg maar de oudere jongeren, gaven geen krimp en kunnen terugkijken op een puike rit. Eenmaal boven borrelde de ergernis van het niet hergroeperen nog even op maar daarna stuurden we weer naar beneden. Het was daarboven gevoelig kouder dan in het laagland verderop en tijdens de afzink mochten we dat aan den lijve ondervinden. Iedereen ging er eens goed voor zitten en vlot kwamen we weer in het land van ridder Walram. Daarna Ravensbos, deed toch wel pijn en Michiel gaf er een kruis over en stuurde ons door. Vandaag 24-2-2018 was hij weer van de partij dus hij heeft het overleefd. We stuurden in Schimmert rechtsaf richting Vuilnisberg en toen we in Schinnen kwamen stuurde Roger ons rechtdoor dat steile klimmetje, dwars tegen de Putherberg op, voor enkelen een volledig nieuwe en niet zo prettige ervaring. Eenmaal boven over het fietspad naar Doenrade en dan rechtsaf richting Hillensberg waar Johnny Mols lek reed en waar Erik Dieteren en Roger doorreden wegens andere verplichtingen. Hillensberg dus omlaag en dan linksaf naar Stein. Jo V was licht achterop geraakt bij het oversteken van de kruising aan de grote weg in Susterseel (waar je linksaf naar Susteren kunt rijden) en hij moest volle bak in de achtervolging om de aansluiting te bewerkstelligen voordat we de brug aldaar over moesten, poeh hard labeur. Dan, zoals gezegd naar Stein en zo richting Susteren. Michel gaf er nog een flinke snok aan maar werd even later toch tot de orde geroepen voor zoveel gekkigheid. Nog een laatste effort en daar was dan de verlossende denkbeeldige meet op het Hingen na een kleine, of zeg maar grote, 120 km. Snel aan de warme chocomel en andere versnaperingen en tijd voor sterke verhalen en de evaluatie.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 17 FEBRUARI

Ulestraten

Verslag van de B-groep van de middagrijders

Vanmiddag stonden 8 rijders, waaronder 5 pensionado's aan het vertrek. Het voorstel hield in om gezamenlijk in aangepast tempo een ritje richting het zuiden te fietsen. Via de Selfkant ging het naar Tuddern en in Sittard kwamen we weer in onze provincie. Verder liep de route via Munstergeleen naar Schimmert. Intussen bleek dat bij een aantal fietsers de afstand al begon te tellen en zij geen ambitie meer voelden om verder zuidwaarts te fietsen. In Schimmert werd de groep gesplitst. Een 5- tal ging richting Valkenburg en de andere drie bogen af richting Ulestraten. Afsproken was dat beide groepen elkaar zouden treffen boven aan de Kruisberg. Vanaf dat punt werd de weg vervolgd naar Elsloo, Berg a/d Maas. Het tempo werd onderweg keurig afgestemd. In Obbicht werd afgeweken van de gebruikelijke route. Via de sluis in Born werd via Holtum naar Susteren gefietst, waar afscheid werd genomen van Mat, Jo en Henri. Met zijn vijven togen we verder naar Echt. Ondergetekende kon intussen het tempo niet meer volgen en langzaam verdween de groep uit het zicht. John had zich laten terugzakken, maar desondanks verminderde het tempo steeds rapper. Even later bleek een langzaam leeglopende achterband de boosdoener te zijn. Met hulp van John werd het euvel snel verholpen en konden wij onze weg ook vervolgen, een stuk sneller dan voorheen.

Har Fijen

MEERSEN

Verslag van de A groep van de middagrijders

Vanuit het Hingen naar Susteren, Millen, Sittard, Munstergeleen, Spaubeek, Schimmert, Klein Haasdal, beneden aan de rotonde rechtsaf naar Meerssen. Vanuit Meerssen richting Ulestraten en net buiten Meerssen omhoog naar Schietecoven (Biesenberg). Boven gekomen linksom het vliegveld

heen. Vervolgens linksaf over de snelweg naar Kasen, Moorveld naar beneden. Vervolgens over het kanaal, rechtsonder langs het kanaal blijven fietsen naar Klein Meers, langs de Ur naar Berg aan de Maas, Urmond, Nattenhoven, over de Sluis in Born naar Susteren, Sleek en weer thuis op het Hingen. De route was 75 km, 347 hoogtemeters en we hadden 26,5 km gemiddeld per uur. Ik had beloofd om de snelheid aan te passen zodat het groepje bij elkaar kon blijven en volgens mij is dat aardig gelukt.

Groetjes

Mat Peeters

ZATERDAG 10 FEBRUARI

Elmpt

Na een rondje appen rond 10.00u bleek er weinig animo te zijn om naar de Hallambay te fietsen. De weersvoorspellingen gaven aan dat het 's middags zou opklaren, dus werd voorgesteld om gewoon om op de normale vertrektijd op 't Hingen te verzamelen. In de middag was het weer inderdaad behoorlijk opgeklaard. Alle reden om alsnog een lekker ritje te maken, zou je denken..... Om 13.30u stonden echter alleen Frank Thoolen en Roy v Montfort klaar op 't Hingen. Daarna nog Roger Deckers thuis opgepikt en vervolgens konden we gaan, want de rest was blijkbaar Carnaval aan het vieren!

Roger tekende vandaag voor de 'verrassingsroute'. De strategie was simpel: kijken waar de lucht blauw was en daar naar toe rijden. Via de stuw van Linne achterlangs naar Roermond. Bij de brug in Roermond draaide Frank af; hij was net hersteld van de griep, maar de beentjes wilde nog niet. Roger en Roy moesten vervolgens de rest van de rit het kopwerk doen. We waren immers maar met z'n tweeën! Voor Roger was dit geen probleem; hij is immers wel wat gewend. Voor Roy was het helaas wat meer afzien. Vanuit Roermond ging het naar Asselt, Swalmen en Elmpt. Op de terugweg kwamen we uit op de route van het Gruppettorondje. Helaas hadden we de hele terugweg via Spik, Asenray, Lerop, St Odiliënberg en Montfort een stevige tegenwind. Na 75 km zat de harde labeur erop en landden we bij Nicole. Gesloten!!

Maar gelukkig had Nicole ons gezien en deed ze speciaal voor ons open. Konden we toch nog na een zeer geslaagde route aan de welverdiende warme chocomel. Dankjewel Nicole!!

PS: achteraf zagen we op Strava dat o.a. Walter ten Boske toch om 11.00u de route naar het Drielandenpunt had gereden o.a. met Michel. Hopelijk lezen we nog terug hoe het hun is vergaan.

Ohne Moos nieks Loos!

RETOUR VAALS (ALTERNATIEF VOOR DE WIM BOGIE MEMORIAL)

De buienradar is toch niet altijd betrouwbaar. Geen spatje te zien, maar met de blote ogen wél. Toch wat minder vertrouwen op de moderne techniek, en gewoon naar buiten kijken? In ieder geval zat het weer niet mee. Dat hebben er meer gedacht, want toen ik op 't Hingen arriveerde stonden slechts twee andere krijgers klaar: Walter ten Boske en Michiel Penders. Nog even wat overleg, omdat de brug bij Lixhe volgens de berichten niet overbrugbaar was. Dus dan maar de tip opgevolgd om naar Vaals te rijden. Walter pakte meteen de kop, en heeft die op heenreis nauwelijks meer af gestaan. We maakten er een eigen route van via Hillensberg, Spaubeek en de Daalhemmerweg. Bovenaan bij de rotonde nam Michiel de afslag naar rechts en ging huiswaarts. De neerslag van wisselend regen en sneeuw ging onverminderd door en Walter en ik gingen via Margraten en Partij richting Drielandenpunt. Bovenop lag een aardig laagje sneeuw en kreeg Walter koude tenen en ik koude vingers. Maar er was geen tijd voor koffie en vlaai, want om 16.00 uur stond er een afspraak voor het Plats Spektakel. Dus op de terugweg de turbo er maar op. Het weer klaarde op en ik heb Walter thuis afgezet in Sittard. Het laatste stukje alleen naar Gebrook. Nog wat tijd over om een goede bodem te leggen, 't pekske aan en hup het carnavalsgeweld in. Lekker gefietst!

Michel van Smoorenburg

ZATERDAG 3 FEBRUARI

Merkelbeek

Met 8 man stonden we op 't Hingen: Mat, Berry, Sef, Roger, Ralph, Harold, Johnny en Roy. Mat Peters tekende voor de route die ons via Spaanshuisken voerde naar Hastenrath en Gangelt. Daar werd een kleine vergissing gemaakt omdat de straatjes toch wel veel op elkaar leken en we ineens op een zandweggetje stonden. Vervolgens de route weer hervat richting Schinveld en Brunssum. Berry draaide af omdat er sneeuw en regen in de lucht hing en had geen zin in een nat pak. De kopmannen Roger en Mat waren echter ook niet van plan om nat te worden en leidden het minipeleton goed langs de buien. Desondanks vond Sef het ook welletjes voor de eerste keer en keerde in Brunssum huiswaarts. Mat maakte in Brunssum nog bijna van dichtbij contact met de motorkap van een mooie BMW 3 serie, maar gelukkig beschikte diesen grundlichen Wagen over goede ABS! Van de schrik bekomen ging het met het uitgedunde groepje richting Merkelbeek, Oirsbeek, Schinnen en Spaubeek (met tussendoor een ingelaste sanitaire stop). Richting Puth werd in overleg besloten om de Stammenhof in de light versie te bedwingen. Vervolgens ging het via Hillensberg en de Selfkant. Mat reed terug richting Susteren en de rest via Koningsbosch naar het Hingen, waar Johnny nog even de gaskraan opendraaide. Harold, Roger en Roy hebben nog even bij Nicole geëvalueerd en onder het genot van een drankje afgewacht tot de bui voorbij was. Alles bij elkaar 73 km lekker gefietst met een eervolle vermelding voor de kopmannen Mat, Roger en Johnny. Maar het wijze spreekwoord zegt "zonder goede volgers zijn er ook geen goede leiders!" ;-)

Tot zover de bijdrage van uw interim reporter!

Ohne Moos nieks Loos

ZATERDAG 27 JANUARI 2018

VERSLAG A GROEP

Math uit Susteren tekende voor een routen van ongeveer 70 km. Hij prevelde iets van Borgharen en Bemelerberg. Wij juichen dergelijke initiatieven natuurlijk toe en gaven hem vrij baan. Langs Peusen en rechtdoor naar Baakhoven. Vervolgens alternatief naar Born en langs de stuw aldaar naar Obbicht en verder de bekende weg tot en met Borgharen. Door Maastricht en dan de Bemelerberg. Via Vilt de Geulhemmerberg af en langs de Nachtegaal. Via Meerssen naar Ulestraten en Geverik om vervolgens dwars door Beek naar Neerbeek en Geleen te rijden. Daar reed Lyon Ohlenforst lek en konden we even evalueren. Frank Thoolen vroeg of ze in Susteren misschien in mijlen in plaats van kilometers rekenen want we hadden daar al 75 km op de teller en hier en daar begonnen de kilometers te tellen. Vooraleer we via Sittard, Susteren en terug op het Hingen waren hadden we 95 km op de teller. Maar we constateerden dat met een glimlach want we hebben allemaal toch een gezond steekje los met dat fietsen en dergelijke gekkigheid in januari past daar wel goed bij. Roger was jarig geweest en spendeerde de drank bij diegenen die er nog een derde helft aan vast plakten. De harde krukken voelden als comfortabele zetels, heerlijk, even zitten. We maakten het echter niet te laat in het café want het was sowieso al laat voordat we terug waren en we moesten natuurlijk niet al te veel punten verspelen bij het thuisfront. Het liep uiteindelijk al tegen 18.30 uur voordat we thuis waren en de poppen waren nog net niet aan het dansen.....

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 27 JANUARI

VERSLAG VAN DE B-GROEP

Er stonden veel mensen aan de start op het Hingen. John V was ook weer van de partij , maar gaf aan de hij alleen een stukje ging fietsen. Toen de A- groep was vertrokken blijven er nog 7 ridders

over. John Wolters, Pieter Stassen, Piet Clout, Geert Creemers, Wil van Montfort, Leon Renet en Har van der Vorst. Na het overlijden van zijn vrouw Annie was John Wolters dus ook weer van de partij. Gezien de zuidenwind werd het weer richting zuiden. Er werd besloten om via de bekende wegen naar Meerssen te rijden. Onderweg passeerden we nog een ex rijder van TWC Echt (Hans Oelers). Hij sloot bij onze groep aan en heeft mee gefietst tot Schinnen, hier draaide hij af naar huis. In Meerssen zijn we rechtdoor gereden richting Waterval welke individueel werd beklommen, uiteraard was Leon het eerste boven, maar dat zal niemand verbazen. Toen gingen we via de Vuilnisberg en Stammenhof licht richting Puth en over het fietspad naar de rotonde in Schinveld. Via de neutrale weg naar Koningsbosch, achterin begon het te kraken en werd om hulp geroepen, voorin werd toen het tempo iets getemperd. Vanaf Koningsbosch ging het bergaf richting Hingen. Bij Pergamijn namen we afscheid van Piet en Geert. Op het Hingen aangekomen hadden we 85 km op onze tellers, de A- groep was nog niet binnen. Moet wel nog opgemerkt worden dat Wil en Leon praktisch de gehele weg op kop gereden hebben. Het lijkt dat deze heren geen last van de wind hebben. We hebben als groep een mooie tocht gereden en iedereen was tevreden en of moe.

Har van der Vorst

ZATERDAG 20 JANUARI

REGEN

Na de storm van donderdag hadden we vandaag de hele dag regen. Dus hoogstwaarschijnlijk is er niemand geweest die heeft gefietst vandaag. Als er wel mensen zijn die het hebben gedurfd horen we dat graag.

ZATERDAG 13 JANUARI NOG EEN KEER

Wij ook naar Prümmern maar ook nog naar Immendorf en Gereonsweiler langs het kerkhofje aldaar. Via Honsdorf, Würm, Randerath, Utherath, Straeten, Birgden richting Spaanshuysken en zo weer terug. De vaart werd er gelijk ingeslingerd want dat kun je wel aan Roger overlaten. Bij de paters staken we de weg over en Johnnie Mols zorgde met een manoeuvre ervoor dat een auto met blokkerende wielen een aanrijding met de auto vóór hem moest voorkomen omdat dhr Mols de weg overstak toen dat eigenlijk niet kon; beter uitkijken Johnnie :(. Ook Roy en jongeman Derenet lieten zich van voren zien. Deze laatste had een andere jongeman meegenomen en die handhaafde zich prima in het gruppetto. In Prümmern lag het spoor zowaar open en hoefden we dus geen kwartier te wachten. Het klimmetje doet daar altijd even pijn en boven werd even gehegroepeerd. Immendorf daarna en hier en daar werd al eens nerveus rondgekeken naar herkenningspunten. Daarna Puffendorf waar inmiddels serieuze paniek in de ogen stond te lezen want de natuurlijke tomtom wist het niet meer. Jo V had even voor Puffendorf lek. Glassplinters hadden het bandje geen schijn van kans gegeven. Bandje gewisseld en alleen Roger en Fred waren getuige van een primeur; Jo had voor het eerst een vulpatroon aangesproken (van de goede Sint gekregen) en met hulp van Roger was het bandje in een paar seconden weer gebruiksklaar. Prima uitvinding en dat beviel hem dus uitstekend. Gereonsweiler, kerkhofje en toen Honsdorf en hier en daar kwam weer hoop in de ogen want ze begonnen zich te herinneren dat ze hier al vaker waren geweest. Vooraan gaat het al beter maar af en toe mag het inlevingsvermogen nog beter want achteraan stond de deur nu toch we open en om dan volle bak door te trekken is echt 'not done' kan echt niet. Dus wat meer achterom kijken en niet alleen de naaf van het voorwiel van je buurman in de gaten houden. Maar uiteindelijk viel het kwartje en konden we met gesloten gelederen het laatste stuk afraffelen. Hub van Eck wederom een puike prestatie geleverd en leeuwenmoed getoond om weer met groep één mee te gaan; ik denk een gevalletje 'tweede jeugd', of misschien wel derde jeugd. Henk had zich ook gerevancheerd voor de vorige keer dat we dit rondje hebben gereden. Toen een zeldzaam zwakkere dag maar daar was nu niks meer van te merken en hij reed als vanouds en schuwde het kopwerk in het laatste deel duidelijk niet. En zo kwam weer een eind aan dit rondje van een 77 km. Frank van groep twee zat al achter een warme chocomel bij Nicole en Fred, Roger en Jo besloten hem gezelschap te houden. Weer prima gegaan en daarna voldaan ..en ook een beetje moe naar huis voor een welverdiende warme douche.

ZATERDAG 13 JANUARI

PRUMMERN

En weer was het droog. Er scheen zelfs een waterig zonnetje, dus, ondanks de kou, uitstekend fietsweer. Wel stond er een fikse oostenwind, maar daar hebben we sterke kleppers voor die dit varkentje probleemloos kunnen wassen. 21 Deelnemers voor deze zaterdagmiddag. Alweer verschillende deelnemers die vorige week niet waren verschenen en zelfs een helemaal nieuwe fietser. Waarschijnlijk een kennis van Jeffrey Derenet. De achternaam weet ik nog wel maar de voornaam moet ik gokken. We noemen hem tot het tegenbericht komt dus John Den Bleyker. Vandaag waren er zelfs mensen die meteen hun bijdrage voor dit jaar betaalden. Ze waren er dus wel ruim op tijd mee. Natuurlijk werd de groep in tweeën gesplitst. De B-groep bestond vandaag uit 8 man met de absolute kopmannen Wil v. Montfort en Frank Thoolen. Deze twee kleppers hebben dan ook bijna de hele rit op kop mogen fietsen wat ze uitstekend hebben gedaan. De rest van de groep bestond uit: Paul Gulikers, die het vandaag voor de eerste keer weer probeerde, Har Fijen en Pieter Stassen die het donderdag ook al geprobeerd hebben. Uit Montfort Piet en Geert en natuurlijk John Vergoossen, die we hoogstwaarschijnlijk nooit in de A-groep zullen zien. In een lekker tempo werden de kilometers afgelegd. Iedereen kon alweer uitstekend bijbenen en op de enkele beklimmingen die we vandaag kregen werd boven netjes gewacht. Ook met de wind in de rug bleef het tempo binnen de perken, dus alweer perfect geregeld. Zo kwamen we zonder problemen met een kleine 70 km. op de teller rond 4 uur weer terug op het Hingen. Iedereen tevreden en daar gaat het toch om. Omdat het toch wel flink begon af te koelen reed bijna iedereen meteen door naar huis. Alleen Frank ging geloof ik eventjes kijken of er misschien mensen van de A-groep aanwezig waren bij Nicole. Hoe het de mensen van de A-groep is vergaan zullen we nog wel te horen krijgen van de razende reporter.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 6 JANUARI

NOG EEN KEER

Groep 1 reed dus een tijdlang binnen schootsafstand van groep 2 en zoals beloofd reden we snel maar niet te snel. Hub zat mooi verstopt in het pelotonnetje en had geen moeite. De Meinweg werd zelfs in één groep omhoog gereden waardoor na de klim het tempo gelijk kon worden opgepikt. Zo bereikten we vrij vlot de lus over Lüttelforst en Lousberg, en Hub nog geen centje pijn. Daarna zoals al vermoed door het Hijgend Hert de extra lus over Schwaam. Toen we weer op de route kwamen heeft groep 2 ons kennelijk nog gezien, wij hebben echter niets op twee wielen vanaf Vennheide zien komen. Daarna moesten we even van het gas want hier en daar begon het een beetje te kraken maar daarna ging het weer prima. Uiteindelijk langs Vlodrop statie naar beneden, wederom met een compleet peloton. Op voorspraak van Fred hebben we de lus Effeld-Karken er nog aan geplakt. Door Jo V sloegen we eerst nog een weg te vroeg af waardoor we rechtsomkeert moesten. Zo niet Jo S en Harald, die reden door maar dat was een voor racefietsen echt niet te doen. Wij reden dus verder zonder die twee en we reden in één streep naar Waldfeucht. Harald en Jo hadden in de achtergrond een chasse patat ingezet maar de groep niet meer kunnen inhalen. Pas bij Nicole voegde Harald zich bij de groep, helemaal uitgepierd maar wel lekker kunnen trainen zeg maar. Hub heeft de hele rit kunnen meefietsen totdat hij bij de paters afdraaide naar Montfort, chapeau Hub daarvoor. Bij Nicole lieten de heren het zich vervolgens goed smaken en toen het al donker was, moesten we toch een einde breien aan een genoeglijke middag.

ZATERDAG 6 JANUARI

MEINWEG-LÜTTENFORST

De kop is er af. Deze eerste zaterdag van 2018 was het warempel droog. Dus was het weer lekker druk op het Hingen. Maar liefst 24 rijders tekenden de presentielijst. Natuurlijk de vaste zaterdagmensen die in december, ondanks het slechte weer, steeds hebben gereden. Maar nu stonden er toch ook verschillende zg. "Mooiweerrijders" aan het vertrek. Zo ook weer eens, na lange tijd, Het Fluitend Hert. Omdat hij zijn geplande doel voor 2017 niet heeft gehaald, (Zwak, wat een watje) moet hij dit jaar toch vol aan de bak. Omdat het zo'n grote groep was werd natuurlijk voorgesteld om in twee groepen te rijden. Verschillende mensen gaven aan graag in de A-groep te willen rijden maar dan moest het tempo toch wat meer "Winters" gaan worden. En met hun hand op het hart beloofden de grote kleppers dat ze dat vandaag zouden doen. Of dit is uitgekomen zullen we nog wel horen. Na de grote A-groep vertrok even later een iets kleinere (toch nog 10 man sterk) B-groep. Onder aanvoering van enkele sterke kleppers, Har v.d. Vorst en Jack Waayen, ging het in een lekker tempo richting de Meinweg. De A-jongens deden het inderdaad voor hun doen heel rustig want tot in de Oo in Melick konden we ze steeds voor ons uit zien rijden. John moest zelfs op een gegeven moment Har tot de orde roepen want we liepen toch wel royaal in op de snelle mannen, en dat is dus niet de bedoeling. Eenmaal aangekomen bij de Meinweg was de schifting weer snel een feit. Want Geert en John hebben het niet zo op de hellingen. Dus er werd een flink gat geslagen. Boven werd netjes gewacht en als een compacte groep konden we verder. Door de prachtige bossen van Lousberg en Lüttenforst richting Merbeck. Hier zagen we ook nog de snelle mannen langskomen die het extra lusje over Schwaam erbij hadden genomen. Natuurlijk pikten we niet aan want het ging veel te lekker in ons groepje. In de afdaling van Arsbeck naar Rödchen vergat Leon te schakelen. Hij moest nu in zo'n hoog beentempo doortrappen dat de stoom uit zijn versnellingsbak kwam, en later kreeg hij hiervoor de rekening gepresenteerd. Want nadat we in Birgelen weer mooi de groep bij elkaar brachten ging het met de fiets van Leon in Haaren mis. Of hij door de zeer hoge trapfrequentie iets heeft geforceerd, wie weet. In ieder geval kon hij nu trappen wat hij wou, hij kwam geen meter meer vooruit. Waarschijnlijk toch iets afgebroken binnenin. Collegiaal als de Suisters zijn werd Leon nu mooi naar huis geduwd. Voor de schijn trapte hij toch af en toe wat mee want als je niks doet krijg je het koud. Frank, Wil, Henk, Jack en Har, de sterke mannen in ons groepje, kweten zich uitstekend van deze zware taak en zo konden we via Timmermans en Sevriens onze rit vervolgen. Leon werd netjes thuis afgeleverd en zo eindigde deze eerste rit van 2018 voor de B-groep weer prima. Mooi aan de snelheid gehouden en boven gewacht, precies zoals het hoort. Dus dan is het voor de mindere goden ook best te doen en kunnen deze mensen ook zeggen: LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert